

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย ตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ดังหัวข้อต่อไปนี้

อาคารสถานที่

๑. ที่ตั้งของโรงเรียน
๒. จำนวน, ลักษณะ, สภาพ และสุขลักษณะของอาคารและห้องต่างๆ
๓. การใช้ประโยชน์และความสูญเสียเกี่ยวกับการใช้อาคาร
๔. ปัญหาการดูแลรักษาอาคารสถานที่ และความต้องการอาคารเพิ่ม

กำลังครู

๑. จำนวน, วุฒิ และประสบการณ์ของครู
๒. การใช้และปัญหาการใช้กำลังครู
๓. สวัสดิการและขวัญของครู

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S^2	แทน ค่าความแปรปรวน

อาคารสถานที่

๑. ผลการวิเคราะห์ที่ตั้งของโรงเรียน
- จากผลการศึกษาคำตอบในแบบสอบถามของครูใหญ่ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒. จำนวนโรงเรียน แจกแจงตามระยะทางจากแหล่งชุมนุมชน และจำแนกเป็น
รายจังหวัด

จังหวัด	ไม่ถึง ๑ ก.ม.	๑ ก.ม.	๒ ก.ม.	๓ ก.ม.	มากกว่า ๓ ก.ม.	
เชียงใหม่	๑	๑	๓	—	๑	
เชียงราย	๕	๑	๑	—	—	
น่าน	๒	๒	๓	—	—	
แพร่	๓	๑	๒	—	—	
แม่ฮ่องสอน	๓	—	—	—	—	
ลำปาง	๓	๒	๒	—	๑	
ลำพูน	๓	—	—	๑	—	
รวม จำนวน	๒๐	๗	๑๑	๑	๒	๔๑
%	๔๘.๗๘	๑๗.๐๗	๒๖.๘๓	๒.๔๔	๔.๘๘	๑๐๐

จากตาราง ๒. ชี้ให้เห็นว่า ตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียน ประมาณครึ่งหนึ่ง (๔๘ %) ตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมนุมชน โดยมีระยะทางห่างจากแหล่งชุมนุมชนไม่ถึง ๑ กิโลเมตร และที่มีระยะทาง ๑ - ๒ กิโลเมตรมีประมาณ ๔๔ % ที่มากกว่า ๓ กิโลเมตรประมาณ ๕ %

ตาราง ๓. จำนวนโรงเรียน แจกแจงตามระยะทางจากแหล่งเสื่อมโทรมทางศีลธรรม
และจำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ใกล้มาก	ใกล้	ปานกลาง	ไกล	ไกลมาก	
เชียงใหม่	—	—	๒	๓	๑	
เชียงราย	๑	๑	๑	๓	๑	
น่าน	—	—	๑	๕	๑	
แพร่	—	๑	๒	๑	๒	
แม่ฮ่องสอน	—	—	๑	—	๒	
ลำปาง	—	—	๑	๕	๒	
ลำพูน	—	—	—	๒	๒	
รวม จำนวน	๑	๒	๘	๑๕	๑๑	๔๑
%	๒.๔๔	๒.๔๔	๑๙.๕๑	๔๖.๓๔	๒๖.๔๓	๑๐๐

จากตาราง ๓. แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งที่ตั้งของโรงเรียนส่วนใหญ่ (๗๓ %) ตั้งอยู่ไกลจากแหล่งเสื่อมโทรมทางศีลธรรม เช่น บ่อนการพนัน สถานบริการที่ไม่สมควร สำหรับนักเรียน เป็นต้น มีอยู่เพียงส่วนน้อย คือ ๓ โรงเรียน จาก ๔๑ โรงเรียน ที่อยู่ใกล้แหล่งเสื่อมโทรมดังกล่าว

ตาราง ๔. จำนวนโรงเรียน จำแนกตามความสะดวกในการคมนาคมถึงโรงเรียน
เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่สะดวกเลย	ไม่สู้สะดวก	ปานกลาง	สะดวก	สะดวกมาก	
เชียงใหม่	—	—	๑	๔	๑	
เชียงราย	—	—	—	๗	—	
น่าน	—	—	๒	๓	๒	
แพร่	—	—	—	๔	๒	
แม่ฮ่องสอน	—	—	๑	๑	๑	
ลำปาง	—	—	๑	๖	๑	
ลำพูน	—	—	๑	๑	๒	
รวม จำนวน	—	—	๖	๒๖	๕	๔๑
%	—	—	๑๔.๖๓	๖๓.๔๑	๒๑.๙๕	๑๐๐

จากตาราง ๔. แสดงว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ (๘๕ %) ตั้งอยู่ในตำแหน่งที่มีการคมนาคมสะดวก หรือแทบกล่าวได้ว่า การคมนาคมของนักเรียนและครู ในภาคศึกษานี้ ไม่มีปัญหาแต่อย่างใดเลย

ตาราง ๕. จำนวนโรงเรียน แจกแจงตามขนาดเนื้อที่ดิน เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่เกิน ๑๕ ไร่	๑๖ - ๒๕ ไร่	๒๖ - ๓๕ ไร่	๓๖ - ๔๕ ไร่	๔๖ ไร่ขึ้นไป	
เชียงใหม่	๒	-	๑	๒	๑	
เชียงราย	-	๒	๑	๑	๓	
น่าน	๒	๒	-	๑	๒	
แพร่	๒	๑	-	๒	๑	
แม่ฮ่องสอน	๒	-	๑	-	-	
ลำปาง	-	๓	๑	๒	๒	
ลำพูน	-	๑	-	๒	๑	
รวม จำนวน	๘	๘	๔	๑๐	๑๐	๔๑
%	๑๙.๕๑	๒๑.๘๕	๙.๗๖	๒๔.๓๙	๒๔.๓๙	๑๐๐

จากตาราง ๕. แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ (๕๑ %) มีขนาดเนื้อที่ดินไม่เกิน ๓๕ ไร่ ที่มีเกินกว่า ๓๕ ไร่มี ๔๔ % จากข้อมูลนี้ อาจกล่าวได้ว่า โรงเรียนในภาคศึกษานี้มากกว่าครึ่ง ยังมีขนาดเนื้อที่ดินคับแคบ คือมีเนื้อที่ดินไม่เกิน ๓๕ ไร่ และยังมีอีกถึง ๑ ใน ๕ ของโรงเรียนทั้งหมด ที่มีที่ดินไม่เกิน ๑๕ ไร่ นับว่าคับแคบมาก

ตาราง ๖. จำนวนโรงเรียนแจกแจงตามสภาพที่ดินที่โรงเรียนตั้งอยู่ และจำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ที่ลุ่มน้ำท่วม ทุกปี	น้ำท่วมบางปี	ที่ดอน	
เชียงใหม่	๒	๑	๓	
เชียงราย	๑	๓	๓	
น่าน	๑	๓	๓	
แพร่	๒	๒	๒	
แม่ฮ่องสอน	๑	—	๒	
ลำปาง	—	๒	๖	
ลำพูน	๑	๑	๒	
รวม	๘	๑๒	๒๑	๔๑
จำนวน				
%	๑๙.๕๑	๒๙.๒๗	๕๑.๒๒	๑๐๐

จากตาราง ๖. แสดงว่า โรงเรียนประมาณครึ่งหนึ่ง (๕๑ %) ของโรงเรียนทั้งหมด ตั้งอยู่ในที่ดอน และมีเป็นส่วนน้อย (๒๐ %) ตั้งอยู่ในที่ลุ่มน้ำท่วมทุกปี จากตัวเลขนี้ ชี้ให้เห็นว่า สภาพพื้นที่ดินที่โรงเรียนตั้งอยู่นั้น ครึ่งหนึ่งของจำนวนโรงเรียนทั้งหมดอยู่ใน สภาพที่ดี อีกครึ่งหนึ่งน่าจะจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข

ตาราง ๙. จำนวนสนามกีฬาของโรงเรียนและสภาพการใช้ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่มี	มีและใช้ได้ บางฤดู	มีและใช้ได้ ตลอดปี	
เชียงใหม่	๑	๓	๒	
เชียงราย	-	๓	๔	
น่าน	-	๒	๕	
แพร่	-	๒	๔	
แม่ฮ่องสอน	๑	๒	-	
ลำปาง	-	๒	๖	
ลำพูน	๑	-	๓	
รวม	๓	๑๔	๒๔	๔๑
จำนวน				
%	๗.๓๒	๓๔.๑๕	๕๘.๕๔	๑๐๐

จากตาราง ๙. แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ (๕๓ %) มีสนามกีฬา และโรงเรียนที่มีสนามกีฬาซึ่งใช้ได้ตลอดปี ประมาณ ๕๘ % ส่วนที่ไม่มีสนามกีฬานั้น มีเป็นส่วนน้อย (๗ %) จากข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่า ๔๑ % ของโรงเรียนในภาคศึกษานี้ ยังต้องการปรับปรุงแก้ไขสนามกีฬาให้ดีขึ้น และจัดให้มีขึ้น

ตาราง ๔. จำนวนโรงเรียนที่มีและไม่มีร่มไม้และที่พักผ่อนของนักเรียน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่มี	มีน้อย	มีพอเพียง	
เชียงใหม่	๑	๓	๒	
เชียงราย	—	๔	๓	
น่าน	๑	๒	๔	
แพร่	—	๓	๓	
แม่ฮ่องสอน	—	๒	๑	
ลำปาง	—	๔	๔	
ลำพูน	—	๒	๒	
รวม	๒	๒๐	๑๕	๔๑
จำนวน				
%	๔.๘๘	๔๘.๗๘	๔๖.๓๔	๑๐๐

จากตาราง ๔. แสดงว่า โรงเรียนจำนวนเกือบครึ่ง (๔๖ %) ของโรงเรียนทั้งหมด มีร่มไม้และที่พักผ่อนพอเพียง ที่เหลือออกนั้นควรปรับปรุงแก้ไขให้มีร่มไม้และที่พักผ่อนขึ้น จนเพียงพอกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียนของตน

ตาราง ๕. แหล่งน้ำดื่มและน้ำใช้ของโรงเรียน จำแนกเป็นรายจังหวัด

รายการ	ประปา	บ่อบาดาล	แม่น้ำ	คู-คลอง	น้ำฝน	
เชียงใหม่ น้ำดื่ม	๒	๔	—	—	—	
น้ำใช้	๒	๕	—	—	๑	
เชียงราย น้ำดื่ม	๔	๓	—	—	๑	
น้ำใช้	๔	๒	—	๑	๑	
น่าน น้ำดื่ม	๓	๔	—	—	๓	
น้ำใช้	๒	๓	—	—	๒	
แพร่ น้ำดื่ม	๕	๑	—	—	๑	
น้ำใช้	๕	๑	—	—	๑	
แม่ฮ่องสอน น้ำดื่ม	๑	๒	—	—	๑	
น้ำใช้	๑	๒	—	—	๑	
ลำปาง น้ำดื่ม	๑	๕	—	—	๔	
น้ำใช้	๑	๓	—	—	—	
ลำพูน น้ำดื่ม	๒	๒	—	—	—	
น้ำใช้	๒	๒	—	—	—	
รวม น้ำดื่ม จำนวน	๑๘	๒๑	—	—	๑๐	*
%	๓๖.๓๓	๔๒.๘๖	—	—	๒๐.๔๑	๑๐๐
น้ำใช้ จำนวน	๑๗	๒๒	—	๑	๖	*
%	๓๖.๕๖	๔๗.๘๓	—	๒.๑๗	๑๓.๐๔	๑๐๐

* ตยบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตาราง ๙. แสดงให้เห็นว่า แหล่งน้ำดื่มส่วนใหญ่ (๔๓ %) ได้จากบ่อน้ำบาดาล รองลงมา (๓๗ %) ได้จากน้ำประปา มีเป็นส่วนน้อย (๒๐ %) ที่ได้จากน้ำฝน แหล่งน้ำใช้ส่วนใหญ่ (๔๔ %) ได้จากบ่อน้ำบาดาล รองลงมา (๓๗ %) ได้จากน้ำประปา มีเป็นส่วนน้อย (๒ %) ที่ได้จากน้ำคูและคลอง

จากตัวเลขนี้ชี้ให้เห็นว่า แหล่งน้ำดื่มและน้ำใช้ของโรงเรียนในภาคศึกษา ๔ อยู่ในเกณฑ์ที่ถูกหลักอนามัย กล่าวคือ น้ำดื่มและน้ำใช้ได้จากบ่อน้ำบาดาล น้ำประปา และน้ำฝน มีเพียงเล็กน้อย (๒ %) ที่ได้มาจากน้ำคูและคลอง

๒. ผลการวิเคราะห์ จำนวน, ลักษณะ, สภาพ และสุขลักษณะของอาคารและห้องต่างๆ จากการศึกษาข้อคำถามจากแบบสอบถามของครูใหญ่ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๐. จำนวนโรงเรียน, อาคารเรียน และห้องเรียน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	โรงเรียน		อาคารเรียน		ห้องเรียน	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
เชียงใหม่	๖	๑๔.๖๓	๑๙	๑๙.๗๙	๘๓	๑๘.๖๙
เชียงราย	๗	๑๗.๐๗	๑๖	๑๖.๖๗	๗๑	๑๕.๙๙
น่าน	๗	๑๗.๐๗	๑๔	๑๔.๕๔	๖๖	๑๔.๘๖
แพร่	๖	๑๔.๖๓	๑๕	๑๕.๖๓	๕๒	๑๑.๗๙
แม่ฮ่องสอน	๓	๗.๓๒	๗	๗.๒๙	๒๗	๖.๐๘
ลำปาง	๘	๑๙.๕๑	๑๘	๑๘.๗๙	๖๒	๑๓.๙๖
ลำพูน	๔	๙.๗๖	๗	๗.๒๙	๔๓	๙.๖๘
รวม	๔๑	๑๐๐	๙๖	๑๐๐	๔๔๔	๑๐๐

จากการวาง ๑๐. แสดงว่า จังหวัดที่มีจำนวนโรงเรียนมากที่สุด คือ จังหวัดลำปาง (๒๐ %) จังหวัดที่มีน้อยที่สุด คือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน (๗ %)

จังหวัดที่มีอาคารเรียนมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงใหม่ (๒๐ %) จังหวัดที่มีน้อยที่สุด มี ๒ จังหวัด คือ แม่ฮ่องสอน และลำพูน (๗ %)

จังหวัดที่มีห้องเรียนมากที่สุด คือ จังหวัดแพร่ (๒๑ %) จังหวัดที่มีน้อยที่สุด คือ แม่ฮ่องสอน (๖ %)

ตาราง ๑๑. จำนวนอาคารเรียน แจกแจงตามลักษณะ และจำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ศาลาวัด	ชั่วคราว	ไม้	ตึกครึ่งไม้	ตึก	
เชียงใหม่	—	๒	๑๑	๔	๒	
เชียงราย	—	๓	๔	๒	๓	
น่าน	—	๕	๓	๒	๔	
แพร่	๑	๒	๑๑	๑	—	
แม่ฮ่องสอน	—	๑	๖	—	—	
ลำปาง	—	๑๐	๔	๓	๑	
ลำพูน	—	—	๔	—	๓	
รวม จำนวน	๑	๒๓	๔๗	๑๒	๑๓	๘๖
%	๑.๐๔	๒๓.๘๖	๔๘.๘๖	๑๒.๕๐	๑๓.๕๔	๑๐๐

จากการวาง ๑๑. แสดงให้เห็นว่า อาคารเรียนส่วนใหญ่ (๔๘ %) เป็นอาคารไม้ และมีอีกส่วนน้อย (๑ %) ที่ยังใช้ศาลาวัดเป็นอาคารเรียน จากจำนวนอาคารเรียนนี้ชี้ให้เห็นว่า ประมาณ ๒๕ % หรือ ๑ ใน ๔ ของอาคารเรียนทั้งหมด ในภาคศึกษานี้ มีความต้องการที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นได้ชัดเจน จึงได้เขียนกราฟแท่งแสดงลักษณะอาคาร-
เรียน เปรียบเทียบกับอาคารประกอบ ดังภาพประกอบ ๑.

ตาราง ๑๒. จำนวนอาคารเรียน แยกแยะตามอายุ และจำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่ถึงปี	๑ - ๕ ปี	๖ - ๑๐ ปี	๑๑ - ๑๕ ปี	๑๖ ปีขึ้นไป	
เชียงใหม่	—	๓	๕	๒	๕	
เชียงราย	๑	๔	๔	๑	๒	
น่าน	๑	๔	๔	—	๑	
แพร่	—	๓	๖	๔	๒	
แม่ฮ่องสอน	—	๔	๒	๑	—	
ลำปาง	—	๑๒	๕	๑	—	
ลำพูน	๒	๑	๑	๑	๒	
รวม จำนวน	๔	๔๓	๒๗	๑๐	๑๒	๘๖
%	๔.๖๓	๔๔.๓๕	๒๘.๑๓	๑๐.๔๒	๑๒.๕๐	๑๐๐

จากตาราง ๑๒. แสดงให้เห็นว่า อาคารเรียนส่วนใหญ่ (๗๗ %) มีอายุไม่เกิน
๑๐ ปี มีเป็นส่วนน้อย (๒๓ %) ที่มีอายุเกินกว่า ๑๐ ปี และมีประมาณ ๑๒ หรือ ๑๓ %
ที่มีอายุมากตั้งแต่ ๑๖ ปีขึ้นไป ซึ่งบางที่อาคารเหล่านี้ คงต้องการการซ่อมแซมหรือสร้างใหม่
เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นชัด จึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบอายุอาคารเรียน
กับอาคารประกอบไว้ ในภาพประกอบ ๒.

ตาราง ๑๓. จำนวนอาคารเรียน แจกแจงตามสภาพ และจำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ควรรื้อปลูกใหม่	ควรซ่อมแซม	พอใช้ได้	เรียบร้อยก็	
เชียงใหม่	๔	๕	๕	๑	
เชียงราย	๕	๒	๔	๕	
น่าน	๑	๑	๔	๘	
แพร่	๔	๑	๘	๒	
แม่ฮ่องสอน	๓	—	๒	๒	
ลำปาง	๓	๓	๓	๕	
ลำพูน	๒	๑	—	๔	
รวม จำนวน	๒๖	๑๗	๒๖	๒๗	๘๖
%	๒๗.๐๘	๑๗.๗๑	๒๗.๐๘	๒๘.๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๑๓. แสดงว่า อาคารเรียนส่วนใหญ่ (๕๕ %) อยู่ในสภาพที่อาคารเรียนอีกส่วนหนึ่ง (๔๕ %) ควรซ่อมแซมหรือรื้อปลูกใหม่ ซึ่งอาคารเรียนที่โรงเรียนเห็นว่าควรสร้างใหม่นั้น มีถึง ๒๗ %

เมื่อพิจารณາาคารานี้ประกอบกับตาราง ๑๑. และ ๑๒. จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกัน คือ อาคารเรียนประมาณ ๑ ใน ๔ ของอาคารเรียนทั้งหมดในภาคศึกษานี้ น่าจะต้องได้รับการพิจารณาปลูกสร้างใหม่

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นชัด จึงได้แสดงแผนภาพเปรียบเทียบสภาพของอาคารเรียนกับอาคารประกอบ ไว้ในภาพประกอบ ๓.

ตาราง ๑๔. ค่าเฉลี่ยสูงสุดลักษณะของห้องเรียนในอาคารเรียนแต่ละหลัง จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ค่าเฉลี่ย
เชียงใหม่	๒.๒๓๗
เชียงราย	๒.๕๓๑
น่าน	๒.๕๔๘
แพร่	๒.๓๒๒
แม่ฮ่องสอน	๒.๕๕๕
ลำปาง	๒.๕๕๖
ลำพูน	๒.๕๔๘
ทั้งภาค	๒.๔๕๓

หมายเหตุ กาน้ำหนัก

๑. หมายความว่า ห้องมีขนาดแคบ แสงสว่างน้อย การถ่ายเทอากาศไม่ดี มีเสียง, กลิ่น, ฝุ่นหรือควันรบกวนเสมอ

๒. หมายความว่า ห้องมีขนาด, แสงสว่าง, การถ่ายเทอากาศพอใช้ได้ มีเสียง, กลิ่น, ฝุ่นหรือควันรบกวนเป็นบางครั้ง

๓. หมายความว่า ห้องมีขนาดเหมาะสม แสงสว่างพอเพียง การถ่ายเทอากาศดี ไม่มีเสียง, กลิ่น, ฝุ่นหรือควันรบกวน

การกีดค่าเฉลี่ย ถือว่าทุกๆลักษณะคือ ขนาด, แสง, การถ่ายเทอากาศ, เสียง, กลิ่น, ฝุ่นหรือควันมีความสำคัญเท่ากัน

จากตาราง ๑๔. แสดงว่า สหุลักษณะของห้องเรียนในภาคนี้ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้ กล่าวคือ ห้องเรียนมีขนาด, แสง, การถ่ายเทอากาศพอใช้ได้ มีเสียง, กลิ่น, ฝุ่นหรือควันรบกวนเป็นบางครั้ง พิสัยของค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ ๒.๒๔ - ๒.๖๐ ในมาตราการวัด ๑ - ๓ ก็แสดงว่า ในเรื่องสหุลักษณะทั่วไปของอาคารเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด จะเห็นว่า จังหวัดเชียงใหม่กับแพร่จะค้อยกว่าจังหวัดอื่นๆในภาคเดียวกันเล็กน้อย

ตาราง ๑๕. จำนวนโรงเรียนที่มีและไม่มีห้องเฉพาะวิชา จำแนกตามประเภทของห้อง
เป็นรายจังหวัด

รายการ	เชิญ ใหม่	เชิญ ราย	นาน	แพร่	แม่ออง สอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม	
								จำนวน	%
ห้องวิทยาศาสตร์ มี	๕	๔	๓	๔	๒	๒	๑	๒๑	๕๑.๒๒
	ไม่มี	๑	๓	๔	๑	๖	๓	๒๐	๔๘.๗๘
ห้องสังคมศึกษา มี	-	๑	๑	๑	-	๑	-	๔	๑๐๐
	ไม่มี	๖	๖	๖	๕	๓	๔	๓๓	๘๐.๒๔
ห้องภาษาไทย มี	-	๑	๑	๑	-	๑	-	๔	๑๐๐
	ไม่มี	๖	๖	๖	๕	๓	๔	๓๓	๘๐.๒๔
ห้องภาษาอังกฤษ มี	-	๑	๑	-	-	๑	-	๓	๑๐๐
	ไม่มี	๖	๖	๖	๖	๓	๔	๓๔	๘๒.๖๘
ห้องคณิตศาสตร์ มี	-	๑	-	-	-	-	-	๑	๑๐๐
	ไม่มี	๖	๖	๖	๖	๓	๔	๔๐	๙๗.๕๖
ห้องศิลปะ มี	๑	๒	๑	-	-	๑	-	๔	๑๐๐
	ไม่มี	๕	๕	๖	๖	๓	๔	๓๖	๘๗.๘๐
								๔๑	๑๐๐

จากตาราง ๑๕. แสดงว่า

ห้องวิทยาศาสตร์	โรงเรียนส่วนใหญ่ (๕๑ %)	มี	ส่วนน้อย (๔๔ %) ไม่มี
ห้องสังคมศึกษา	โรงเรียนส่วนใหญ่ (๕๐, %)	ไม่มี	ส่วนน้อย (๑๐ %) มี
ห้องภาษาไทย	โรงเรียนส่วนใหญ่ (๕๐ %)	ไม่มี	ส่วนน้อย (๑๐ %) มี
ห้องภาษาอังกฤษ	โรงเรียนส่วนใหญ่ (๕๓ %)	ไม่มี	ส่วนน้อย (๗ %) มี
ห้องคณิตศาสตร์	โรงเรียนส่วนใหญ่ (๕๔ %)	ไม่มี	ส่วนน้อย (๒ %) มี
ห้องศิลปะ	โรงเรียนส่วนใหญ่ (๔๔ %)	ไม่มี	ส่วนน้อย (๑๒ %) มี

จากตัวเลขนี้ อาจกล่าวได้ว่า ในภาคศึกษานี้ มีห้องเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์เพียงประมาณ ๕๑ % ส่วนห้องเฉพาะวิชาอื่นๆนั้น มีเพียงส่วนน้อย (๒ - ๑๒ %) เท่านั้น

ตาราง ๑๖. ค่าเฉลี่ยสูงสุดลักษณะของห้องเฉพาะวิชา จำแนกตามประเภทของห้อง เป็นรายจังหวัด

ประเภทของห้อง	ค่าเฉลี่ย							
	เชียงใหม่	เชียงราย	น่าน	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	ทั้งภาค
ห้องวิทยาศาสตร์	๒.๓๖๗	๒.๕๐๐	๒.๕๐๐	๒.๐๘๓	๒.๖๖๗	๒.๔๓๓	๒.๕๐๐	๒.๔๓๗
ห้องสังคมศึกษา	—	๒.๔๓๓	๒.๕๐๐	๑.๕๐๐	—	๒.๖๖๗	—	๒.๓๗๕
ห้องภาษาไทย	—	๒.๑๖๗	๒.๕๐๐	๑.๖๖๗	—	๒.๖๖๗	—	๒.๒๕๐
ห้องภาษาอังกฤษ	—	๒.๔๓๓	๒.๕๐๐	—	—	๒.๖๖๗	—	๒.๖๖๗
ห้องคณิตศาสตร์	—	๒.๑๖๗	—	—	—	—	—	๒.๑๖๗
ห้องศิลปะ	๒.๓๓๓	๒.๕๐๐	๒.๕๐๐	—	—	๒.๖๖๗	—	๒.๕๐๐

หมายเหตุ คำนวณจาก และการคิดค่าเฉลี่ย เช่นเดียวกับตาราง ๑๕.

จากตาราง ๑๖. จะเห็นว่า จังหวัดเชียงใหม่มีห้องเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์กับศิลปะ

จากการวาง ๑๓. แสดงว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ (๔๔ %) ยังไม่มีทั้งอาคารอุตสาหกรรมศิลป์และคหกรรมศิลป์ ส่วนน้อย (๕ %) มีแต่อาคารคหกรรมศิลป์อย่างเดียว และที่มีทั้งอาคารอุตสาหกรรมศิลป์และคหกรรมศิลป์มีประมาณ ๓๔ %

ตาราง ๑๔. จำนวนอาคารอุตสาหกรรมศิลป์และคหกรรมศิลป์ จำแนกตามลักษณะ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและประเภทอาคาร	ศาลาพัก	ชั่วคราว	ไม้	ตึกครึ่งไม้	ตึก	
เชียงใหม่ อุตสาหกรรมศิลป์	—	๑	๕	—	—	
คหกรรมศิลป์	—	—	๕	—	—	
เชียงราย อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๑	—	๑	
คหกรรมศิลป์	—	—	๒	—	๑	
น่าน อุตสาหกรรมศิลป์	—	๑	—	—	๑	
คหกรรมศิลป์	—	๑	—	—	๑	
แพร่ อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๓	๑	—	
คหกรรมศิลป์	—	—	๒	๑	—	
แม่ฮ่องสอน อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๒	—	—	
คหกรรมศิลป์	—	—	๒	—	—	
ลำปาง อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๒	—	—	
คหกรรมศิลป์	—	—	—	๑	—	
ลำพูน อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	—	๑	—	
คหกรรมศิลป์	—	—	—	—	—	
รวม อุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน	—	๒	๑๓	๒	๒	๑๕
%	—	๑๐.๕๓	๖๔.๔๒	๑๐.๕๓	๑๐.๕๓	๑๐๐
คหกรรมศิลป์ จำนวน	—	๑	๑๑	๒	๒	๑๖
%	—	๖.๒๕	๖๘.๗๕	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๑๐๐

จากตาราง ๑๔. แสดงว่า อาคารอุตสาหกรรมศิลป์ส่วนใหญ่ (๖๔ %) เป็นอาคารไม้ ส่วนอาคารที่ใช้สาลวักนั้นไม่มีเลย อาคารคหกรรมศิลป์ส่วนใหญ่ (๖๔ %) เป็นอาคารไม้ และอาคารที่ใช้สาลวักก็ไม่มีเลยเช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ดี อาคารทั้งสองประเภทนี้ยังเป็นอาคารชั่วคราวอยู่ประมาณ ๖ - ๑๑ % ซึ่งต้องการเงินงบประมาณเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นอาคารถาวรต่อไป

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นเด่นชัด จึงได้แสดงกราฟแท่งเปรียบเทียบลักษณะอาคารอุตสาหกรรมศิลป์และคหกรรมศิลป์ กับอาคารประเภทอื่นๆ ดังภาพประกอบ ๑.

ตาราง ๑๕. จำนวนอาคารอุตสาหกรรมศิลป์และคหกรรมศิลป์ จำแนกตามอายุ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและประเภทอาคาร		ไม่ถึงปี	๑-๕ ปี	๖-๑๐ ปี	๑๑-๑๕ ปี	๑๖ปีขึ้นไป
เชียงใหม่	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๖	—	—	—
	คหกรรมศิลป์	—	๕	—	—	—
เชียงราย	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๒	—	—	—
	คหกรรมศิลป์	—	๒	๑	—	—
น่าน	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๒	—	—	—
	คหกรรมศิลป์	—	๒	—	—	—
แพร่	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๔	—	—	—
	คหกรรมศิลป์	—	๓	—	—	—
แม่ฮ่องสอน	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๑	—	—	๑
	คหกรรมศิลป์	—	๒	—	—	—
ลำปาง	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๒	—	—	—
	คหกรรมศิลป์	—	๑	—	—	—

ตาราง ๒๐. (ต่อ)

จังหวัดและประเภทอาคาร		ควรรื้อ, ปลูกใหม่	ควรซ่อมแซม	พอใช้ได้	เรียบร้อยก็	
น่าน	อุตสาหกรรมศิลป์	๑	—	—	๑	
	คหกรรมศิลป์	๑	—	—	๑	
แพร่	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๑	—	๓	
	คหกรรมศิลป์	—	—	—	๓	
แม่ฮ่องสอน	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๑	—	๑	
	คหกรรมศิลป์	—	—	—	๒	
ลำปาง	อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	—	๒	
	คหกรรมศิลป์	—	—	—	๑	
ลำพูน	อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๑	—	
	คหกรรมศิลป์	—	—	—	—	
รวม อุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน		๒	๒	๓	๑๒	๑๘
%		๑๐.๕๓	๑๐.๕๓	๑๕.๗๘	๖๓.๑๖	๑๐๐
คหกรรมศิลป์ จำนวน		๒	—	๑	๑๓	๑๖
%		๑๒.๕๐	—	๖.๒๕	๘๑.๒๕	๑๐๐

จากตาราง ๒๐. แสดงว่า อาคารอุตสาหกรรมศิลป์ส่วนใหญ่ (๗๘ %) อยู่ในสภาพที่มีเพียงส่วนน้อย (๒๑ %) ที่ควรซ่อมแซมหรือรื้อปลูกใหม่ อาคารคหกรรมศิลป์ส่วนใหญ่ (๘๘ %) อยู่ในสภาพดี มีเพียง ๑๒ % ที่ควรรื้อปลูกใหม่

จากข้อมูลนี้ ชี้ให้เห็นว่า อาคารอุตสาหกรรมศิลป์ ในภาคศึกษานี้ ประมาณ ๔ ใน ๕ อยู่ในสภาพเหมาะสมใช้การได้ดี ที่เหลือนอกนั้นจะต้องแก้ไขปรับปรุง ส่วนอาคารคหกรรมศิลป์ อยู่ในสภาพที่ดีเกือบทั้งหมด มีเพียงส่วนน้อย ที่อาจจะต้องพิจารณาสร้างใหม่

เพื่อแสดงให้เห็นชัด จึงได้เขียนแผนภาพเปรียบเทียบสภาพอาคารอุตสาหกรรมศิลป์ และคหกรรมศิลป์ กับอาคารอื่นๆ ไว้ในภาพประกอบ ๓.

ตาราง ๒๑. ค่าเฉลี่ยสุขลักษณะของอาคารอุตสาหกรรมศิลป์และคหกรรมศิลป์ จำแนกตามประเภทอาคาร เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ค่าเฉลี่ย	
	อาคารอุตสาหกรรมศิลป์	อาคารคหกรรมศิลป์
เชียงใหม่	๒.๒๕๐	๒.๔๓๓
เชียงราย	๒.๕๑๗	๒.๓๘๕
น่าน	๒.๔๑๗	๒.๔๑๗
แพร่	๒.๔๑๗	๒.๕๕๖
แม่ฮ่องสอน	๒.๔๑๗	๒.๕๘๓
ลำปาง	๒.๕๑๗	๓.๐๐๐
ลำพูน	๒.๕๐๐	—
ทั้งภาค	๒.๔๗๔	๒.๕๐๐

หมายเหตุ: คำนวณน้ำหนัก และการถ่วงค่าเฉลี่ย เช่นเดียวกับ ตาราง ๑๔.

จากตาราง ๒๑. แสดงว่า สุขลักษณะของอาคารอุตสาหกรรมศิลป์ ในภาคศึกษา ๔ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้และเป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือ มีขนาด, แสงสว่าง, การถ่ายเทอากาศพอใช้ได้ มีเสียง, กลิ่น, ฝุ่นหรือควันรบกวนเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๒๕ - ๒.๕๒

ส่วนสุขลักษณะของอาคารคหกรรมศิลป์อยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือ มีขนาดเหมาะสม แสงสว่างพอเพียง การถ่ายเทอากาศดี ไม่มีเสียง, กลิ่น, ฝุ่นหรือควันรบกวน มีค่าเฉลี่ย ๒.๓๕ - ๓.๐๐

ตาราง ๒๒. จำนวนโรงเรียนที่มีและไม่มีโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับ
หอประชุมในอาคารเดียวกัน จำแนกเป็นรายจังหวัด

รายการ	เชียงใหม่	เชียงราย	น่าน	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม	
								จำนวน	%
ไม่มีทั้งโรงอาหาร และหอประชุม	๔	๓	๔	๑	๒	๕	๓	๒๒	๕๓.๖๖
มีแค่โรงอาหาร	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๒.๔๔
มีแค่หอประชุม	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๒.๔๔
มีโรงอาหาร-หอ ประชุมแยกกัน	๑	๑	—	๑	—	๑	๑	๕	๑๒.๒๐
มีโรงอาหาร-หอ ประชุมรวมกัน	๑	๒	๓	๔	—	๒	—	๑๒	๒๙.๒๗
								๔๑	๑๐๐

จากตาราง ๒๒. แสดงว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ (๕๔ %) ไม่มีทั้งโรงอาหารและหอประชุม โรงเรียนที่มีแค่โรงอาหารหรือหอประชุมอย่างเดียวหนึ่งมีเป็นส่วนน้อยเท่าๆกัน (๒ %) และโรงเรียนที่มีโรงอาหารและหอประชุมรวมกันมีประมาณ ๒๙ % ของโรงเรียนทั้งหมดในภาคนี้ ฉะนั้น ในเรื่องนี้ อาจกล่าวได้ว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนโรงเรียนทั้งหมดยังต้องการโรงอาหารและหอประชุม

ตาราง ๒๓. จำนวนโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน
จำแนกตามลักษณะ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและประเภทอาคาร	ศาลาวัด	ชั่วคราว	ไม้	ตึกครึ่งไม้	ตึก
เชียงใหม่ โรงอาหาร	—	๑	—	—	—
หอประชุม	—	—	—	—	๑
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	—	—	๑
เชียงราย โรงอาหาร	—	๑	๑	—	—
หอประชุม	—	—	—	๑	—
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	๑	๑	—	—
น่าน โรงอาหาร	—	—	—	—	—
หอประชุม	—	—	—	—	—
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	๑	๑	๑
แพร่ โรงอาหาร	—	—	๑	—	—
หอประชุม	—	—	๑	—	—
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	๑	๓	—
แม่ฮ่องสอน โรงอาหาร	—	—	—	—	—
หอประชุม	—	—	๑	—	—
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	—	—	—
ลำปาง โรงอาหาร	—	—	—	๑	—
หอประชุม	—	—	๑	—	—
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	๑	—	—	๑

ตาราง ๒๓. (ต่อ)

จังหวัดและประเภทอาคาร		ศาลาวัด	ชั่วคราว	ไม้	ตึกครึ่งไม้	ตึก	
ลำพูน	โรงอาหาร	—	๑	—	—	—	
	หอประชุม	๑	—	—	—	—	
	โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	—	—	—	
รวม โรงอาหาร	จำนวน	—	๓	๒	๑	—	๖
	%	—	๕๐.๐๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	—	๑๐๐
หอประชุม	จำนวน	๑	—	๓	๑	๑	๖
	%	๑๖.๖๗	—	๕๐.๐๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๐๐
โรงอาหารรวมหอประชุม	จำนวน	—	๒	๓	๔	๓	๑๒
	%	—	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๓๓.๓๓	๒๕.๐๐	๑๐๐

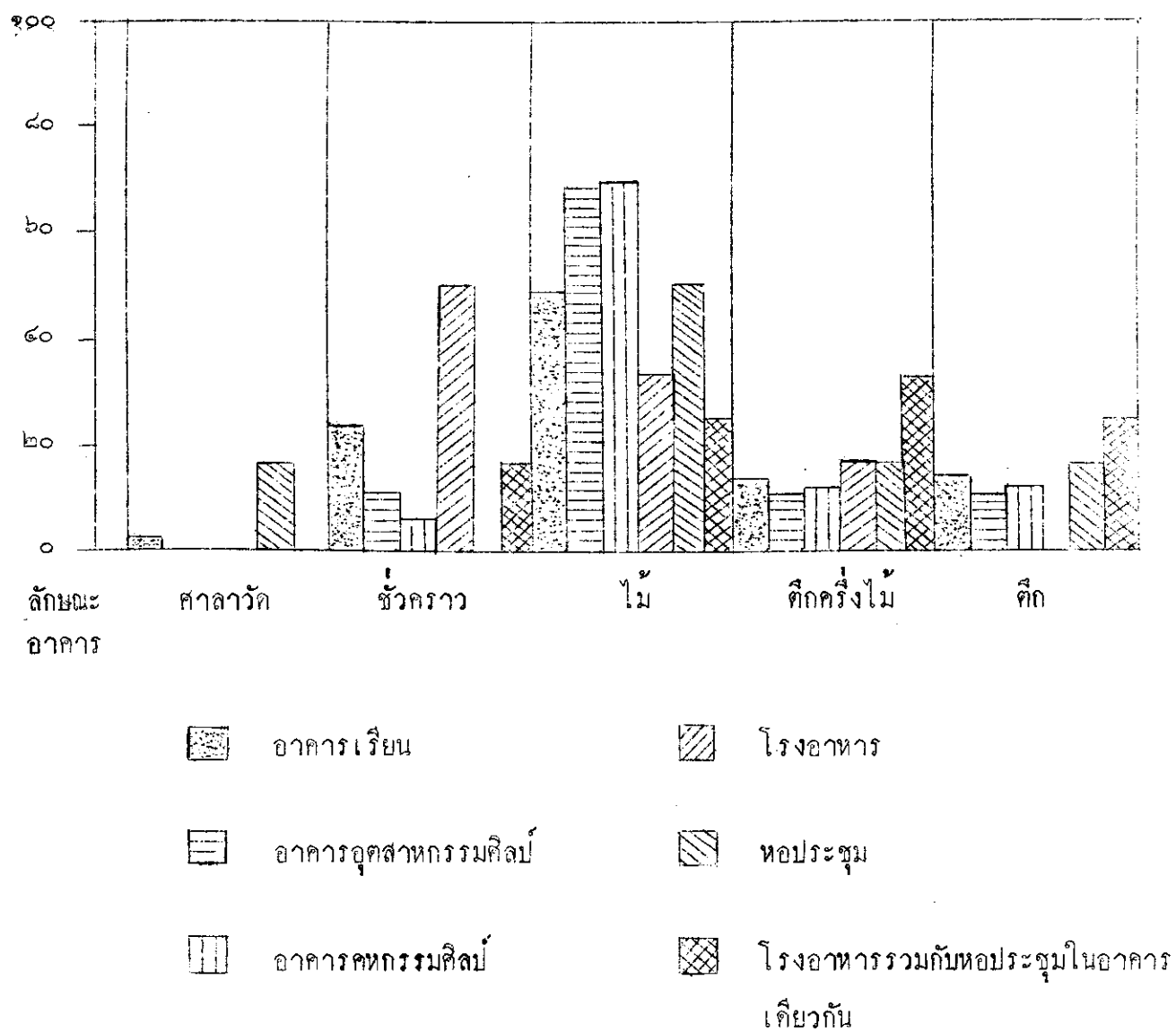
จากตาราง ๒๓. แสดงว่า โรงอาหารครึ่งหนึ่ง เป็นอาคารชั่วคราว ส่วนที่ใช้ศาลาวัด หรือเป็นตึก ไม้มีเลย

หอประชุมประมาณครึ่งหนึ่ง เป็นอาคารไม้ ส่วนที่เป็นอาคารชั่วคราวไม่มีเลย มีอีกเพียงโรงเดียวที่ยังใช้ศาลาวัดเป็นหอประชุม คือที่จังหวัดลำพูน

โรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกันนั้น เป็นตึกครึ่งไม้มากที่สุด (๓๓ %) และไม่มีใช้ศาลาวัดเลย

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นเด่นชัด จึงได้เขียนกราฟแท่งเปรียบเทียบลักษณะอาคาร โรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน กับอาคารอื่นๆ ไว้ในภาพประกอบ ๑.

การอยละ

ที่มา ตาราง ๑๑. ๑๔. และ ๒๓.

ภาพประกอบ ๑. กราฟแท่งเปรียบเทียบลักษณะอาคารเรียน, อาคารอุตสาหกรรมศิลป์, อาคารคหกรรมศิลป์, โรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารร่วมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน

ตาราง ๒๔. จำนวนโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับหอประชุมในอาคาร
เดียวกัน จำแนกตามอายุ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและประเภทอาคาร		ไม่ถึงปี	๑-๕ ปี	๖-๑๐ ปี	๑๑-๑๕ ปี	๑๖ ปีขึ้นไป
เชียงใหม่	โรงอาหาร	—	—	—	๑	—
	หอประชุม	—	—	—	๑	—
	โรงอาหารรวมหอประชุม	๑	—	—	—	—
เชียงราย	โรงอาหาร	—	—	๑	—	๑
	หอประชุม	—	—	—	—	๑
	โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	๑	—	๑
น่าน	โรงอาหาร	—	—	—	—	—
	หอประชุม	—	—	—	—	—
	โรงอาหารรวมหอประชุม	—	๑	๑	—	๑
แพร่	โรงอาหาร	—	๑	—	—	—
	หอประชุม	—	—	—	๑	—
	โรงอาหารรวมหอประชุม	๒	๒	—	—	—
แม่ฮ่องสอน	โรงอาหาร	—	—	—	—	—
	หอประชุม	—	—	—	๑	—
	โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	—	—	—
ลำปาง	โรงอาหาร	—	—	๑	—	—
	หอประชุม	—	—	—	๑	—
	โรงอาหารรวมหอประชุม	—	๒	—	—	—

ตาราง ๒๔. (ต่อ)

จังหวัดและประเภทอาคาร		ไม่ถึงปี	๑-๕ ปี	๖-๑๐ ปี	๑๑-๑๕ ปี	๑๖ ปีขึ้นไป	
ลำพูน	โรงอาหาร	—	—	๑	—	—	
	หอประชุม	—	—	—	—	๑	
	โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	—	—	—	
รวม โรงอาหาร	จำนวน	—	๑	๓	๑	๑	๖
	%	—	๑๖.๖๗	๕๐.๐๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๐๐
หอประชุม	จำนวน	—	—	—	๔	๒	๖
	%	—	—	—	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	๑๐๐
โรงอาหารรวมหอประชุม	จำนวน	๓	๕	๒	—	๒	๑๒
	%	๒๕.๐๐	๔๑.๖๗	๑๖.๖๗	—	๑๖.๖๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๔. แสดงว่า โรงอาหารส่วนใหญ่ (๖๗ %) มีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี ที่มีอายุเกินกว่า ๑๐ ปี มีเพียง ๓๓ %

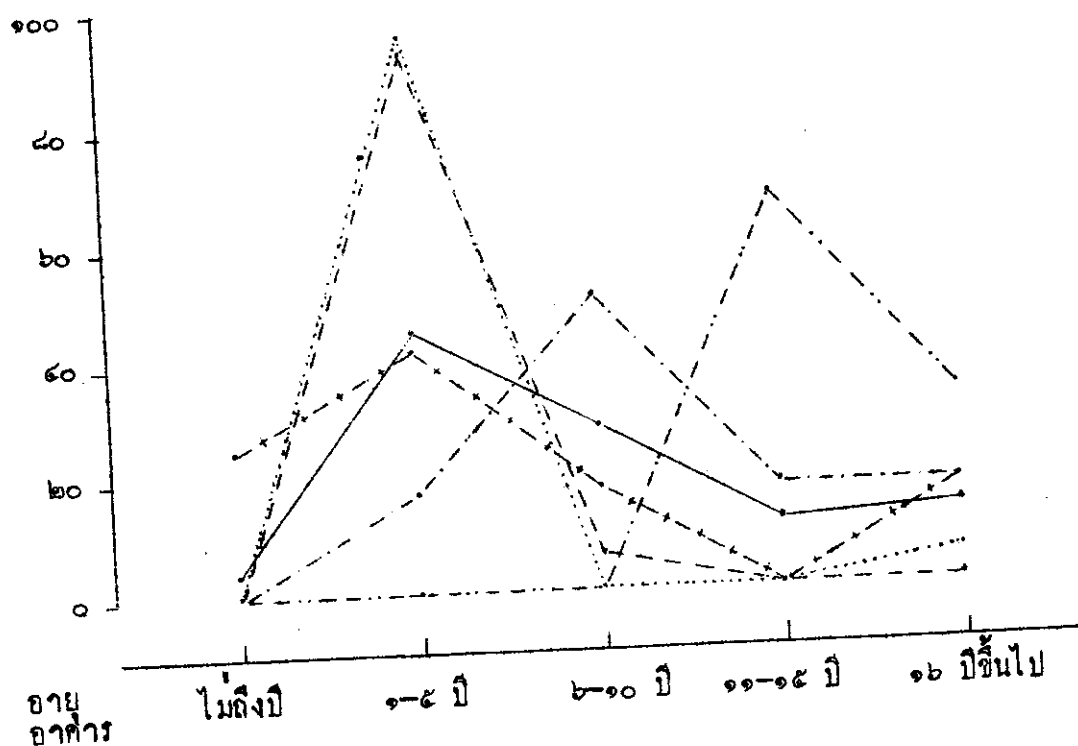
หอประชุมทั้งหมดมีอายุเกินกว่า ๑๐ ปี

โรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน ส่วนใหญ่ (๘๓ %) มีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี ที่มีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไปมีเป็นส่วนน้อย (๑๗ %)

เมื่อพิจารณາาคารนี้ ประกอบกับตาราง ๒๓.แล้ว จะเห็นได้ว่า โรงอาหารนั้น ประมาณครึ่งหนึ่งของทั้งหมดน่าจะต้องพิจารณาปรับปรุงแก้ไข แม้ว่าส่วนมากจะมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี แต่ก็เป็อาคารชั่วคราว ส่วนหอประชุมนั้นเป็นอาคารไม้ประมาณครึ่งหนึ่ง และอีก ๑ โรงเป็นสาลวัก คงจะต้องได้รับการปรับปรุง เพราะอาคารเหล่านี้ มีอายุมากกว่า ๑๐ ปี ทั้งสิ้น สำหรับโรงอาหารที่รวมกับหอประชุมนั้น ส่วนมาก (๘๓ %) มีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี คงจะมีสภาพใช้การได้ดี เพราะอาคารประเภทนี้เป็นอาคารไม้, ตึก และตึกครึ่งไม้ เป็นส่วนมาก มีอีก ๒ โรงมีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป อาจจะต้องซ่อมแซมหรือสร้างใหม่

เพื่อให้เห็นเด่นชัดจึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบอายุอาคารโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน กับอาคารอื่นๆ ทั้งภาพประกอบ ๒.

การยดละ

————— อาคารเรียน
 อาคารอเนกประสงค์
 - - - - - อาคารคหกรรมศิลป์
 - . - . - . - โรงอาหาร
 - - - - - หอประชุม
 - + - + - + - โรงอาหารรวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน

ที่มา ตาราง ๑๒. ๑๔. และ ๒๔.

ภาพประกอบ ๒. เส้นภาพเปรียบเทียบอายุอาคารเรียน, อาคารอเนกประสงค์, อาคารคหกรรมศิลป์, โรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน

ตาราง ๒๕. จำนวนโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน
จำแนกตามสภาพ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและประเภทอาคาร	ควรรื้อ ปลูกใหม่	ควร ซ่อมแซม	พอใช้ได้	เรียบร้อยดี	
เชียงใหม่ โรงอาหาร	๑	—	—	—	
หอประชุม	—	—	๑	—	
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	—	๑	
เชียงราย โรงอาหาร	๒	—	—	—	
หอประชุม	๑	—	—	—	
โรงอาหารรวมหอประชุม	๒	—	—	—	
น่าน โรงอาหาร	—	—	—	—	
หอประชุม	—	—	—	—	
โรงอาหารรวมหอประชุม	๑	—	—	๒	
แพร่ โรงอาหาร	—	—	—	๑	
หอประชุม	—	—	—	๑	
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	๑	๓	
แม่ฮ่องสอน โรงอาหาร	—	—	—	—	
หอประชุม	—	๑	—	—	
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	—	—	
ลำปาง โรงอาหาร	๑	—	—	—	
หอประชุม	๑	—	—	—	
โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	๑	๑	

ตาราง ๒๕. (ต่อ)

จังหวัดและประเภทอาคาร		ควรรื้อ ปลูกใหม่	ควร ซ่อมแซม	พอใช้ได้	เรียบร้อยดี	
ลำพูน	โรงอาหาร	—	๑	—	—	
	หอประชุม	—	๑	—	—	
	โรงอาหารรวมหอประชุม	—	—	—	—	
รวม โรงอาหาร	จำนวน	๔	๑	—	๑	๖
	%	๖๖.๖๗	๑๖.๖๗	—	๑๖.๖๗	๑๐๐
หอประชุม	จำนวน	๒	๒	๑	๑	๖
	%	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๐๐
โรงอาหารรวมหอประชุม	จำนวน	๓	—	๒	๓	๑๒
	%	๒๕.๐๐	—	๑๖.๖๗	๕๘.๓๓	๑๐๐

จากตาราง ๒๕. แสดงว่า โรงอาหารส่วนใหญ่ (๘๓ %) อยู่ในสภาพควรซ่อมแซมหรือรื้อปลูกใหม่ ที่อยู่ในสภาพเรียบร้อยดีมีเพียง ๑ โรง คือในจังหวัดแพร่

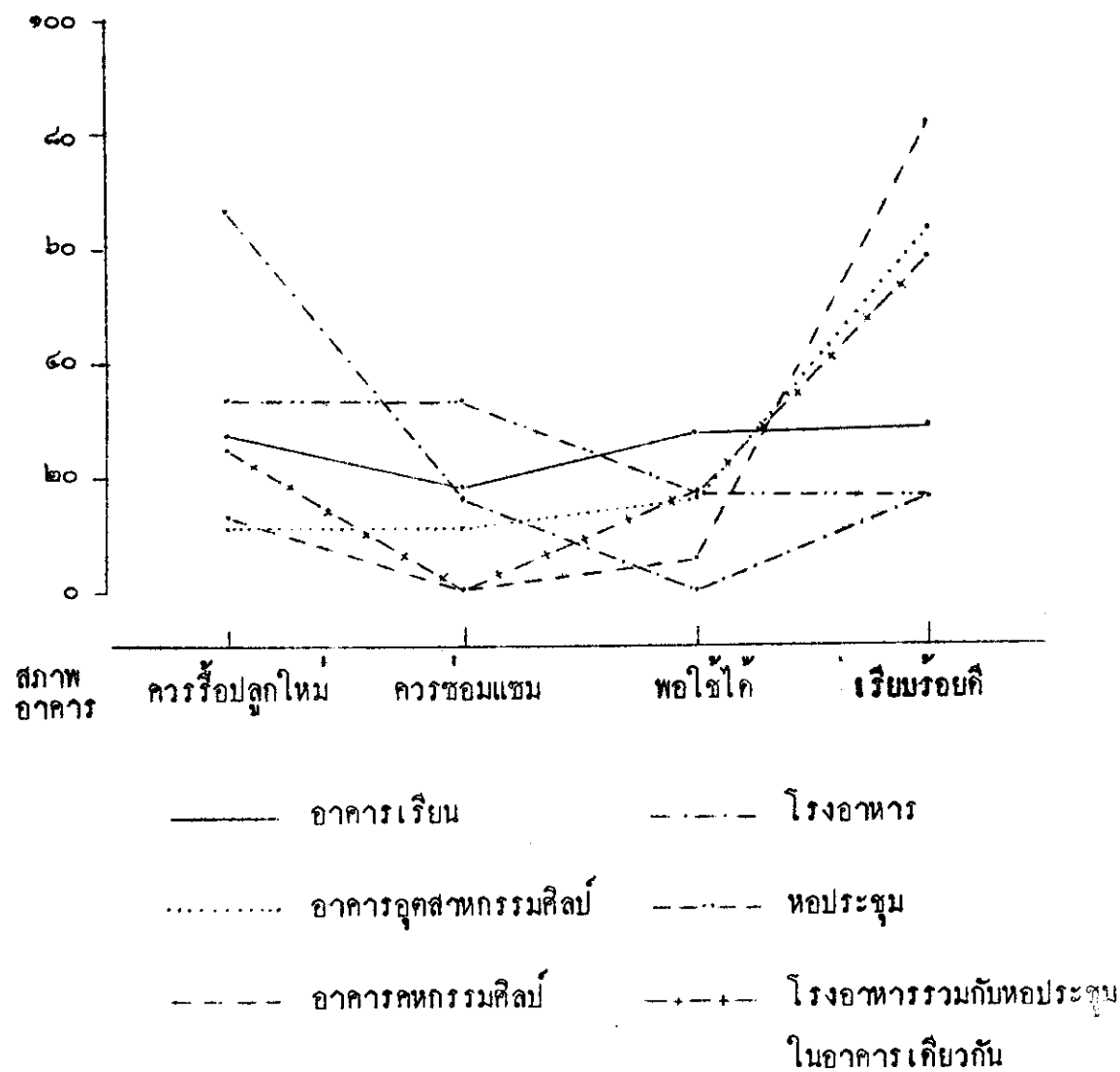
หอประชุมส่วนมาก (๖๗ %) ก็อยู่ในสภาพควรซ่อมแซมหรือรื้อปลูกใหม่ ที่อยู่ในสภาพเรียบร้อยดี มีเพียงส่วนน้อย (๓๓ %)

โรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน ส่วนใหญ่ (๗๕ %) อยู่ในสภาพที่มีเป็นส่วนน้อย (๒๕ %) ที่ควรรื้อปลูกใหม่

เมื่อพิจารณາาคารนี้ ประกอบกับตาราง ๒๓. และ ๒๔. จะเห็นว่า อาคารโรงอาหารและหอประชุม ในภาคศึกษา ๔ ส่วนมาก อยู่ในสภาพที่ควรพิจารณาซ่อมแซมหรือสร้างใหม่ แต่อาคารโรงอาหารที่รวมกับหอประชุมนั้น ส่วนใหญ่ยังอยู่ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี

เพื่อแสดงให้เห็นชัดเจน จึงได้เขียนแผนภาพเปรียบเทียบสภาพอาคารโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับหอประชุม กับอาคารอื่นๆ ไว้ในภาพประกอบ ๓.

รูป ๓
การยยะ

ที่มา ตาราง ๑๓. ๒๐. และ ๒๕.

ภาพประกอบ ๓. เส้นภาพเปรียบเทียบสภาพอาคารเรียน, อาคารอุตสาหกรรมศิลป์, อาคาร-คหกรรมศิลป์, โรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน

ตาราง ๒๖. ค่าเฉลี่ยสูงสุดลักษณะของโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับหอประชุม
ในอาคารเดียวกัน จำแนกตามประเภทอาคาร เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ค่าเฉลี่ย		
	โรงอาหาร	หอประชุม	โรงอาหาร รวมหอประชุม
เชียงใหม่	๑.๓๓๓	๒.๖๖๗	๓.๐๐๐
เชียงราย	๒.๐๐๐	๑.๘๓๓	๒.๐๘๓
น่าน	—	—	๒.๓๓๓
แพร่	๑.๘๓๓	๑.๘๓๓	๒.๕๘๓
แม่ฮ่องสอน	—	๒.๓๓๓	—
ลำปาง	๒.๘๓๓	๒.๖๖๗	๒.๘๓๓
ลำพูน	๒.๖๖๗	๒.๓๓๓	—
ทั้งภาค	๒.๑๑๑	๒.๒๗๘	๒.๕๓๔

หมายเหตุ คำนวณจาก และการคิดค่าเฉลี่ย เช่นเดียวกับตาราง ๑๔.

จากตาราง ๒๖. แสดงว่า สูงสุดลักษณะของโรงอาหารในภาคศึกษา ๔ เป็นที่น่าพอใจ (พิสัยของค่าเฉลี่ย ๑.๘๓ - ๒.๘๓) นอกจากจังหวัดเชียงใหม่ สูงสุดลักษณะยังไม่น่าพอใจ (๑.๓๓)

อาคารหอประชุม มีสูงสุดลักษณะอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ (พิสัยของค่าเฉลี่ย ๑.๘๓ - ๒.๖๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด จะเห็นว่า จังหวัดเชียงรายกับจังหวัดแพร่จะดีกว่าจังหวัดอื่นๆ ในภาคเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย ๑.๘๓)

โรงอาหารรวมกับหอประชุมของภาคศึกษานี้ มีสูงสุดลักษณะอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าสนใจมาก (พิสัยของค่าเฉลี่ย ๒.๐๘ - ๓.๐๐) เมื่อพิจารณารายจังหวัดแล้ว จะเห็นว่า จังหวัดเชียงราย จะดีกว่าจังหวัดอื่น (๒.๐๘)

ตาราง ๒๗. จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยต่อส้วมหรือที่ปัสสาวะ ๑ ที่ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ส้วมหญิง	ส้วมชาย	ที่ปัสสาวะ
เชียงใหม่	๕๕	๗๘	๘๓
เชียงราย	๘๒	๕๔	๑๔๑
น่าน	๔๗	๕๕	๕๗
แพร่	๔๘	๗๖	๑๐๘
แม่ฮ่องสอน	๖๓	๗๑	๒๑๑
ลำปาง	๕๖	๖๕	๕๖
ลำพูน	๖๗	๘๑	๕๐
ทั้งภาค	๖๐	๗๕	๑๑๘

จากตาราง ๒๗. แสดงว่า ในภาคศึกษา ๔ นี้ มีอัตราเฉลี่ยส้วม ๑ ที่ต่อนักเรียนหญิง ๖๐ คน อัตราเฉลี่ยส้วม ๑ ที่ต่อนักเรียนชาย ๗๕ คน และอัตราเฉลี่ยที่ปัสสาวะ ๑ ที่ต่อนักเรียนชาย ๑๑๘ คน

จากตัวเลขนี้ ชี้ให้เห็นว่า ส้วมและที่ปัสสาวะของโรงเรียนในภาคศึกษา ๔ ยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เพราะตามเกณฑ์ทั่วไปแล้ว ควรจะต้องมีส้วม ๑ ที่ต่อนักเรียนหญิง ๓๐ คน ส้วมชาย ๑ ที่ต่อนักเรียนชาย ๔๐ คน และที่ปัสสาวะ ๑ ที่ต่อนักเรียนชาย ๓๐ คน

ตาราง ๒๔. ความถี่ของส้วมและที่ปัสสาวะ จำแนกตามตำแหน่งที่ตั้ง

ที่ตั้ง	จำนวน	%
อยู่ในอาคาร	๑๓	๒๖.๕๖
อยู่ติดอาคาร	๓	๕.๖๕
อยู่นอกอาคาร	๔๔	๘๘.๓๕
รวม	๖๐*	๑๐๐

* ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตาราง ๒๔. แสดงว่า ส้วมและที่ปัสสาวะส่วนใหญ่ (๘๘ %) ในภาคศึกษานี้
อยู่นอกอาคาร รองลงไป (๕.๖๕ %) อยู่ในอาคาร มีส่วนน้อย อยู่ติดอาคาร

ตาราง ๒๕. ความถี่ของส้วม จำแนกตามชนิด

ชนิด	จำนวน	%
ส้วมหลุม	๒	๕.๓๕
ส้วมซึม	๓๕	๕๘.๓๔
ส้วมชักโครก	๕	๑๐.๘๓
รวม	๔๒*	๑๐๐

* ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตาราง ๒๕. แสดงว่า ในภาคศึกษานี้ ส้วมนักเรียนส่วนมาก (๕๘ %) เป็น
ส้วมซึม มี ๑๑ % ที่เป็นส้วมชักโครก และยังมีอีกจำนวนหนึ่ง (๕ %) เป็นส้วมหลุม

จากข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่า ส่วนของโรงเรียนในภาคศึกษา ๔ นี้ เกือบทั้งหมดถูกหลักสุขาภิบาล
มีอีกเพียงจำนวนน้อยที่จำเป็นต้องปรับปรุงเพราะเป็นส่วนหลุม

ตาราง ๓๐. การแจกแจงสภาพของส้วมและที่ปัสสาวะของแต่ละโรงเรียน จำแนกเป็น
รายจังหวัด

จังหวัดและประเภทของส้วม	ควรรู้ ปลูกใหม่	ควรซ่อมแซม	พอใช้ได้	เรียบร้อยดี	
เชียงใหม่					
ส้วมหญิง	๒	—	๔	—	
ส้วมชาย	๓	—	๒	—	
ที่ปัสสาวะ	๒	—	๒	—	
เชียงราย					
ส้วมหญิง	๔	—	๑	๒	
ส้วมชาย	๔	—	๒	๑	
ที่ปัสสาวะ	๑	๑	๑	—	
น่าน					
ส้วมหญิง	๓	๑	๒	๑	
ส้วมชาย	๒	—	๔	๑	
ที่ปัสสาวะ	๒	—	—	—	
แพร่					
ส้วมหญิง	๒	—	๑	๓	
ส้วมชาย	๑	—	๒	๓	
ที่ปัสสาวะ	๑	—	—	๒	
แม่ฮ่องสอน					
ส้วมหญิง	๑	—	๑	๑	
ส้วมชาย	๑	—	๑	๑	
ที่ปัสสาวะ	—	—	—	๑	

ตาราง ๓๐. (ต่อ)

จังหวัดและประเภทของสวม			ควรรู้ ปลุกใหม่	ควรซ่อมแซม	พอใช้ได้	เรียบร้อยดี	
ลำปาง	สวมหญิง		๒	๒	๓	๑	
	สวมชาย		๓	๒	๒	๑	
	ที่ปลัสวาระ		๒	๑	๒	—	
ลำพูน	สวมหญิง		—	—	๓	๑	
	สวมชาย		๑	—	๒	๑	
	ที่ปลัสวาระ		๑	—	—	—	
รวม	สวมหญิง	จำนวน	๑๔	๓	๑๕	๔	๔๑
		%	๓๔.๑๕	๗.๓๒	๓๖.๕๕	๒๑.๙๕	๑๐๐
	สวมชาย	จำนวน	๑๕	๒	๑๕	๔	๔๐
		%	๓๗.๕๐	๕.๐๐	๓๗.๕๐	๒๐.๐๐	๑๐๐
	ที่ปลัสวาระ	จำนวน	๔	๒	๕	๓	๑๔
		%	๔๗.๓๓	๑๐.๕๓	๒๖.๓๒	๑๕.๗๕	๑๐๐

จากตาราง ๓๐. แสดงว่า สวมหญิงส่วนใหญ่ (๕๕ %) อยู่ในสภาพดี มีส่วนน้อย (๔๑ %) ที่ควรซ่อมแซมหรือรื้อปลุกใหม่ เช่นเดียวกับ สวมชายส่วนใหญ่ (๕๕ %) อยู่ในสภาพดี มีที่ควรซ่อมแซมหรือรื้อปลุกใหม่ประมาณ ๒๖ % ส่วนที่ปลัสวาระนั้น ส่วนมาก (๕๕ %) ควรซ่อมแซมหรือรื้อปลุกใหม่ ที่อยู่ในสภาพดีมีเพียงส่วนน้อย (๑๕ %)

จากข้อมูลนี้ ชี้ให้เห็นว่า สวมประมาณ ๔๑ - ๕๕ % ควรได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมหรือทำใหม่ ซึ่งก็เป็นตัวเลขที่สูงพอควร นอกนั้นมีสภาพเป็นที่น่าพอใจ

ตาราง ๓๑. ค่าเฉลี่ยสุขลักษณะของส้วมและที่ปัสสาวะ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ค่าเฉลี่ย		
	ส้วมหญิง	ส้วมชาย	ที่ปัสสาวะ
เชียงใหม่	๑.๓๓๓	๑.๖๐๐	๑.๕๐๐
เชียงราย	๑.๓๑๔	๑.๓๑๔	๑.๓๓๓
น่าน	๑.๓๑๔	๑.๓๑๔	๑.๐๐๐
แพร่	๒.๐๐๐	๒.๑๖๗	๒.๓๓๓
แม่ฮ่องสอน	๑.๖๖๗	๒.๐๐๐	๓.๐๐๐
ลำปาง	๑.๐๐๐	๑.๒๕๐	๑.๔๐๐
ลำพูน	๒.๐๐๐	๒.๐๐๐	๑.๐๐๐
ทั้งภาค	๑.๕๔๕	๑.๓๒๕	๑.๕๓๔

- หมายเหตุ ค่าน้ำหนัก
- ๑ หมายความว่า ส้วมและที่ปัสสาวะยังไม่ถูกสุขลักษณะ คือสกปรก อุปกรณ์ต่างๆ เช่น กระจกชำระ น้ำ ไม่โครมี
 - ๒ หมายความว่า ส้วมและที่ปัสสาวะมีสุขลักษณะพอใช้ได้ คือ ค่อนข้างสะอาด อุปกรณ์มีเป็นบางอย่าง เช่น น้ำ
 - ๓ หมายความว่า ส้วมและที่ปัสสาวะถูกสุขลักษณะดี คือ สะอาดอยู่และอุปกรณ์ต่างๆ เช่น กระจกชำระ น้ำ มีครบเป็นประจำ

จากตาราง ๓๑. แสดงว่า ในภาคนี้ ส้วมนักเรียนหญิงส่วนมากเกือบทุกจังหวัด มีสุขลักษณะเป็นที่น่าพอใจ (พิสัยของค่าเฉลี่ย ๑.๖๗ - ๒.๐๐) นอกจากจังหวัดลำปางและเชียงใหม่ น่าจะต้องได้รับการปรับปรุง (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ และ ๑.๓๓)

ส้วมนักเรียนชาย ในเกือบทุกจังหวัด มีสุขลักษณะอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจ (พิสัยของค่าเฉลี่ย ๑.๖๐ - ๒.๑๗) นอกจากในจังหวัดลำปางน่าจะต้องแก้ไขปรับปรุง (๑.๒๕)

ส่วนที่ปัสสาวะนั้น ในจังหวัดเชียงใหม่, แพร่ และแม่ฮ่องสอน มีลักษณะน่าพอใจมาก (พิสัยของค่าเฉลี่ย ๑.๕ - ๓.๐) ส่วนในจังหวัดนอกจากนี้ ควรจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข (พิสัยของค่าเฉลี่ย ๑.๐ - ๑.๔)

๓. ผลการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์และความสูญเสียเกี่ยวกับการใช้อาคาร
จากการศึกษาข้อความตอบในแบบสอบถามของครูใหญ่ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง
ต่อไปนี้

ตาราง ๓๒. การแจกแจงความเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับการคัดแปลงห้องเรียน เพื่อใช้ประโยชน์
อื่น จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	คัดแปลง ไม่ได้เลย	พอทำได้	ทำได้ดี	
เชียงใหม่	๔	๑๓	๒	
เชียงราย	๓	๑๐	๓	
น่าน	๑	๑๒	๑	
แพร่	๕	๑๐	—	
แม่ฮ่องสอน	๒	๓	๒	
ลำปาง	๓	๑๒	๓	
ลำพูน	—	๖	๑	
รวม	๑๘	๖๖	๑๒	๙๖
จำนวน				
%	๑๘.๗๕	๖๘.๗๕	๑๒.๕๐	๑๐๐

จากตาราง ๓๒. แสดงว่า ห้องเรียนส่วนใหญ่ (๘๑ %) คัดแปลงใช้ทำประโยชน์อื่น
ได้ มีเพียงส่วนน้อย (๑๘ %) ที่ไม่สามารถคัดแปลงได้เลย จากตัวเลขนี้อาจกล่าวได้ว่า

ห้องเรียนในภาคศึกษา ๔ นั้น ประมาณ ๔ ใน ๕ มีลักษณะยึดหยุ่นในด้านการใช้ อาจดัดแปลงใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้ตามต้องการ

ตาราง ๓๓. การแจกแจงความถี่ของจำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องเรียนในอาคารเรียนแต่ละหลัง โดยเฉลี่ยต่อ ๑ วัน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่ได้ใช้	ใช้ ๑-๒ ช.ม.	ใช้ ๓-๔ ช.ม.	ใช้ ๕-๖ ช.ม.	ใช้มากกว่า ๖ ช.ม.	
เชียงใหม่	—	—	—	๑๑	๘	
เชียงราย	—	—	๒	๑๐	๔	
น่าน	—	—	—	๘	๖	
แพร่	—	—	๑	๑๑	๓	
แม่ฮ่องสอน	๑	—	๑	๔	๑	
ลำปาง	—	—	—	๑๗	๑	
ลำพูน	—	—	—	๔	๓	
รวม จำนวน	๑	—	๔	๖๕	๒๖	๙๖
%	๑.๐๔	—	๔.๑๗	๖๗.๗๑	๒๗.๐๘	๑๐๐

จากตาราง ๓๓. แสดงให้เห็นว่า ห้องเรียนส่วนใหญ่ (๖๘ %) ได้ใช้วันละ ๕ - ๖ ชั่วโมง แต่ยังมีอีกเล็กน้อย (๑ %) ที่ไม่ได้ใช้เลย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การใช้ห้องเรียนของโรงเรียนในภาคศึกษา ๔ มีความสูญเสียเป็นส่วนน้อย คือเกือบทั้งหมด (๙๕ %) ได้ใช้ห้องเรียนวันละ ๕ ชั่วโมงขึ้นไป

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นชัดเจน จึงได้เขียนแผนภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงการใช้ห้องเรียน กับห้องเฉพาะวิชา และห้องสมุด ไว้ทั้งภาพประกอบ ๕.

ตาราง ๓๔. การแจกแจงการใช้ที่เรียน จำแนกเป็นรายจังหวัด

(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)
จังหวัด	จำนวนที่เรียน	กำหนดการใช้ ห้องเรียนสูงสุด	จำนวนที่เรียน ซึ่งควรจะใช้ ให้สูงสุด	จำนวนนักเรียน	การร้อยละของ การใช้ที่เรียน
เชียงใหม่	๒๕๐๕	.๘๐	๒๓๒๔	๓๘๘๔	๑๖๓.๑๐
เชียงราย	๒๔๘๕	.๘๐	๑๙๘๘	๓๐๔๒	๑๕๓.๐๐
น่าน	๒๓๑๐	.๘๐	๑๘๔๘	๒๑๐๕	๑๑๓.๕๐
แพร่	๓๒๒๐	.๘๐	๒๕๓๖	๓๖๔๓	๑๔๑.๔๐
แม่ฮ่องสอน	๕๔๕	.๘๐	๓๕๖	๘๐๒	๑๐๖.๐๐
ลำปาง	๒๑๓๐	.๘๐	๑๓๓๖	๒๖๕๑	๑๕๒.๓๐
ลำพูน	๑๕๐๕	.๘๐	๑๒๐๔	๑๘๒๖	๑๕๑.๖๐
ทั้งภาค	๑๕๕๔๐	.๘๐	๑๒๔๓๒	๑๓๕๕๓	๑๔๔.๕๐

หมายเหตุ (๒) หมายถึง ผลคูณระหว่าง จำนวนห้องเรียนกับจำนวนนักเรียน ๓๕ คน

โดยถือว่าห้องเรียนหนึ่งๆควรจุนักเรียนได้ ๓๕ คน

(๓) หมายความว่า ถ้ามีที่เรียน ๕ ที่ ก็ควรจะใช้ที่เรียนเต็ม ๔ ที่ ทุกชั่วโมง ตลอดเวลาเรียน

(๔) หมายถึง ผลคูณของ (๒) กับ (๓)

(๖) หมายถึง (๕) คูณกับ ๑๐๐ หาค่าย (๔)

จากตาราง ๓๔. ชี้ให้เห็นว่า การใช้ที่เรียนในภาคศึกษา ๔ ใช้ได้ผลดีมาก คือ ใช้ได้ถึง ๑๔๔ % หมายความว่า โรงเรียนได้พยายามใช้ห้องเรียนอย่างเต็มที่ โดยรับนักเรียน ห้องหนึ่งๆเกินกว่า ๓๕ คน นับว่าเป็นการใช้ห้องเรียนอย่างคุ้มค่า ไม่มีความสูญเปล่าในเรื่องนี้ หรืออาจพิจารณาได้อีกแง่หนึ่งคือ ห้องเรียนมีไม่เพียงพอ นักเรียนบางห้องอาจต้องไปเรียนในที่อื่นๆ เช่น โรงอาหาร หอประชุม หรือโรงฝึกงาน เป็นต้น

ตาราง ๓๕. ความถี่ของจำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องเฉพาะวิชา โดยเฉลี่ยต่อ ๑ วัน จำแนกตามประเภทของห้อง

ประเภทห้องเฉพาะวิชา	ไม่ได้ใช้	ใช้ ๑-๒ ช.ม.	ใช้ ๓-๔ ช.ม.	ใช้ ๕-๖ ช.ม.	ใช้มากกว่า ๖ ช.ม.	รวม
ห้องวิทยาศาสตร์ จำนวน	๑	—	๔	๑๑	—	๒๑
%	๔.๗๖	—	๑๖.๘๖	๕๒.๓๘	—	๑๐๐
ห้องสังคมศึกษา จำนวน	—	—	๒	๒	—	๔
%	—	—	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	—	๑๐๐
ห้องภาษาไทย จำนวน	๑	—	๑	๒	—	๔
%	๒๕.๐๐	—	๒๕.๐๐	๕๐.๐๐	—	๑๐๐
ห้องภาษาอังกฤษ จำนวน	—	—	๑	๒	—	๓
%	—	—	๓๓.๓๓	๖๖.๖๗	—	๑๐๐
ห้องคณิตศาสตร์ จำนวน	—	—	—	๑	—	๑
%	—	—	—	๑๐๐.๐๐	—	๑๐๐
ห้องศิลป์ จำนวน	๑	๑	๑	๒	—	๕
%	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๔๐.๐๐	—	๑๐๐

จากตาราง ๓๕. แสดงว่า ห้องวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ (๕๒ %) ใช้วันละ ๕ - ๖ ชั่วโมง ที่ใช้วันละ ๑ - ๒ ชั่วโมง และมากกว่า ๖ ชั่วโมงไม่มีเลย ส่วนที่ไม่ได้ใช้มีประมาณ ๕ %

ห้องสังคมศึกษา ใช้วันละ ๓ - ๔ ชั่วโมง และ ๕ - ๖ ชั่วโมง เท่าๆกัน ประมาณครึ่งต่อครึ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่า ห้องสังคมศึกษาใช้ ๓ - ๖ ชั่วโมง ต่อ ๑ วัน นั้นเอง
ห้องภาษาไทยส่วนใหญ่ (๗๕ %) ใช้วันละ ๓ - ๖ ชั่วโมง ที่เหลือไม่ได้ใช้เลย
ห้องภาษาอังกฤษใช้วันละ ๓ - ๖ ชั่วโมง

ห้องคณิตศาสตร์ ใช้วันละ ๕ - ๖ ชั่วโมง

ห้องศิลปะ ส่วนมาก (๖๐ %) ใช้วันละ ๓ - ๖ ชั่วโมง แต่ยังมีอีก ๑ ใน ๕ ที่ไม่ได้ใช้

จากข้อมูลนี้ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การใช้ห้องเฉพาะวิชาต่างๆ ในภาคศึกษา ๔ นี้ ได้ใช้อย่างคุ้มค่าพอควร คือ ได้ใช้วันละ ๓ ชั่วโมงขึ้นไป แต่อย่างไรก็ดี ยังมีห้องวิทยาศาสตร์, ห้องภาษาไทย และห้องศิลปะของบางโรงเรียนไม่ได้ใช้เลย

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นเด่นชัด จึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบชั่วโมงการใช้ห้องเฉพาะวิชา กับห้องเรียน และห้องสมุด ไว้ดังภาพประกอบ ๕.

ตาราง ๓๖. ความถี่ของการใช้ในพื้นที่ต่างๆของอาคารอุตสาหกรรมศิลป์ และคหกรรมศิลป์
จำแนกตามประเภทอาคาร

ลักษณะการใช้	อาคารอุตสาหกรรมศิลป์		อาคารคหกรรมศิลป์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
เรียนและปฏิบัติการวิชาอุตสาหกรรม- ศิลป์หรือคหกรรมศิลป์	๑๘	๔๖.๑๕	๑๖	๔๘.๔๘
เรียนวิชาอื่นๆ	๕	๑๒.๕๐	๒	๖.๐๖
เก็บเครื่องอุปกรณ์	๑๕	๓๘.๔๖	๑๔	๔๒.๔๒
ใช้เป็นห้องพัสดุ	๑	๒.๕๐	๑	๓.๐๓
รวม	๓๙*	๑๐๐	๓๓*	๑๐๐

* ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตาราง ๓๖. แสดงว่า อาคารอุตสาหกรรมศิลป์ใช้เรียนและปฏิบัติการวิชาอุตสาหกรรมศิลป์มากที่สุด (๔๖ %) นอกจากนี้ ใช้เก็บอุปกรณ์ (๓๘ %) ใช้เรียนวิชาอื่นๆ (๑๒ %) และใช้เป็นห้องพัสดุ (๒ %)

อาคารคหกรรมศิลป์ ใช้เรียนและปฏิบัติการวิชาคหกรรมศิลป์มากที่สุด (๔๘ %) นอกจากนี้ ใช้เก็บอุปกรณ์ (๔๒ %) ใช้เรียนวิชาอื่นๆ (๖ %) และใช้เป็นห้องพักรุ (๓ %)

จากข้อมูลนี้ ชี้ให้เห็นว่า อาคารอุตสาหกรรมศิลป์ และคหกรรมศิลป์ส่วนมาก นอกจากจะใช้เรียนและปฏิบัติการวิชาศิลปปฏิบัติตรงตามจุดมุ่งหมายแล้ว ยังใช้ประโยชน์อื่นๆ ได้อีก นับว่าเป็นการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

ตาราง ๓๗. ความถี่ของจำนวนชั่วโมงที่ใช้อาคารอุตสาหกรรมศิลป์และคหกรรมศิลป์ โดยเฉลี่ย
ต่อ ๑ วัน จำแนกตามประเภทอาคาร เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและประเภทอาคาร		ไม่ได้ใช้	ใช้ ๑-๒ ช.ม.	ใช้ ๓-๔ ช.ม.	ใช้ ๕-๖ ช.ม.	ใช้มากกว่า ๖ ช.ม.
เชียงใหม่	อุตสาหกรรมศิลป์	—	๑	๓	๒	—
	คหกรรมศิลป์	—	๑	๒	๒	—
เชียงราย	อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๑	๑	—
	คหกรรมศิลป์	—	—	๒	๑	—
น่าน	อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๑	๑	—
	คหกรรมศิลป์	—	—	๒	—	—
แพร่	อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๒	๑	๑
	คหกรรมศิลป์	—	—	๑	๑	๑
แม่ฮ่องสอน	อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	๒	—	—
	คหกรรมศิลป์	—	๑	๑	—	—
ลำปาง	อุตสาหกรรมศิลป์	—	—	—	๒	—
	คหกรรมศิลป์	—	—	—	๑	—

ตาราง ๓๔. ความถี่ของการใช้ในพื้นที่ต่างๆของโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน จำแนกตามประเภทอาคาร

ลักษณะการใช้	โรงอาหาร		หอประชุม		โรงอาหารรวมหอประชุม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
รับประทานอาหาร	๕	๓๕.๗๑	—	—	๕	๒๓.๐๘
ประชุม	๑	๗.๑๔	๕	๓๑.๒๕	๑๐	๒๕.๖๔
เรียน	๔	๒๘.๕๗	๖	๓๗.๕๐	๘	๒๐.๕๑
จัดกิจกรรม	๔	๒๘.๕๗	๕	๓๑.๒๕	๑๐	๒๕.๖๔
ไม่ได้ใช้	—	—	—	—	๒	๕.๑๓
รวม	๑๔ *	๑๐๐	๑๖ *	๑๐๐	๓๕ *	๑๐๐

* คอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตาราง ๓๔. แสดงว่า โรงอาหาร ใช้รับประทานอาหารมากที่สุด (๓๖ %) นอกจากนี้ ใช้เป็นที่เรียนและจัดกิจกรรมเท่าๆกัน (๒๘ %) ใช้ประชุม (๗%)

หอประชุม ใช้เป็นที่เรียนมากที่สุด (๓๘ %) นอกจากนี้ใช้ประชุมและจัดกิจกรรมเท่าๆกัน (๓๑ %)

โรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน ใช้ประชุมและจัดกิจกรรมเท่าๆกัน (๒๖ %) นอกจากนี้ ใช้รับประทานอาหาร (๒๓ %) ใช้เป็นที่เรียน (๒๐ %) และมีที่ไม่ได้ใช้อีก ๕ %

จากตารางนี้ ชี้ให้เห็นว่า ความถี่ของการใช้อาคารโรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมหอประชุมในอาคารเดียวกัน กระจายไปทุกๆลักษณะการใช้ นั่นก็คือ อาคารดังกล่าว ได้ถูกใช้เป็นเอนกประสงค์

ตาราง ๓๔. ความถี่ของจำนวนชั่วโมงที่ใช้โรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน โดยเฉลี่ยต่อ ๑ วัน จำแนกตามประเภทอาคาร เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและประเภทอาคาร	ไม่ได้ใช้	ใช้ ๑-๒ ช.ม.	ใช้ ๓-๔ ช.ม.	ใช้ ๕-๖ ช.ม.	ใช้มากกว่า ๖ ช.ม.
เชียงใหม่ โรงอาหาร	-	-	-	๑	-
หอประชุม	-	-	-	๑	-
โรงอาหารรวมหอประชุม	๑	-	-	-	-
เชียงราย โรงอาหาร	-	-	๑	๑	-
หอประชุม	-	๑	-	-	-
โรงอาหารรวมหอประชุม	-	๒	-	-	-
น่าน โรงอาหาร	-	-	-	-	-
หอประชุม	-	-	-	-	-
โรงอาหารรวมหอประชุม	-	๑	๑	๑	-
แพร่ โรงอาหาร	-	-	-	๑	-
หอประชุม	-	-	-	-	๑
โรงอาหารรวมหอประชุม	๒	๑	-	๑	-
แม่ฮ่องสอน โรงอาหาร	-	-	-	-	-
หอประชุม	-	-	๑	-	-
โรงอาหารรวมหอประชุม	-	-	-	-	-
ลำปาง โรงอาหาร	-	-	๑	-	-
หอประชุม	-	-	-	-	๑
โรงอาหารรวมหอประชุม	-	-	-	๑	๑

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

จังหวัดและประเภทอาคาร		ไม่ได้ใช้	ใช้ ๑-๒ ช.ม.	ใช้ ๓-๔ ช.ม.	ใช้ ๕-๖ ช.ม.	ใช้มากกว่า ๖ ช.ม.	
ลำพูน	โรงอาหาร	-	-	๑	-	-	
	หอประชุม	-	-	-	๑	-	
	โรงอาหารรวมหอประชุม	-	-	-	-	-	
รวม โรงอาหาร	จำนวน	-	-	๓	๓	-	๖
	%	-	-	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	-	๑๐๐
หอประชุม	จำนวน	-	๑	๑	๒	๒	๖
	%	-	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	๑๐๐
โรงอาหารรวมหอประชุม	จำนวน	๓	๔	๑	๓	๑	๑๒
	%	๒๕.๐๐	๓๓.๓๓	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๑๐๐

จากตาราง ๓๕. แสดงว่า ในภาคศึกษานี้ โรงอาหารได้ใช้วันละ ๓ - ๔ ชั่วโมง และวันละ ๕ - ๖ ชั่วโมง ประมาณครึ่งต่อครึ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่า โรงอาหารทั้งหมด ใช้วันละ ๓ - ๖ ชั่วโมง นั้นเอง

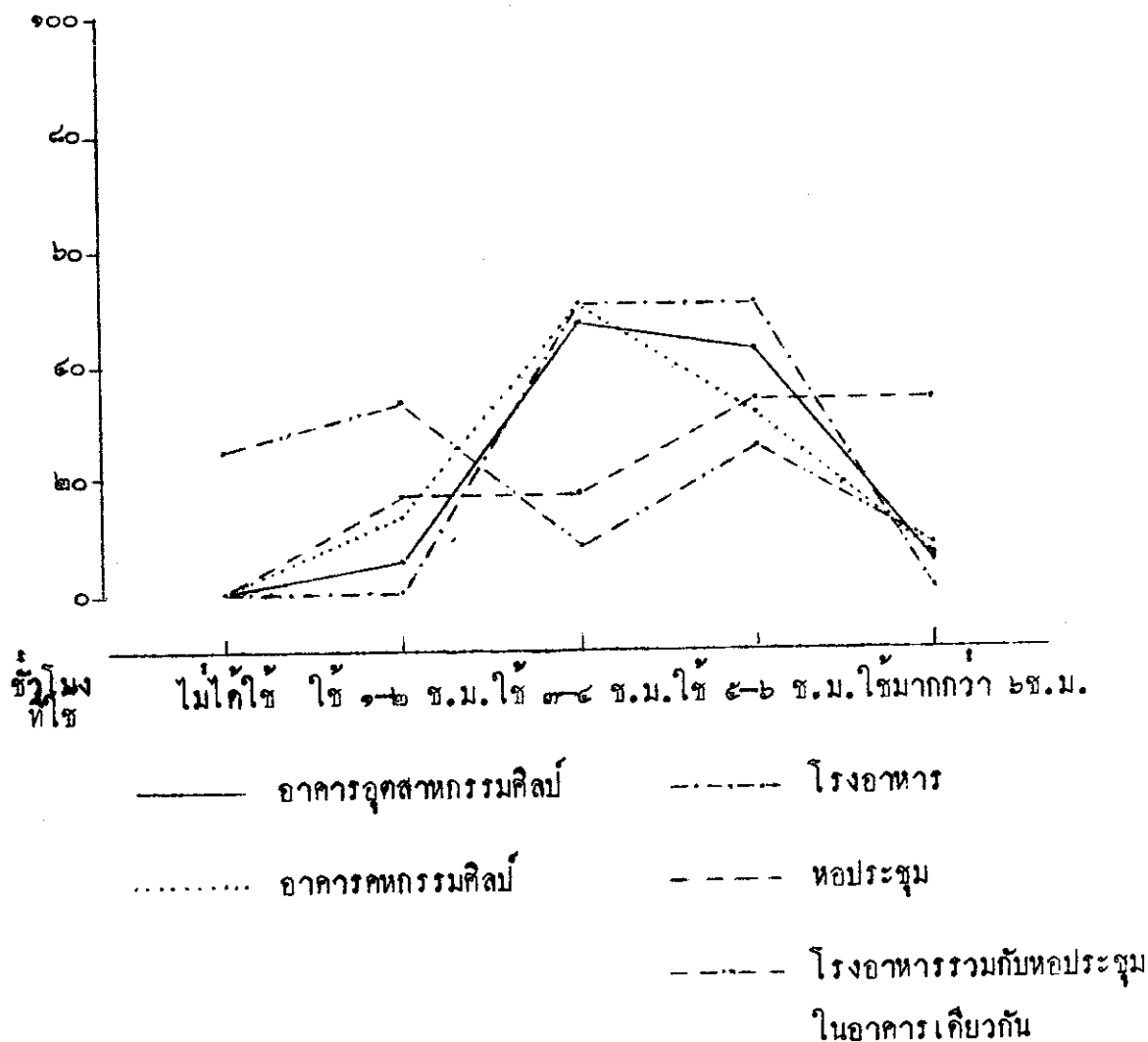
หอประชุมส่วนใหญ่ ใช้วันละ ๕ - ๖ ชั่วโมง และมากกว่า ๖ ชั่วโมงเป็นจำนวนเท่าๆกัน (๓๓ %) และใช้วันละ ๓ - ๔ ชั่วโมง ประมาณ ๑๗ % หรือส่วนมาก (๘๓ %) ใช้วันละ ๓ ชั่วโมงขึ้นไป

โรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกันนั้น ประมาณ ๔๒ % ใช้วันละ ๓ ชั่วโมงขึ้นไป แต่ยังมีที่ใช้วันละ ๑ - ๒ ชั่วโมงอีก ๓๓ % และที่ไม่ได้ใช้เลย ๒๕ %

จากตัวเลขในตารางนี้ ชี้ให้เห็นว่า อาคารโรงอาหารและหอประชุมที่แยกกันนั้น ได้ใช้ประโยชน์ในแต่ละวันมากกว่าอาคารแบบรวม ซึ่งยังมีถึง ๑ ใน ๔ ที่ไม่ได้ใช้เลย และอีก ๓๓ % ใช้เพียงวันละ ๑ - ๒ ชั่วโมง

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นชัดเจน จึงได้เขียนเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงที่ใช้
โรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารรวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน กับอาคารอื่นๆ
ไว้ทั้งภาพประกอบ ๔.

การยอละ

ที่มา ตาราง ๓๗. และ ๓๘.

ภาพประกอบ ๔. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงที่ใช้อาคารอุตสาหกรรมศิลป์, อาคารคหกรรม-
ศิลป์, โรงอาหาร, หอประชุม และโรงอาหารที่รวมกับหอประชุมในอาคารเดียวกัน โดยเฉลี่ย
ใน ๑ วัน

ตาราง ๔๐. จำนวนห้องสมุด ที่เกี่ยวกับความสะดวกในการเข้ามาใช้ของครูและนักเรียน
จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่สะดวก	ปานกลาง	สะดวก	
เชียงใหม่	—	๒	๓	
เชียงราย	—	—	๕	
น่าน	—	๑	๒	
แพร่	—	๑	๓	
แม่ฮ่องสอน	—	—	๒	
ลำปาง	—	๑	๖	
ลำพูน	—	—	๒	
รวม	จำนวน	—	๕	๒๓
	%	—	๑๓.๘๖	๘๒.๑๔
				๑๐๐

จากตาราง ๔๐. แสดงว่า ห้องสมุดทั้งหมดของโรงเรียนในภาคนี้ ตั้งอยู่ในที่ที่สะดวกแก่ครูและนักเรียนจะเข้ามาใช้

ตาราง ๔๑. จำนวนความถี่ของห้องสมุด ที่นักเรียนสามารถเข้าใช้ได้พร้อมกันในคราวเดียว
จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	น้อยกว่า ๒๕ คน	๒๕-๕๐ คน	๕๑-๗๕ คน	๗๖-๑๐๐ คน	มากกว่า ๑๐๐ คน	
เชียงใหม่	๒	๓	—	—	—	
เชียงราย	๑	๓	—	๑	—	
น่าน	—	๒	—	๑	—	
แพร่	—	๒	๒	—	—	
แม่ฮ่องสอน	—	๒	—	—	—	
ลำปาง	๒	๕	—	—	—	
ลำพูน	—	๑	๑	—	—	
รวม	๕	๑๔	๓	๒	—	๒๘
จำนวน						
%	๑๗.๘๖	๖๔.๒๙	๑๐.๗๑	๗.๑๔	—	๑๐๐

จากตาราง ๔๑. แสดงว่า ห้องสมุดส่วนมาก (๖๔ %) นักเรียนสามารถเข้าใช้ได้
พร้อมกันคราวละ ๒๕ - ๕๐ คน มีเพียงส่วนน้อยประมาณ ๗ % เท่านั้น ที่นักเรียนเข้าใช้ได้
พร้อมกันคราวละ ๗๖ - ๑๐๐ คน ส่วนห้องสมุดที่นักเรียนมากกว่า ๑๐๐ คน นั้นไม่มีเลย

จากข้อมูลชุดนี้ ชี้ให้เห็นว่า ประมาณ ๘๒ % ของห้องสมุดทั้งหมดในภาคศึกษานี้
นักเรียนได้สูงสุด ๕๐ คน ซึ่งก็ยังมีขนาดเท่ากับห้องเรียนขนาดใหญ่ ๑ ห้องเท่านั้นเอง

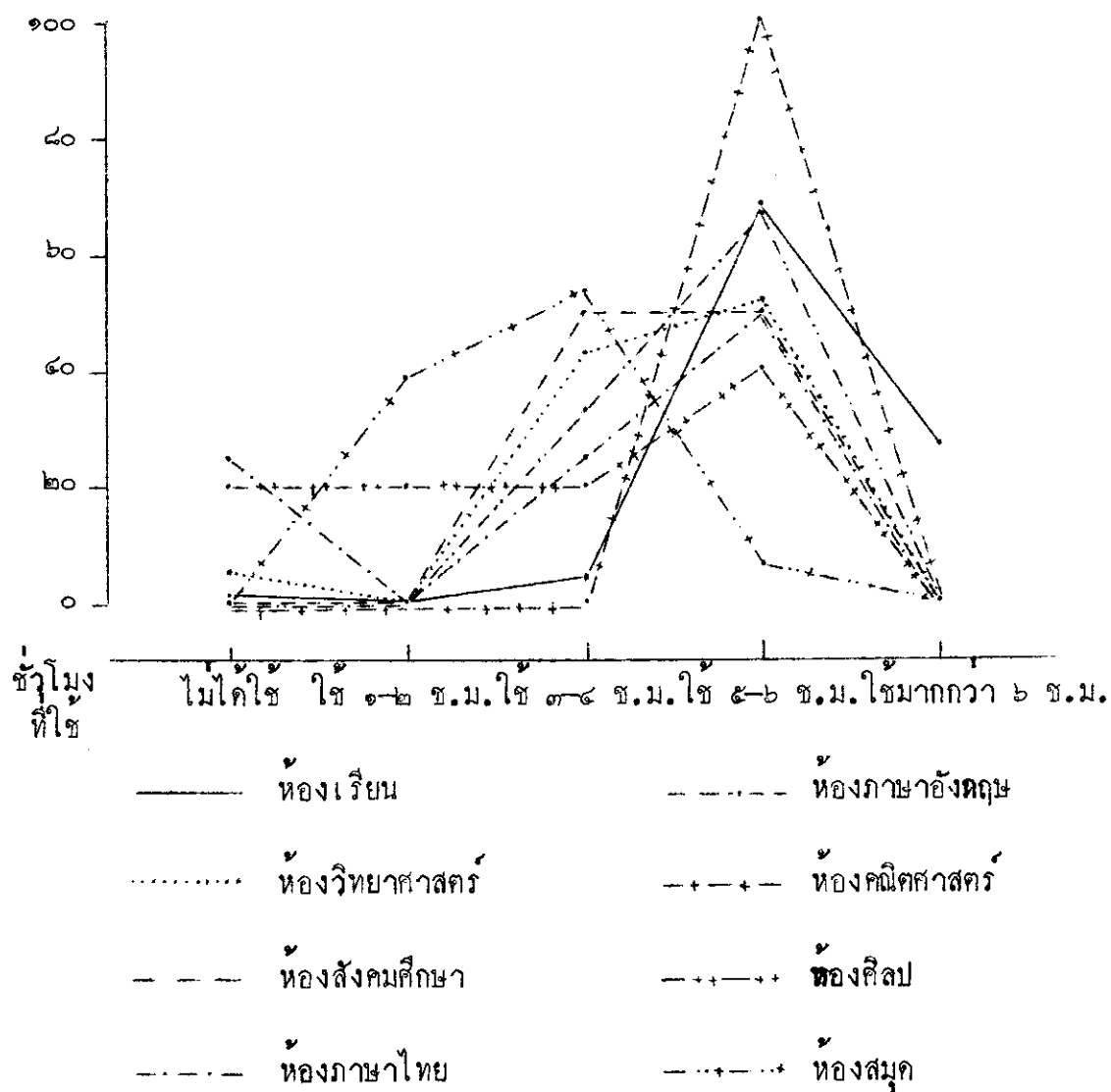
ตาราง ๔๒. ความถี่ของจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนเข้ามาใช้ห้องสมุด โดยเฉลี่ยต่อ ๑ วัน
จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่ได้ใช้	ใช้ ๑-๒ ช.ม.	ใช้ ๓-๔ ช.ม.	ใช้ ๕-๖ ช.ม.	ใช้มากกว่า ๖ ช.ม.	
เชียงใหม่	—	๑	๔	—	—	
เชียงราย	—	๒	๓	—	—	
น่าน	—	๑	๒	—	—	
แพร่	—	๑	๒	—	—	
แม่ฮ่องสอน	—	—	๑	๑	—	
ลำปาง	—	๕	๑	๑	—	
ลำพูน	—	๑	๑	—	—	
รวม	—	๑๑	๑๕	๒	—	๒๘
จำนวน	—	๓๕.๒๙	๕๓.๕๗	๗.๑๔	—	๑๐๐
%	—				—	

จากตาราง ๔๒. แสดงว่า ห้องสมุดส่วนใหญ่ (๕๔ %) นักเรียนเข้ามาใช้โดยเฉลี่ยวันละ ๓ - ๔ ชั่วโมง และประมาณ ๕๓ % นักเรียนจะใช้ห้องสมุดประมาณ ๑ - ๔ ชั่วโมง นั่นก็คือ ห้องสมุดส่วนใหญ่ถูกใช้ประมาณ ๑ - ๔ ชั่วโมง ต่อ ๑ วัน

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน จึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องสมุด กับห้องเรียนและห้องเฉพาะวิชาต่างๆ ดังภาพประกอบ ๕.

การยอยละ

ที่มา ตาราง ๓๓. ๓๕. และ ๔๒.

ภาพประกอบ ๕. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในห้องเรียน, ห้องเฉพาะวิชาต่างๆ และห้องสมุด โดยเฉลี่ยใน ๑ วัน

๔. ผลการวิเคราะห์ ปัญหาในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ และความต้องการอาคารเพิ่มจากการศึกษาข้อคำถามในแบบสอบถามของครูใหญ่ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางต่อไป

ตาราง ๔๓. ความถี่ของปัญหาในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	มีการโรง ไม่พอ	ไม่มีรั้ว	มีปลวกมาก	ไม่มีเงิน ซ่อมแซม	ไม่มีไฟฟ้า	
เชียงใหม่	๕	๖	๒	๒	—	
เชียงราย	๕	๖	—	๒	๒	
น่าน	๔	๖	๒	๓	๑	
แพร่	๔	๒	—	๒	—	
แม่ฮ่องสอน	๑	๓	๑	๒	—	
ลำปาง	๔	๕	๑	๓	๑	
ลำพูน	๒	๓	๑	๑	๑	
รวม	๒๕	๓๑	๙	๑๕	๕	๘๓*
จำนวน						
%	๓๐.๑๒	๓๙.๓๕	๘.๕๓	๑๘.๐๙	๖.๐๒	๑๐๐

* คอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตาราง ๔๓. แสดงว่า ปัญหาเรื่องไม่มีรั้วเป็นปัญหาสำคัญที่สุด (๓๙ %) ในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ รองลงไป (๓๐ %) คือ มีการโรงไม่พอ

ฉะนั้น จากข้อมูลนี้ก็พอจะอนุมานได้ว่า ปัญหาในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ส่วนใหญ่ก็คือ ขาดรั้วรอบบริเวณ และไม่มีคนงานภารโรงพอเพียงที่จะดูแลรักษาให้ทั่วถึงได้

ตาราง ๔๔. คำนำนักความต้องการอาคารเพิ่ม จำแนกตามประเภทอาคาร เป็นรายจังหวัด

ประเภทอาคาร		เชียงใหม่	เชียงราย	น่าน	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	ภาค
อาคารเรียน	จำนวน	๔	๓	๖	๔	๒	๕	๓	๒๗
	น้ำหนัก	๒๗.๓๓	๑๗.๕๗	๓๕.๑๔	๒๗.๓๓	๒๗.๓๓	๒๕.๖๓	๓๐.๗๕	๒๗.๐๐
โรงอาหารและหอประชุม	จำนวน	๕	๖	๔	๓	๓	๓	๓	๒๗
	น้ำหนัก	๓๔.๑๗	๓๕.๑๔	๒๓.๔๓	๒๐.๕๐	๔๑.๐๐	๑๕.๓๘	๓๐.๗๕	๒๗.๐๐
อาคารหอสมุด	จำนวน	๒	๒	๓	๒	๒	๓	๑	๑๕
	น้ำหนัก	๑๓.๖๗	๑๑.๗๑	๑๗.๕๗	๑๓.๖๗	๒๗.๓๓	๑๕.๓๘	๑๐.๒๕	๑๕.๐๐
โรงฝึกงาน	จำนวน	๔	๓	๖	๒	๒	๕	๒	๒๔
	น้ำหนัก	๒๗.๓๓	๑๗.๕๗	๓๕.๑๔	๑๓.๖๗	๒๗.๓๓	๒๕.๖๓	๒๐.๕๐	๒๔.๐๐
อาคารวิทยาสาสตร์	จำนวน	๒	๑	—	๒	๒	๑	๑	๑๐
	น้ำหนัก	๑๓.๖๗	๕.๘๖	—	๑๓.๖๗	๒๗.๓๓	๕.๑๓	๑๐.๒๕	๑๐.๐๐
โรงฝึกพลศึกษา	จำนวน	๓	๓	๒	๑	—	๑	—	๑๐
	น้ำหนัก	๒๐.๕๐	๑๗.๕๗	๑๑.๗๑	๖.๘๓	—	๕.๑๓	—	๑๐.๐๐
ส้วมและที่-บัสสวาระ	จำนวน	๑	๒	๑	๑	๒	๕	๑	๑๒
	น้ำหนัก	๖.๘๓	๑๑.๗๑	๕.๘๖	๖.๘๓	๒๗.๓๓	๒๕.๖๓	๑๐.๒๕	๑๒.๐๐
บ้านพักครูและภารโรง	จำนวน	๔	๒	๔	๒	๑	๕	๓	๒๑
	น้ำหนัก	๒๗.๓๓	๑๑.๗๑	๒๓.๔๓	๑๓.๖๗	๑๓.๖๗	๒๕.๖๓	๓๐.๗๕	๒๑.๐๐

หมายเหตุ คำนำนัก ความต้องการอาคาร เท่ากับ จำนวนโรงเรียนที่ต้องการอาคารเพิ่ม
คูณกับ จำนวนโรงเรียนทั้งภาค ทหารด้วย จำนวนโรงเรียนทั้งจังหวัด

จากตาราง ๔๔. แสดงว่า

จังหวัดที่ต้องการอาคารเรียนมากที่สุด คือ น่าน (น้ำหนัก ๓๕)

จังหวัดที่ต้องการโรงอาหารและหอประชุมมากที่สุด คือ แม่ฮ่องสอน (น้ำหนัก ๔๑)

จังหวัดที่ต้องการอาคารห้องสมุดมากที่สุด คือ แม่ฮ่องสอน (น้ำหนัก ๒๗)

จังหวัดที่ต้องการโรงฝึกงานมากที่สุด คือ น่าน (น้ำหนัก ๓๕)

จังหวัดที่ต้องการอาคารวิทยาสตรมากที่สุด คือ แม่ฮ่องสอน (น้ำหนัก ๒๗)

จังหวัดที่ต้องการโรงฝึกพลศึกษามากที่สุด คือ เชียงใหม่ (น้ำหนัก ๒๑)

จังหวัดที่ต้องการส้วมและที่ปัสสาวะมากที่สุด คือ แม่ฮ่องสอน (น้ำหนัก ๒๗)

จังหวัดที่ต้องการบ้านพักครูและภารโรงมากที่สุด คือ ลำพูน (น้ำหนัก ๓๑)

จากข้อมูลชุดนี้ ชี้ให้เห็นว่า จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีความต้องการอาคารต่างๆเพิ่มมากที่สุด รองลงไปคือจังหวัดน่าน เมื่อพิจารณาทั้งภาค จะเห็นว่า อาคารที่ต้องการเพิ่มมากที่สุด คือ อาคารเรียน, โรงอาหารและหอประชุม รองลงไปคือ โรงฝึกงาน

กำลังครู

๑. ผลการวิเคราะห์จำนวนครู, วุฒิ และประสบการณ์ของครู

จากการศึกษาข้อคำตอบในแบบสอบถามของครูและครูใหญ่ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๔๕. จำนวนครู จำแนกตามเพศ, วุฒิ, อายุ, อายุราชการ และเงินเดือน
เป็นรายจังหวัด

ตัวแปร	เชียงใหม่	เชียงราย	น่าน	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม	
								จำนวน	%
เพศ ชาย	๕๖	๕๘	๓๙	๕๕	๑๙	๓๔	๓๓	๒๙๘	๕๐.๐๘
	๕๘	๕๑	๓๓	๖๒	๒๑	๕๐	๓๒	๒๙๗	๔๙.๕๒
								๕๙๕	๑๐๐
วุฒิ ค่ากว่าปริญญาตรี	๘๓	๗๔	๕๖	๘๑	๓๒	๕๖	๕๑	๔๓๓	๗๒.๗๗
	๓๑	๒๕	๑๖	๔๐	๘	๒๘	๑๔	๑๖๒	๒๗.๒๓
								๕๙๕	๑๐๐
อายุ ไม่เกิน ๔๐ ปี	๕๓	๕๓	๖๔	๑๐๘	๓๕	๗๗	๕๕	๕๒๕	๘๘.๒๔
	๒๑	๖	๘	๑๓	๕	๗	๑๐	๗๐	๑๑.๗๖
								๕๙๕	๑๐๐
อายุราชการ- ไม่เกิน ๕ ปี	๔๒	๖๙	๔๕	๖๓	๑๓	๕๔	๒๒	๓๐๘	๕๑.๗๖
	๗๒	๓๐	๒๗	๕๘	๒๗	๓๐	๓๐	๒๘๗	๔๘.๒๔
								๕๙๕	๑๐๐
เงินเดือน ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๖๔	๗๗	๕๖	๗๗	๒๕	๖๒	๓๙	๔๐๐	๖๗.๒๓
	๔๘	๒๒	๑๖	๔๒	๑๕	๒๐	๒๖	๑๘๙	๓๑.๗๖
								๕๘๙	๑๐๐
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	๔๘	๒๒	๑๖	๔๒	๑๕	๒๐	๒๖	๑๘๙	๓๑.๗๖
								๕๘๙	๑๐๐
								๕๘๙	๑๐๐
๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	๒	—	—	—	๒	—	๒	—	๐.๐๑
								๕๘๙	๑๐๐
								๕๘๙	๑๐๐

จากตาราง ๔๕. แสดงว่า ครูชายและครูหญิง มีจำนวนใกล้เคียงกัน ประมาณ ครึ่งต่อครึ่ง ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี (๗๓ %) มีมากกว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป (๒๗ %) ครูที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี (๘๘ %) มีมากกว่าครูที่มีอายุสูงกว่า ซึ่งมีเพียง ๑๒ % เท่านั้น ครูที่มีอายุราชการไม่เกิน ๕ ปี (๕๒ %)

ตาราง ๔๖. (ต่อ)

ตัวแปร	เจ็บ ใหม่	เจ็บ ราย	นาน	แพร่	แม่ออง สอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม	
								จำนวน	%
เงินเดือน ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	—	๑	๑	—	—	๓	๒	๗	๑๗.๐๗
๑๔๐๐-๒๗๕๐ บาท	๔	๖	๔	๔	๒	๔	—	๒๕	๖๐.๔๘
๒๘๐๐ บาทขึ้นไป	๒	—	๒	๒	—	๑	๒	๘	๒๑.๔๕
								๔๑	๑๐๐

จากตาราง ๔๖. แสดงว่า ครูใหญ่ชาย (๓๔ %) มีมากกว่า ครูใหญ่หญิง (๒๒ %) ครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี (๕๖ %) มีมากกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป (๔๔ %) ครูใหญ่ที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี (๖๔ %) มีมากกว่าครูใหญ่ที่อายุมากกว่า (๓๖ %) ครูใหญ่ที่รับหน้าที่ครูใหญ่มาไม่เกิน ๕ ปี (๖๓ %) มีมากกว่าครูใหญ่ที่เป็นครูใหญ่มาตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป (๓๗ %) ครูใหญ่ที่มีเงินเดือน ระดับปานกลาง คือ ๑๔๐๐ - ๒๗๕๐ บาท มีมากที่สุด (๖๑ %) รองลงมา (๒๒ %) เป็นผู้ที่มีเงินเดือนสูง ส่วนครูใหญ่ที่ได้รับเงินเดือนต่ำมีน้อยที่สุด (๑๗ %)

กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคศึกษา ๔ นี้ เป็นชายมากกว่า หญิง ถึง ๔ ต่อ ๑ ครูใหญ่ทั้งหมดนี้มีมากกว่าครึ่งที่ยังไม่ได้ปริญญาตรี และ ๖๔ % อายุไม่เกิน ๔๐ ปี ๖๓ % มีประสบการณ์ในการเป็นครูใหญ่มาไม่เกิน ๕ ปี สำหรับเงินเดือนนั้น ครูใหญ่ ๔ ใน ๕ ของทั้งหมด ได้รับเงินเดือนไม่เกิน ๒๗๕๐ บาท

ตาราง ๔๗. ระดับความสนใจในการแสวงหาความรู้ของครู ในทัศนะของครูโรงเรียน
เดียวกัน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เชียงใหม่	๑	๗	๕๔	๔๖	๖	
เชียงราย	๒	๗	๕๑	๓๔	๕	
น่าน	๑	๓	๓๓	๒๗	๔	
แพร่	๑	๔	๖๐	๓๔	๑๔	
แม่ฮ่องสอน	—	๑	๑๖	๑๔	๕	
ลำปาง	๑	๒	๔๕	๒๕	๗	
ลำพูน	๑	๔	๓๕	๒๒	๓	
รวม	๗	๒๔	๒๔๔	๒๑๐	๕๒	๕๕๕
จำนวน						
%	๑.๑๔	๔.๓๑	๕๐.๐๔	๓๕.๒๔	๘.๗๔	๑๐๐

จากตาราง ๔๗. แสดงว่า ตามทัศนะของครูด้วยกันนั้น เห็นว่า ครูส่วนมาก (๕๔ %) สนใจแสวงหาความรู้อยู่เสมอ

ตาราง ๔๘. ระดับความสนใจแสวงหาความรู้ของครู ในทัศนะของครูใหญ่

	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวน	—	๔	๒๑	๑๔	๒	๔๑
%	—	๙.๗๖	๕๑.๒๒	๓๔.๑๕	๔.๘๘	๑๐๐

จากตาราง ๔๔. แสดงว่า ตามทัศนะของครูใหญ่ ครูส่วนมาก (๘๐ %) สนใจแสวงหาความรู้ ซึ่งในเรื่องนี้ก็สอดคล้องกับความเห็นของครูโดยส่วนรวมว่า ส่วนใหญ่แล้ว คณะครูก็สนใจในการเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ

ตาราง ๔๕. จำนวนครูที่เคยและไม่เคยได้รับการอบรม และการนำความรู้จากการอบรมมาใช้ประโยชน์ในการทำงาน ของผู้ที่เคยอบรม จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่เคยอบรม	เคยอบรม		การนำความรู้มาใช้ในการทำงานของผู้เคยอบรม					
				น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เชียงใหม่	๑๘	๔๖		๒	๖	๓๒	๓๕	๑๓	
เชียงราย	๓๕	๖๐		๑	๖	๒๓	๒๑	๕	
น่าน	๑๕	๕๓		๒	—	๒๔	๒๐	๓	
แพร่	๓๓	๘๘		—	๔	๔๒	๓๓	๕	
แม่ฮ่องสอน	๕	๓๑		—	๑	๕	๒๐	๕	
ลำปาง	๒๘	๕๖		—	๔	๑๘	๒๔	๑๐	
ลำพูน	๑๓	๕๒		๑	๓	๒๑	๒๐	๓	
รวม จำนวน	๑๕๕	๔๓๖	๕๙๑	๖	๒๔	๑๖๕	๑๓๓	๖๔	๔๓๖
%	๒๖.๓๒	๗๓.๖๘	๑๐๐	๑.๓๘	๕.๕๐	๓๓.๘๔	๔๐.๖๐	๑๔.๖๘	๑๐๐

จากตาราง ๔๕. แสดงว่า ครูส่วนมาก (๗๓ %) เคยได้รับการอบรม และผู้ที่เคยได้รับการอบรมนี้ ส่วนใหญ่ (๕๓ %) ได้นำความรู้จากการอบรมมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงาน นับว่าการที่จัดให้ครูได้รับการอบรมนั้นเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของครูอย่างยิ่ง

ตาราง ๕๐. จำนวนครูใหญ่ที่เคยและไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่ครูใหญ่ และการนำความรู้จากการอบรมมาใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของผู้ที่เคยอบรม

	ไม่เคย อบรม	เคย อบรม		การนำความรู้มาใช้ในการทำงานของผู้เคยอบรม					
				น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวน	๒๒	๑๙	๔๑	—	—	๔	๘	๗	๑๙
%	๕๓.๖๖	๔๖.๓๔	๑๐๐	—	—	๒๑.๐๕	๔๖.๑๑	๓๖.๘๔	๑๐๐

จากตาราง ๕๐. แสดงว่า ครูใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคนี้ มากกว่าครึ่ง (๕๔ %) ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับงานในตำแหน่งครูใหญ่ ผู้ที่ได้รับการอบรมนั้น ทั้งหมดได้นำความรู้จากการอบรมมาใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้วย จึงเห็นว่า การอบรมครูใหญ่นั้นส่งผลที่ดีแก่การบริหารโรงเรียนเป็นอย่างดี

๒. ผลการวิเคราะห์การใช้และปัญหาการใช้กำลังครู

จากการศึกษาข้อคำถามในแบบสอบถามของครูและครูใหญ่ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๕๑. จำนวนเฉลี่ยนักเรียนต่อครู ๑ คน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ครู			นักเรียน			จำนวนนักเรียนเฉลี่ย ต่อครู ๑ คน
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
เชียงใหม่	๗๒	๗๘	๑๕๐	๑๑๖๔	๒๗๒๐	๓๘๘๔	๒๖
เชียงราย	๘๖	๖๕	๑๕๑	๑๙๗๘	๑๐๖๔	๓๐๔๒	๒๐
น่าน	๕๑	๓๘	๘๙	๑๑๖๒	๙๔๓	๒๑๐๕	๒๔

ตาราง ๕๑. (ต่อ)

จังหวัด	ครู			นักเรียน			จำนวนนักเรียนเฉลี่ย ต่อครู ๑ คน
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
แพร่	๒๘	๒๗	๑๓๕	๒๐๖๔	๑๕๓๕	๓๖๔๓	๒๗
แม่ฮ่องสอน	๒๘	๒๔	๕๒	๕๒๓	๓๓๕	๘๐๒	๑๕
ลำปาง	๕๒	๕๖	๕๘	๕๖๔	๑๖๘๗	๒๖๕๑	๒๗
ลำพูน	๕๕	๓๕	๘๐	๘๕๕	๕๓๑	๑๔๒๖	๒๓
ทั้งภาค	๓๕๒	๓๖๓	๗๕๕	๘๖๕๐	๕๓๐๓	๑๓๙๕๓	๒๔

จากตาราง ๕๑. แสดงว่า ในภาคศึกษา ๘ จำนวนเฉลี่ยนักเรียน ๒๔ คน ต่อครู ๑ คน ถ้าหากพิจารณาเป็นรายจังหวัด จะเห็นว่า จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีจำนวนนักเรียนต่อครู ๑ คน มีอัตราต่ำกว่าจังหวัดอื่นๆ

ตาราง ๕๒. ชั่วโมงสอนของครู ใน ๑ สัปดาห์ จำแนกตามเพศ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและเพศ		ไม่มี สอน	๑-๑๐ ช.ม.	๑๑-๑๕ ช.ม.	๑๖-๒๐ ช.ม.	๒๑-๒๕ ช.ม.	มากกว่า ๒๕ ช.ม.
เชียงใหม่	ชาย	—	๑	—	๒๓	๒๖	๖
	หญิง	—	๑	๖	๒๔	๒๓	—
เชียงราย	ชาย	๑	๑	๔	๓๐	๒๖	—
	หญิง	—	—	๓	๑๘	๑๘	๖
น่าน	ชาย	๑	—	—	๑๖	๒๓	๓
	หญิง	—	—	—	๑๖	๒๐	๑

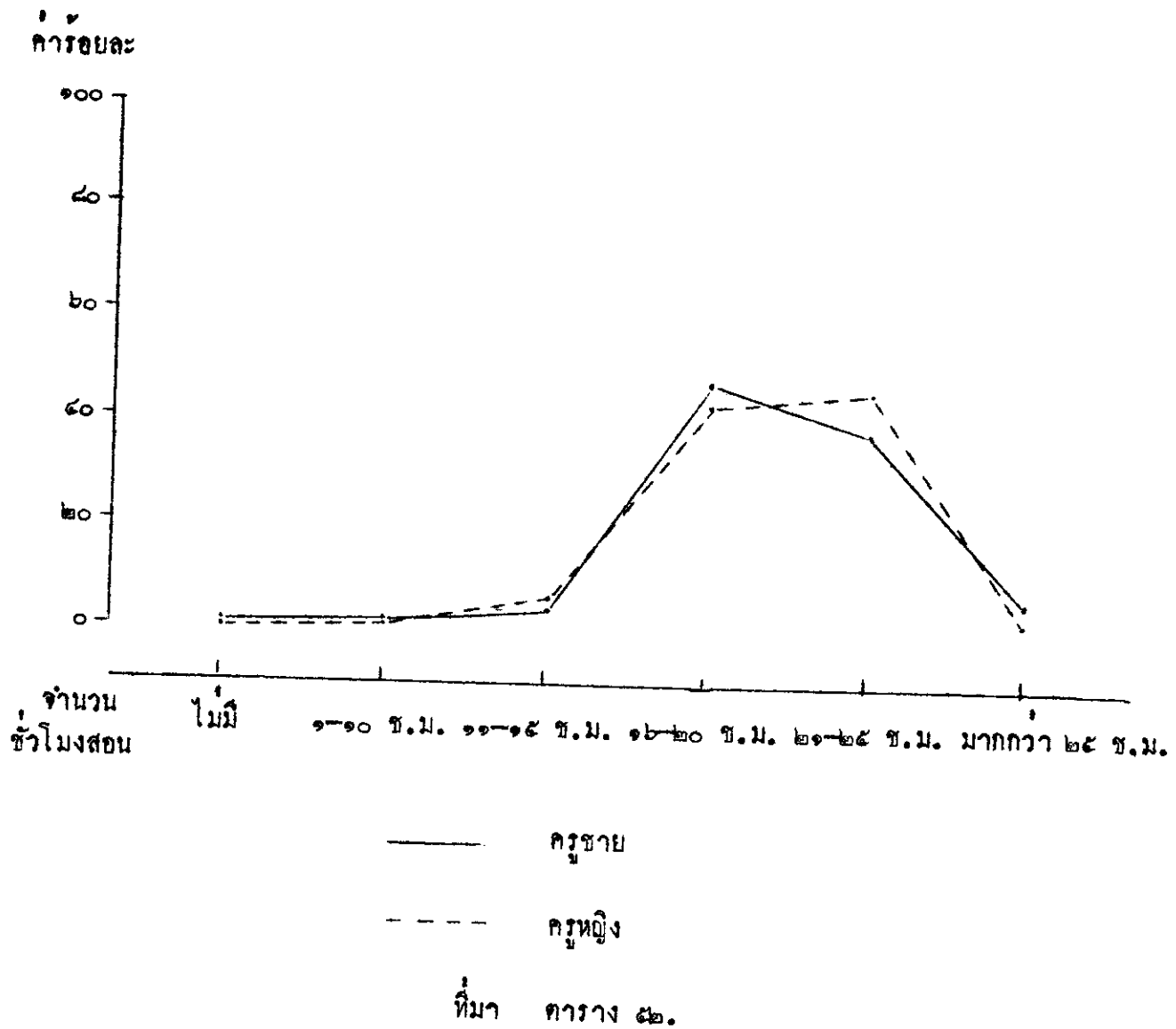
ตาราง ๕๒. (ต่อ)

จังหวัดและเพศ			ไม่มี ชม. สอน	๑-๑๐ ชม.ม.	๑๑-๑๕ ชม.ม.	๑๖-๒๐ ชม.ม.	๒๑-๒๕ ชม.ม.	มากกว่า ๒๕ ชม.ม.	
แพร่	ชาย		๑	๑	๕	๓๒	๑๘	๒	
	หญิง		—	—	๒	๑๗	๔๒	๑	
แม่ออน	ชาย		—	๒	๑	๑๒	๔	—	
	หญิง		—	๑	๑	๑๓	๖	—	
ลำปาง	ชาย		—	๑	๑	๑๔	๑๒	๖	
	หญิง		—	๑	๕	๒๔	๑๘	๒	
ลำพูน	ชาย		—	—	๒	๒๐	๑๐	๑	
	หญิง		—	—	๒	๑๕	๑๑	—	
รวม	ชาย	จำนวน	๓	๖	๑๓	๑๔๓	๑๑๕	๑๘	๒๔๘
		%	๑.๐๑	๒.๐๑	๔.๓๖	๔๗.๔๔	๓๘.๕๕	๖.๐๔	๑๐๐
	หญิง	จำนวน	—	๓	๑๔	๑๓๑	๑๓๘	๖	๒๙๓
		%	—	๑.๐๑	๖.๔๐	๔๕.๑๑	๔๖.๔๖	๒.๐๒	๑๐๐

จากตาราง ๕๒. แสดงว่า ครูชายที่สอนสัปดาห์ละ ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมงมีมากที่สุด (๔๔ %) และที่ไม่มีชั่วโมงสอนมี ๑ % ส่วนครูหญิงนั้นสอนสัปดาห์ละ ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมงมากที่สุด (๔๖ %) ที่ไม่มีชั่วโมงสอนไม่มีเลย

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วจะเห็นว่า มากกว่า ๕๐ % ของครูทั้งหมด สอนตั้งแต่ ๑๖ ชั่วโมงขึ้นไป คือ ๑ สัปดาห์ ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยแล้วครูหญิงสอนมากกว่าชั่วโมงกว่าครูชาย

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นชัด จึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอนใน ๑ สัปดาห์ ของครูชายและครูหญิง ไว้ทั้งภาพประกอบ ๖.

ภาพประกอบ ๒. เสนภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอนใน ๑ สัปดาห์ ของครูชายและครูหญิง

ตาราง ๕๓. ชั่วโมงสอนของครู ใน ๑ สัปดาห์ จำแนกตามวุฒิ เป็นรายจังหวัด

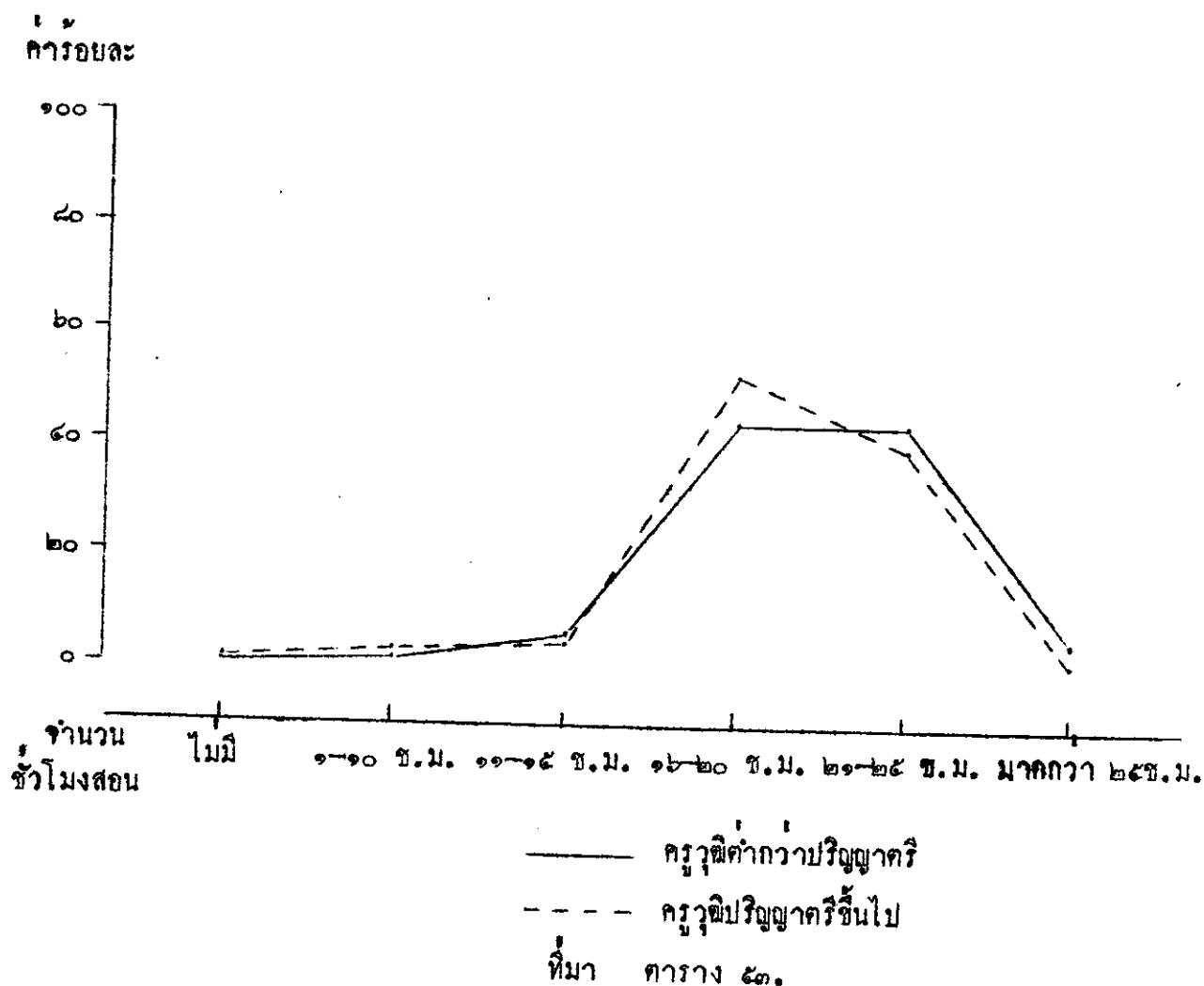
จังหวัดและวุฒิ	ไม่มี สอน	๑-๑๐ ช.ม.	๑๑-๑๕ ช.ม.	๑๖-๒๐ ช.ม.	๒๑-๒๕ ช.ม.	มากกว่า ๒๕ช.ม.	
เชียงใหม่ ค่ากว่าปริญญาคตรี	—	—	๕	๓๘	๓๓	๖	
ปริญญาคตรีขึ้นไป	—	๒	๑	๑๒	๑๖	—	
เชียงราย ค่ากว่าปริญญาคตรี	—	๑	๕	๓๐	๓๖	๒	
ปริญญาคตรีขึ้นไป	๑	—	๒	๑๘	๔	—	
น่าน ค่ากว่าปริญญาคตรี	๑	—	—	๑๗	๓๔	๔	
ปริญญาคตรีขึ้นไป	—	—	—	๗	๕	—	
แพร่ ค่ากว่าปริญญาคตรี	๑	๑	๔	๓๕	๓๘	๒	
ปริญญาคตรีขึ้นไป	—	—	๓	๑๔	๒๒	๑	
แม่ฮ่องสอน ค่ากว่าปริญญาคตรี	—	๓	๒	๑๘	๕	—	
ปริญญาคตรีขึ้นไป	—	—	—	๗	๑	—	
ลำปาง ค่ากว่าปริญญาคตรี	—	—	๕	๒๐	๒๓	๘	
ปริญญาคตรีขึ้นไป	—	๒	๑	๑๘	๗	—	
ลำพูน ค่ากว่าปริญญาคตรี	—	—	๔	๓๐	๑๖	๑	
ปริญญาคตรีขึ้นไป	—	—	—	๕	๕	—	
รวม ค่ากว่าปริญญาคตรี จำนวน	๒	๕	๒๕	๑๘๘	๑๘๘	๒๓	๔๓๓
%	๐.๔๖	๑.๑๕	๕.๗๗	๔๓.๖๕	๔๓.๖๕	๕.๓๑	๑๐๐
ปริญญาคตรีขึ้นไป จำนวน	๑	๔	๗	๘๕	๖๔	๑	๑๖๒
%	๐.๖๒	๒.๔๗	๔.๓๒	๕๒.๔๗	๓๘.๕๑	๐.๖๒	๑๐๐

จากตาราง ๕๓. แสดงว่า ครูที่มีวุฒิค่ากว่าปริญญาคตรี มีชั่วโมงสอนระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง และ ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นจำนวนมากเท่าๆกัน (๔๔ %) หรืออาจกล่าวได้ว่า

ครูวุฒิระดับนี้ส่วนมาก (๘๙ %) สอนสัปดาห์ละ ๑๖ - ๒๕ ชั่วโมง ที่ไม่ได้อสอนมีไม่ถึง ๑ % ส่วนครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนมาก (๘๒ %) สอนสัปดาห์ละ ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง ที่ไม่ได้อสอนมีประมาณ ๑ %

จากข้อมูลนี้พอจะอนุมานได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วครูวุฒิค่ากว่าปริญญาตรีมีชั่วโมงสอนมากกว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป

เพื่อให้เห็นชัด จึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอนของครูที่มีวุฒิค่ากว่าปริญญาตรีกับครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ดังภาพประกอบ ๙.

ภาพประกอบ ๙. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอน ใน ๑ สัปดาห์ ของครูที่มีวุฒิค่ากว่าปริญญาตรี และครูวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป

ตาราง ๕๔. ชั่วโมงสอนของครูใน ๑ สัปดาห์ จำแนกตามอายุ เป็นรายจังหวัด

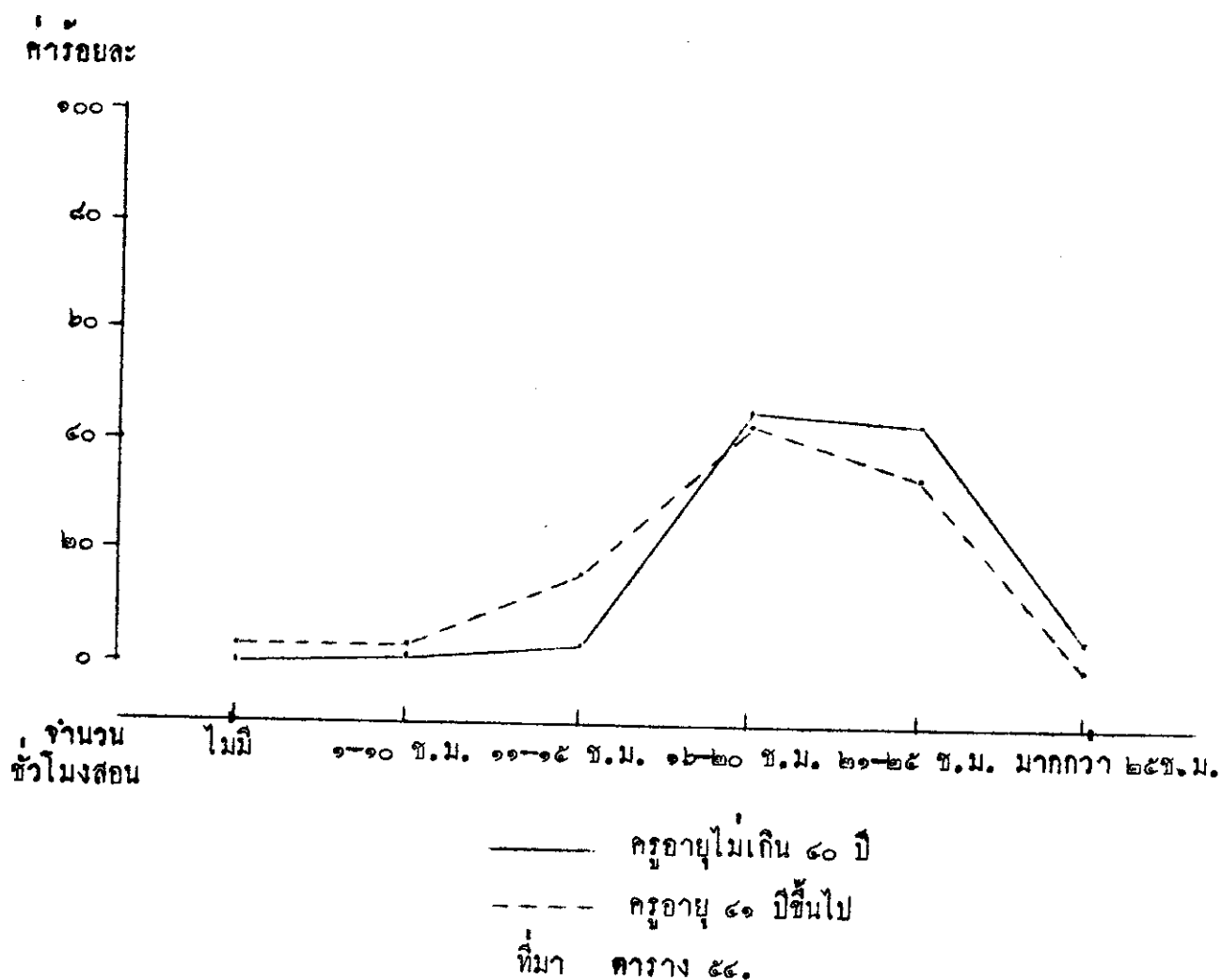
จังหวัดและอายุ	ไม่มี สอน	๑-๑๐ ช.ม.	๑๑-๑๕ ช.ม.	๑๖-๒๐ ช.ม.	๒๑-๒๕ ช.ม.	มากกว่า ๒๕ช.ม.	
เชียงใหม่ ไม่เกิน ๔๐ ปี	—	๑	๒	๔๑	๔๓	๖	
๔๑ ปีขึ้นไป	—	๑	๔	๑๐	๖	—	
เชียงราย ไม่เกิน ๔๐ ปี	๑	๑	๖	๔๕	๓๘	๒	
๔๑ ปีขึ้นไป	—	—	๑	๓	๒	—	
น่าน ไม่เกิน ๔๐ ปี	—	—	—	๒๑	๓๙	๔	
๔๑ ปีขึ้นไป	๑	—	—	๓	๔	—	
แพร่ ไม่เกิน ๔๐ ปี	—	๑	๕	๔๔	๕๕	๓	
๔๑ ปีขึ้นไป	๑	—	๒	๕	๕	—	
แม่ฮ่องสอน ไม่เกิน ๔๐ ปี	—	๓	๒	๒๓	๗	—	
๔๑ ปีขึ้นไป	—	—	—	๒	๓	—	
ลำปาง ไม่เกิน ๔๐ ปี	—	๑	๔	๓๖	๒๘	๔	
๔๑ ปีขึ้นไป	—	๑	๒	๒	๒	—	
ลำพูน ไม่เกิน ๔๐ ปี	—	—	๒	๓๓	๑๙	๑	
๔๑ ปีขึ้นไป	—	—	๒	๖	๒	—	
รวม ไม่เกิน ๔๐ ปี จำนวน	๑	๗	๒๑	๒๔๓	๒๒๙	๒๔	๕๒๕
%	๐.๑๙	๑.๓๓	๔.๐๐	๔๖.๒๙	๔๓.๖๒	๔.๕๗	๑๐๐
๔๑ ปีขึ้นไป จำนวน	๒	๒	๑๑	๓๑	๒๔	—	๗๐
%	๒.๘๖	๒.๘๖	๑๕.๗๑	๕.๖๙	๓.๖๙	—	๑๐๐

จากตาราง ๕๔. แสดงว่า ครูที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี ส่วนมาก (๔๐ %) และครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนมาก (๗๙ %) สอนสัปดาห์ละ ๑๖ - ๒๕ ชั่วโมง ครูที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี นี้

ยังมีอีก ๕ % ที่สอนมากกว่า ๒๕ ชั่วโมง แต่ครูที่อายุสูงกว่าไม่มีชั่วโมงสอนเกินกว่าสัปดาห์ละ ๒๕ ชั่วโมงเลย นอกจากนี้ ครูที่อายุ ๔๑ ปีขึ้นไปประมาณ ๓ % ไม่ได้สอนเลย ส่วนครูอายุไม่เกิน ๔๐ ปีที่ไม่ได้สอนนั้นมีไม่ถึง ๑ %

จากตัวเลขนี้พอจะอนุมานได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ครูที่มีอายุน้อยจะสอนมากกว่าชั่วโมงกว่าครูอายุมาก

เพื่อแสดงให้เห็นชัดเจน จึงได้เขียนเส้นภาพเปรียบเทียบชั่วโมงสอนของครูอายุไม่เกิน ๔๐ ปี กับครูที่อายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ไว้ดังภาพประกอบ ๔.

ภาพประกอบ ๔. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอน ใน ๑ สัปดาห์ ของครูที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี และครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป

ตาราง ๕๕. ชั่วโมงสอนของครู ใน ๑ สัปดาห์ จำแนกตามอายุราชการ เป็นรายจังหวัด

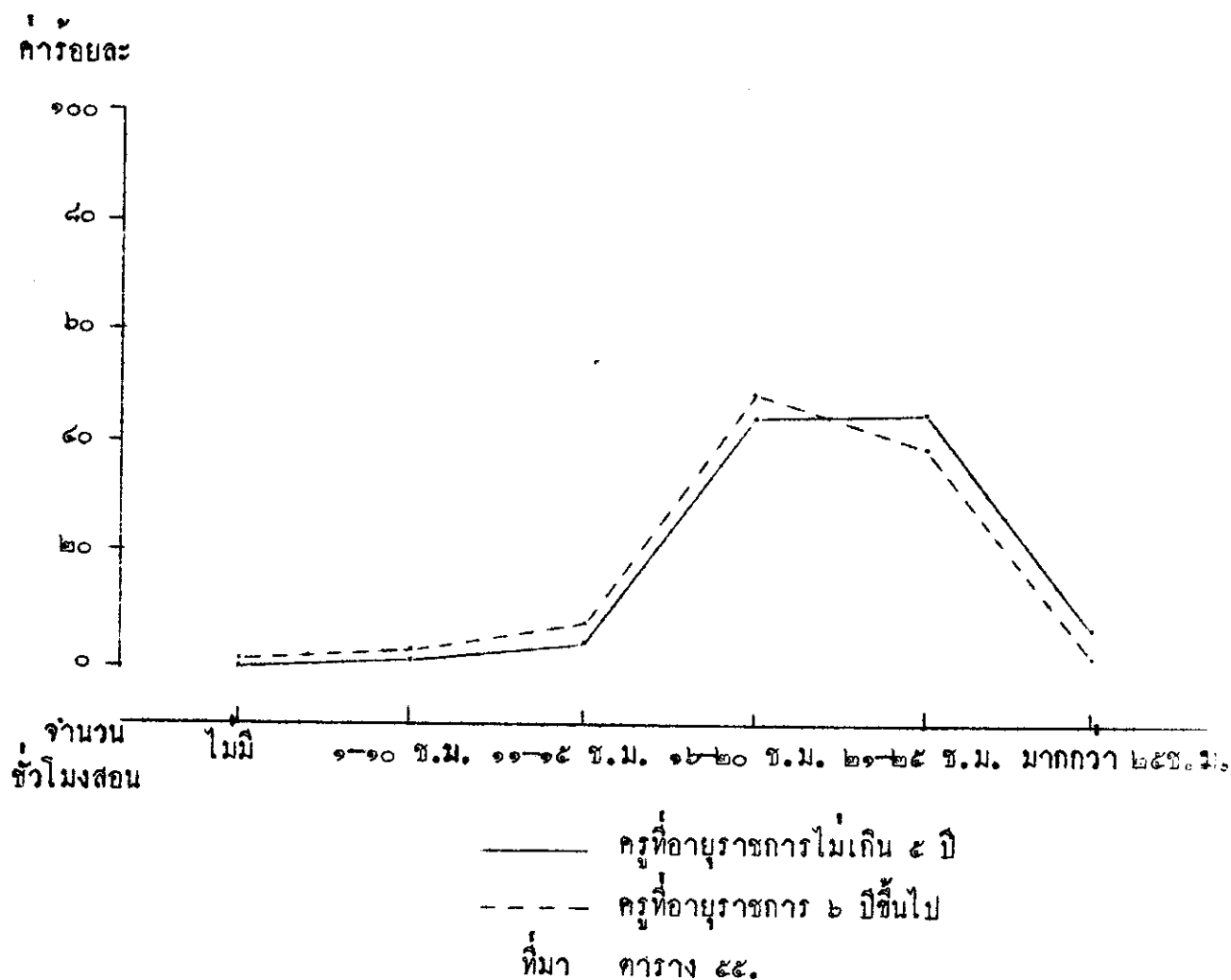
จังหวัดและอายุราชการ	ไม่มี สอน	๑-๑๐ ช.ม.	๑๑-๑๕ ช.ม.	๑๖-๒๐ ช.ม.	๒๑-๒๕ ช.ม.	มากกว่า ๒๕ช.ม.	
เชียงใหม่ ไม่เกิน ๕ ปี	—	—	—	๑๓	๒๐	๕	
๖ ปีขึ้นไป	—	๒	๖	๓๔	๒๙	๑	
เชียงราย ไม่เกิน ๕ ปี	—	๑	๕	๓๕	๒๖	๒	
๖ ปีขึ้นไป	๑	—	๒	๑๓	๑๔	—	
น่าน ไม่เกิน ๕ ปี	—	—	—	๑๖	๒๕	๔	
๖ ปีขึ้นไป	๑	—	—	๘	๑๘	—	
แพร่ ไม่เกิน ๕ ปี	—	—	๒	๒๓	๓๖	๒	
๖ ปีขึ้นไป	๑	๑	๕	๒๖	๒๔	๑	
แม่ฮ่องสอน ไม่เกิน ๕ ปี	—	—	๑	๔	๓	—	
๖ ปีขึ้นไป	—	๓	๑	๑๖	๓	—	
ลำปาง ไม่เกิน ๕ ปี	—	๑	๓	๒๐	๒๔	๖	
๖ ปีขึ้นไป	—	๑	๓	๑๘	๖	๒	
ลำพูน ไม่เกิน ๕ ปี	—	—	๑	๑๔	๖	๑	
๖ ปีขึ้นไป	—	—	๓	๒๕	๑๕	—	
รวม ไม่เกิน ๕ ปี จำนวน	—	๒	๑๒	๑๓๔	๑๔๐	๒๐	๓๐๘
%	—	๐.๖๕	๓.๙๐	๔๓.๕๑	๔๕.๔๕	๖.๔๕	๑๐๐
๖ ปีขึ้นไป จำนวน	๓	๓	๒๐	๑๔๐	๑๑๓	๔	๒๘๓
%	๑.๐๕	๒.๔๔	๖.๕๓	๔๘.๓๘	๓๙.๓๓	๑.๓๕	๑๐๐

จากตาราง ๕๕. แสดงว่า ครูใหม่อายุราชการไม่เกิน ๕ ปี ส่วนมาก (๔๕ %) มีชั่วโมงสอนระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีประมาณ ๖ % สอนมากกว่าสัปดาห์ละ

๒๕ ชั่วโมง ที่ไม่มีชั่วโมงสอนนั้นไม่มีเลย ส่วนครูเก่าประมาณเกือบครึ่งของทั้งหมดมีชั่วโมงสอนสัปดาห์ละ ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง และไม่ได้สอนเลยประมาณ ๑ %

ถ้าพิจารณาส่วนรวมโดยเฉลี่ยแล้ว จะประมาณได้ว่า ครูใหม่มีจำนวนชั่วโมงสอนมากกว่าครูเก่า

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นเด่นชัด จึงได้เขียนเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอนของครูใหม่ กับครูเก่า ไว้ดังภาพประกอบ ๕.

ภาพประกอบ ๕. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอน ใน ๑ สัปดาห์ ของครูที่อายุราชการไม่เกิน ๕ ปี และครูที่อายุราชการ ๖ ปีขึ้นไป

ตาราง ๕๖. ชั่วโมงสอนของครู ใน ๑ สัปดาห์ จำแนกตามเงินเดือน เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและเงินเดือน		ไม่มี ช.ม. สอน	๑-๑๐ ช.ม.	๑๑-๑๕ ช.ม.	๑๖-๒๐ ช.ม.	๒๑-๒๕ ช.ม.	มากกว่า ๒๕ช.ม.
เชียงใหม่	ไม่เกิน ๑๓๐๐บาท	—	๑	๒	๒๕	๓๐	๖
	๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	—	๑	๓	๒๖	๑๔	—
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	๑	—	๑	—
เชียงราย	ไม่เกิน ๑๓๐๐บาท	—	๑	๕	๓๔	๓๐	๒
	๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	๑	—	๒	๔	๑๐	—
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—
น่าน	ไม่เกิน ๑๓๐๐บาท	—	—	—	๑๔	๓๓	๔
	๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	๑	—	—	๕	๑๐	—
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—
แพร่	ไม่เกิน ๑๓๐๐บาท	—	—	๓	๓๐	๔๑	๓
	๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	—	๑	๔	๑๔	๑๔	—
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	๑	—	—	—	๑	—
แม่ฮ่องสอน	ไม่เกิน ๑๓๐๐บาท	—	๒	๑	๑๗	๕	—
	๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	—	๑	๑	๔	๕	—
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—
ลำปาง	ไม่เกิน ๑๓๐๐บาท	—	๑	๔	๒๔	๒๖	๗
	๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	—	—	๒	๑๓	๔	๑
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	๑	—	๑	—	—

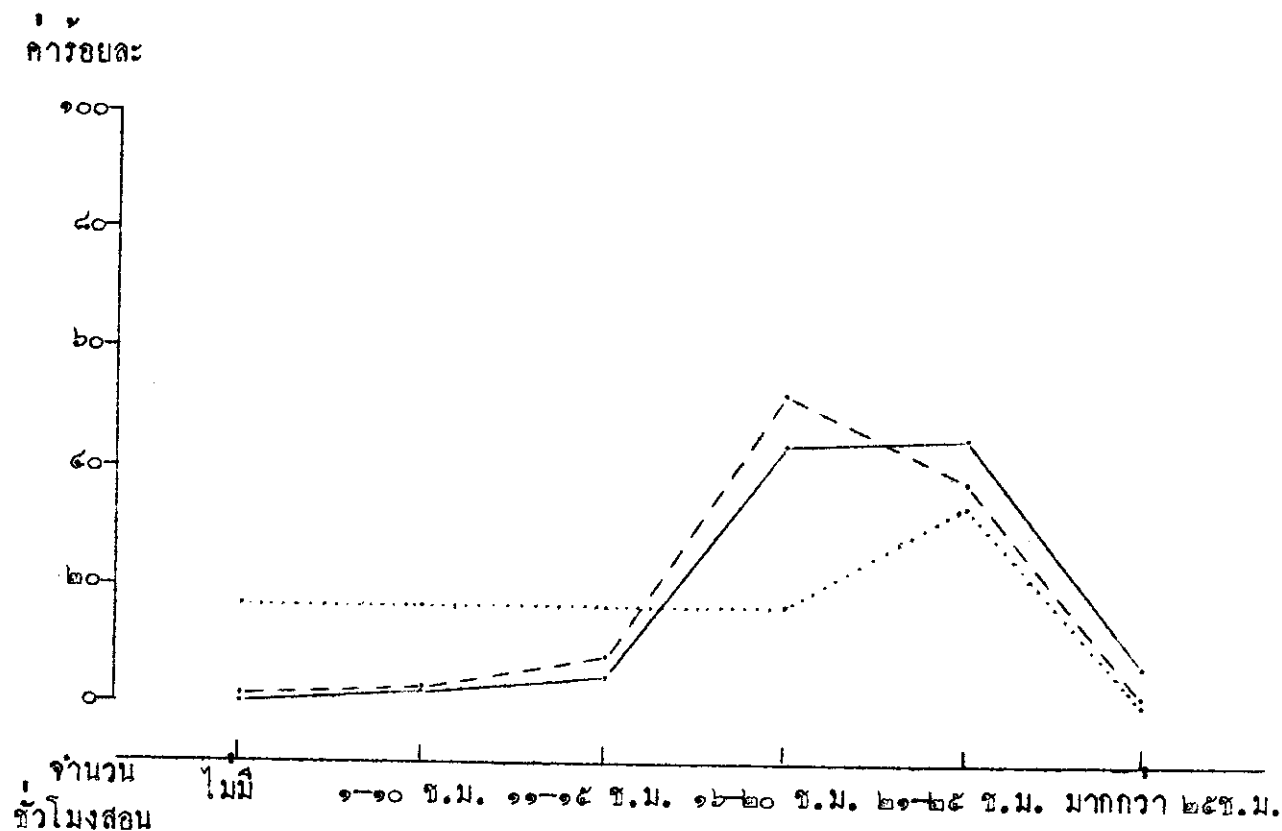
ตาราง ๕๖. (ต่อ)

จังหวัดและเงินเดือน	ไม่มี ช.ม. สอน	๑-๑๐ ช.ม.	๑๑-๑๕ ช.ม.	๑๖-๒๐ ช.ม.	๒๑-๒๕ ช.ม.	มากกว่า ๒๕ช.ม.	
ลำพูน ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	—	—	๒	๒๑	๑๕	๑	
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	—	—	๒	๑๘	๖	—	
๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	
รวม ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท จำนวน	—	๕	๑๗	๑๗๕	๑๘๐	๒๓	๔๐๐
%	—	๑.๒๕	๔.๒๕	๔๓.๗๕	๔๕.๐๐	๕.๗๕	๑๐๐
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท จำนวน	๒	๓	๑๔	๔๘	๗๑	๑	๑๘๙
%	๑.๐๖	๑.๕๘	๓.๖๑	๕๑.๘๕	๓๗.๕๗	๐.๕๓	๑๐๐
๒๔๐๐ บาทขึ้นไป จำนวน	๑	๑	๑	๑	๒	—	๖
%	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	—	๑๐๐

จากตาราง ๕๖. แสดงว่า ครูที่มีเงินเดือนน้อย ส่วนมาก (๔๕ %) มีชั่วโมงสอนระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และที่สอนมากกว่าสัปดาห์ละ ๒๕ ชั่วโมง มีประมาณ ๖ % ที่ไม่มีชั่วโมงสอนไม่มีเลย ครูที่ได้รับเงินเดือนระดับปานกลาง ส่วนมาก (๕๒ %) สอน ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และประมาณ ๑ % ที่สอนมากกว่าสัปดาห์ละ ๒๕ ชั่วโมง ที่ไม่มีชั่วโมงสอนเลยมี ๑ % ครูที่ได้รับเงินเดือนสูงตั้งแต่ ๒๔๐๐ บาทขึ้นไป มีชั่วโมงสอนไม่เกิน ๒๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และที่ไม่ได้สอนมี ๑ คน

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วจะเห็นว่า โดยเฉลี่ย ครูมีเงินเดือนน้อยจะมีชั่วโมงสอนมากกว่าครูเงินเดือนมากๆ

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นเด่นชัด จึงได้เขียนเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอนของครูเงินเดือนน้อย, เงินเดือนปานกลาง และเงินเดือนสูง ไว้ดังภาพประกอบ ๑๐.

ที่มา ตาราง ๕๖.

ภาพประกอบ ๑๐. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงสอน ใน ๑ สัปดาห์ ของครูเงินเดือนน้อย, เงินเดือนปานกลาง และเงินเดือนสูง

ตาราง ๕๑. ชั่วโมงสอนของครูใหญ่ ใน ๑ สัปดาห์

	ไม่มี สอน	๑-๑๐ ช.ม.	๑๑-๑๕ ช.ม.	๑๖-๒๐ ช.ม.	๒๑-๒๕ ช.ม.	มากกว่า ๒๕ช.ม.	
จำนวน	๑๐	๔	๑๕	๕	๒	—	๔๑
%	๒๔.๓๙	๒๑.๕๕	๓๖.๕๕	๑๒.๒๐	๔.๘๘	—	๑๐๐

จากตาราง ๕๑. แสดงว่า ครูใหญ่ส่วนมาก (๗๖ %) ต้องสอนด้วย และสอนสัปดาห์ละ ๑๑ - ๑๕ ชั่วโมง มีมากที่สุด (๓๙ %) ครูใหญ่ที่ไม่มีชั่วโมงสอนเลยนั้น มีประมาณ ๒๔ % อย่างไรก็ตาม ครูใหญ่ที่มีชั่วโมงสอนมากกว่า ๑๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์นั้น มีถึง ๕๕ % ซึ่งน่าจะทำให้ครูใหญ่เหล่านี้บริหารโรงเรียนได้ไม่เต็มที่ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าในโรงเรียนเหล่านี้มีอัตราค่าจ้างครูน้อยก็เป็นได้

ตาราง ๕๒. จำนวนชั่วโมงที่ครูต้องสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนช้าและมีปัญหา ต่อ ๑ สัปดาห์ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่มี	๑-๕ช.ม.	๖-๑๐ ช.ม.	๑๑-๑๕ ช.ม.	๑๖-๒๐ ช.ม.	มากกว่า ๒๐ช.ม.	
เชียงใหม่	๒๓	๔๕	๔	—	๒	—	
เชียงราย	๔๔	๔๖	๓	๑	—	—	
น่าน	๒๘	๔๐	๔	—	—	—	
แพร่	๒๐	๕๓	๔	—	—	—	
แม่ฮ่องสอน	๒๔	๑๔	—	๒	—	—	
ลำปาง	๔๓	๔๐	๑	—	—	—	

ตาราง ๕๔. (ต่อ)

จังหวัด	ไม่มี	๑-๕ ชม.ม.	๖-๑๐ ชม.ม.	๑๑-๑๕ ชม.ม.	๑๖-๒๐ ชม.ม.	มากกว่า ๒๐ ชม.ม.	
ลำพูน	๔๐	๒๔	๑	—	—	—	
รวม	๓๐๓	๒๖๒	๒๑	๓	๒	—	๕๙๕
จำนวน							
%	๕๑.๖๐	๔๔.๐๓	๓.๕๓	๐.๕๐	๐.๓๔	—	๑๐๐

จากตาราง ๕๔. แสดงว่า ครูส่วนมาก (๕๒ %) ไม่ได้สอนซ่อมเสริมเลย แต่ก็มีจำนวนไม่น้อย (๔๔ %) สอน ๑ - ๕ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์

ตาราง ๕๕. ค่าเฉลี่ยการทำงานนอกเหนือการสอนของครู จำแนกตามเพศ, วุฒิ และ อายุราชการ

ลักษณะของงาน	ค่าเฉลี่ย					
	เพศ		วุฒิ		อายุราชการ	
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีขึ้นไป	ไม่เกิน ๕ ปี	๖ ปีขึ้นไป
งานธุรการ	๑.๖๒๘	๑.๕๐๕	๑.๖๕๘	๑.๕๑๘	๑.๔๔๒	๑.๓๘๔
งานปกครอง	๒.๘๐๖	๒.๕๔๘	๒.๓๙๐	๒.๕๓๔	๒.๓๓๘	๒.๖๓๒
งานห้องสมุด	๑.๑๖๔	๑.๒๖๖	๑.๒๑๘	๑.๒๐๔	๑.๒๔๐	๑.๑๘๘
งานแนะแนว	๑.๔๑๘	๑.๔๑๘	๑.๔๐๐	๑.๔๖๘	๑.๔๓๘	๑.๓๘๓
งานกิจกรรมนักเรียน	๒.๒๓๒	๑.๘๑๘	๒.๑๐๔	๑.๘๑๕	๑.๘๓๘	๒.๑๑๘
งานบริการนักเรียน	๑.๕๖๐	๑.๖๔๐	๑.๖๑๘	๑.๕๔๘	๑.๔๘๐	๑.๓๖๐
งานประจำชั้น	๒.๕๓๔	๒.๘๐๖	๒.๖๓๕	๒.๘๔๔	๒.๘๒๘	๒.๔๘๕

หมายเหตุ	ค่าน้ำหนัก	๑	หมายความว่า	ไม่ได้ทำ
		๒	หมายความว่า	ทำสัปดาห์ละ ๑ - ๕ ชั่วโมง
		๓	หมายความว่า	ทำสัปดาห์ละ ๖ - ๑๐ ชั่วโมง
		๔	หมายความว่า	ทำสัปดาห์ละ ๑๑ - ๑๕ ชั่วโมง
		๕	หมายความว่า	ทำสัปดาห์ละ ๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง
		๖	หมายความว่า	ทำสัปดาห์ละมากกว่า ๒๐ ชั่วโมง

จากตาราง ๕๕. แสดงว่า

งานธุรการ ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน, ครูเก่า ทำประมาณสัปดาห์ละ ๑ - ๕ ชั่วโมง แต่ครูใหม่อายุราชการไม่เกิน ๕ ปี มีชั่วโมงทำงานประเภทนี้น้อย

งานปกครอง ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน, ครูใหม่และครูเก่า ทำประมาณสัปดาห์ละ ๖ - ๑๐ ชั่วโมง

งานห้องสมุด ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน, ครูใหม่ และครูเก่า มีชั่วโมงทำงานประเภทนี้น้อย

งานแนะแนว ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน, ครูใหม่ และครูเก่า มีชั่วโมงทำงานนี้น้อย

งานกิจกรรมนักเรียน ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน, ครูใหม่ และครูเก่า ทำสัปดาห์ละประมาณ ๑ - ๕ ชั่วโมง

งานบริการนักเรียน ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน และครูเก่า ทำสัปดาห์ละประมาณ ๑ - ๕ ชั่วโมง ส่วนครูใหม่ทำงานชนิดนี้น้อย

งานประจำชั้น ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน และครูใหม่ ทำประมาณสัปดาห์ละ ๖ - ๑๐ ชั่วโมง ส่วนครูเก่าทำประมาณสัปดาห์ละ ๑ - ๕ ชั่วโมง

จากข้อมูลนี้ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในภาคศึกษานี้ งานพิเศษนอกเหนือการสอนที่ครูทำมากที่สุดคือ ทำถึงสัปดาห์ละประมาณ ๖ - ๑๐ ชั่วโมง ได้แก่ งานปกครอง และงานประจำชั้น รองลงไปได้แก่ งานธุรการ, งานกิจกรรมนักเรียน และงานบริการนักเรียน ทำประมาณสัปดาห์ละ ๑ - ๕ ชั่วโมง งานที่มีชั่วโมงทำน้อย ได้แก่ งานห้องสมุดและงานแนะแนว

ตาราง ๒๐. จำนวนครูที่ประเมินจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นที่ตนสอน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่เกิน ๒๐ คน	๒๑-๓๐ คน	๓๑-๔๐ คน	๔๑-๕๐ คน	มากกว่า ๕๐ คน	
เชียงใหม่	๑	๑	๒๘	๘๒	๒	
เชียงราย	๑	๓	๖๔	๒๘	๒	
น่าน	๒	๒	๔๑	๒๔	๒	
แพร่	—	๒	๗๔	๓๖	๘	
แม่ฮ่องสอน	—	๑๓	๒๕	๒	—	
ลำปาง	—	๕	๑๘	๖๐	๑	
ลำพูน	—	๑	๒๖	๓๘	—	
รวม	จำนวน	๔	๒๗	๒๗๖	๒๗๐	๑๕
	%	๐.๖๘	๔.๕๖	๔๖.๖๒	๔๕.๖๑	๒.๕๓
						๑๐๐

จากตาราง ๒๐. แสดงว่า ครูที่สอนนักเรียนโดยเฉลี่ยชั้นละ ๓๑ - ๔๐ คน มีเป็น
ส่วนมาก (๔๗ %) รองลงไป สอนชั้นละ ๔๑ - ๕๐ คน (๔๖ %) หรืออาจกล่าวโดยสรุป
ได้ว่า ๙๒ % ของจำนวนครูทั้งหมดประเมินว่า แต่ละชั้นที่ตนสอนนั้นมีนักเรียนอยู่ระหว่าง
๓๑ - ๕๐ คน

อย่างไรก็ดี ยังมีครูประมาณ ๓ % ที่สอนชั้นละมากกว่า ๕๐ คน ซึ่งเป็นชั้นที่ใหญ่
เกินควร น่าจะทำให้การควบคุมชั้นเป็นไปด้วยความลำบาก และการเรียนการสอนอาจจะ
ไม่ไ้ผลดีเท่าที่ควร

ตาราง ๒๑. จำนวนครูที่สอนตรงและไม่ตรงความรู้ความสามารถ จำแนกตามวุฒิ เป็นราย
จังหวัด

จังหวัดและวุฒิ			ไม่ตรง ทั้งหมด	ตรงบ้าง ไม่ตรงบ้าง	ตรงทั้งหมด	
เชียงใหม่	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๑๐	๒๓	๕๐	
	ปริญญาตรีขึ้นไป	%	๕	๘	๑๘	
เชียงราย	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๑๐	๒๗	๓๗	
	ปริญญาตรีขึ้นไป	%	๓	๕	๑๖	
น่าน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๕	๒๔	๒๖	
	ปริญญาตรีขึ้นไป	%	๑	๘	๗	
แพร่	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๖	๓๐	๔๔	
	ปริญญาตรีขึ้นไป	%	๘	๑๔	๑๘	
แม่ฮ่องสอน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๒	๔	๒๑	
	ปริญญาตรีขึ้นไป	%	—	๔	๔	
ลำปาง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๕	๒๖	๒๕	
	ปริญญาตรีขึ้นไป	%	๒	๑๐	๑๖	
ลำพูน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๕	๒๐	๒๖	
	ปริญญาตรีขึ้นไป	%	๑	๘	๕	
รวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๔๓	๑๕๔	๒๒๔	๔๓๑
		%	๔.๔๘	๓๖.๘๔	๕๓.๑๓	๑๐๐
	ปริญญาตรีขึ้นไป	จำนวน	๒๐	๕๗	๘๔	๑๖๑
		%	๑๒.๔๒	๓๕.๔๐	๕๒.๑๗	๑๐๐

จากตาราง ๒๑. แสดงว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนมาก (๕๓ %) ได้สอนตรงตามความรู้ความสามารถของคนทั้งหมด ที่สอนไม่ตรงกับความรู้ความสามารถเลยนั้น มีประมาณ ๑๐ % ส่วนครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปนั้น สอนตรงความรู้ความสามารถเพียง ๕๒ % อีกประมาณ ๔๔ % สอนไม่ตรงความถนัดที่เขามี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ไม่ได้สอนตรงความรู้เลย นับว่าวิชาเดียวกันนั้น มีถึง ๑๒ % ฉะนั้น ถ้าหากพิจารณาตามข้อมูลนี้ จะเห็นว่า ครูที่เรียนวิชาเอกต่างๆออกไปนั้น โอกาสที่จะสอนได้ตรงวิชาเอกของตน ก็มีไม่มากนัก ถ้าหากจะไปทำงานในภาคศึกษานี้

ตาราง ๒๒. ปัญหาของครูใหญ่ในการจัดครูเข้าสอน

	ไม่มีปัญหา	ครูมีความสามารถไม่ตรงวิชาที่สอน	มีครูไม่พอ	ครูไม่สอนสอนบางวิชา	
จำนวน	๔	๕	๒๔	๔	๔๑
%	๙.๗๖	๑๒.๒๐	๖๔.๒๔	๙.๗๖	๑๐๐

จากตาราง ๒๒. แสดงว่า ปัญหาของครูใหญ่ในการจัดครูเข้าสอน ส่วนมาก (๖๔ %) คือ มีครูไม่พอ รองลงไป คือ ครูมีความสามารถไม่ตรงวิชาที่สอน (๑๒ %) ครูไม่ชอบสอนในบางวิชา (๑๐ %) อย่างไรก็ตามก็ดี โรงเรียนที่ไม่มีปัญหาในเรื่องจัดครูเข้าสอนเลย ก็มีประมาณ ๑๐ %

ตาราง ๒๓. จำนวนโรงเรียนที่มีครูสาขาวิชาต่างๆเกินต้องการ และสาขาที่มีไม่พอ
จำแนกเป็นรายจังหวัด

สาขาวิชา		เชียงใหม่	เชียงราย	น่าน	แพร่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน	รวม	
									จำนวน	%
ภาษาไทย	เกิน	—	๑	๑	๑	๑	—	๑	๕	๑๒.๕๐
	ไม่พอ	๕	๓	๑	๓	๑	—	๒	๑๕	๓๖.๕๙
ภาษาอังกฤษ	เกิน	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ไม่พอ	๔	๓	๓	๕	๑	๕	—	๒๕	๖๐.๙๔
คณิตศาสตร์	เกิน	—	—	๑	—	—	๑	—	๒	๔.๘๙
	ไม่พอ	๕	๔	๔	๔	๑	๕	๒	๒๕	๖๐.๙๔
วิทยาศาสตร์	เกิน	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ไม่พอ	๕	๔	๖	๔	๒	๕	๔	๓๐	๗๓.๑๗
สังคมศึกษา	เกิน	—	—	๒	๓	๑	๑	๑	๘	๑๙.๕๑
	ไม่พอ	๓	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑๑	๒๖.๘๓
ศิลปศึกษา	เกิน	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ไม่พอ	๔	๔	๓	๓	๑	๓	๓	๒๑	๕๑.๒๒
พลานามัย	เกิน	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ไม่พอ	๓	๔	๕	๓	๑	๕	๑	๒๒	๕๓.๖๖
บรรณารักษ์	เกิน	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ไม่พอ	๕	๕	๖	๔	๓	๔	๑	๒๘	๖๘.๒๙
แนะแนว	เกิน	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ไม่พอ	๕	๔	๔	๕	๓	๔	—	๒๖	๖๓.๔๑
โสตทัศนศึกษา	เกิน	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ไม่พอ	๕	๕	๔	๔	๑	๕	๑	๒๕	๖๑.๙๐

จากตาราง ๒๓. แสดงว่า ครูสาขาวิชาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ (๒๐ %) มีเกินต้องการ คือ ครูสังคมศึกษา รองลงไปคือ ครูภาษาไทย

ครูสาขาวิชาที่โรงเรียนส่วนมาก (๗๓ %) มีไม่พอ คือ ครูวิทยาศาสตร์ ซึ่งขาดมากกว่า วิชาอื่น ครูบรรณารักษ์ ครูแนะแนว ครูคณิตศาสตร์ ครูภาษาอังกฤษ โสภิตศึกษา พลานามัย และศิลปะศึกษา ก็ขาดมากรองลงไป

ตาราง ๒๔. จำนวนโรงเรียนที่ต้องการครูเพิ่มอีก ในปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	เพียงพอแล้ว	ต้องการ ๑-๒ คน	ต้องการ ๓-๕ คน	ต้องการ ๖-๑๐ คน	ต้องการ มากกว่า ๑๐ คน	
เชียงใหม่	—	—	๓	๒	๑	
เชียงราย	—	๓	๒	—	๒	
น่าน	—	๒	๑	๔	—	
แพร่	—	—	๒	๓	๑	
แม่ฮ่องสอน	๑	๑	๑	—	—	
ลำปาง	—	๓	๕	—	—	
ลำพูน	—	๑	๒	๑	—	
รวม	๑	๑๐	๑๖	๑๐	๔	๔๑
จำนวน						
%	๒.๔๔	๒๔.๓๘	๓๙.๐๒	๒๔.๓๘	๙.๗๖	๑๐๐

จากตาราง ๒๔. แสดงว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ (๓๘ %) ต้องการครูเพิ่มอีกโรงเรียนละ ๓-๕ คน ที่ต้องการเพิ่ม ๑ - ๒ คน และ ๖ - ๑๐ คน มีประมาณ ๒๔ % เท่ากัน ที่ต้องการมากกว่า ๑๐ คนนั้น ยังมีถึง ๑๐ % ส่วนที่มีครูเพียงพอแล้วมีเพียง ๑ โรงเรียนเท่านั้น

จากตารางนี้ ชี้ให้เห็นว่า ความต้องการครูมีมากเหลือเกิน ประมาณ ๓ ใน ๔ ของโรงเรียนทั้งหมดในภาคศึกษานี้ ต้องการครูเพิ่มอีก ตั้งแต่สามคนขึ้นไปจนถึงมากกว่า ๑๐

ตาราง ๖๕. ความเหมาะสมของงานนอกเหนือการสอนที่ครูได้รับ กับความรู้ความสามารถ
ของครู จำแนกตามวุฒิ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและวุฒิ			น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เชียงใหม่	ต่ำกว่าปริญญาตรี		๓	๕	๔๗	๑๘	๑๐	
	ปริญญาตรีขึ้นไป		๒	๓	๒๓	๒	๑	
เชียงราย	ต่ำกว่าปริญญาตรี		—	๓	๔๖	๑๖	๔	
	ปริญญาตรีขึ้นไป		๑	๒	๑๔	๒	๑	
น่าน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		๑	๒	๓๖	๑๒	๕	
	ปริญญาตรีขึ้นไป		๑	—	๑๒	๒	๑	
แพร่	ต่ำกว่าปริญญาตรี		—	—	๕๕	๑๔	๗	
	ปริญญาตรีขึ้นไป		๑	๓	๒๓	๑๑	๒	
แม่ฮ่องสอน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		—	๑	๑๘	๑๒	๑	
	ปริญญาตรีขึ้นไป		—	๑	๕	๒	—	
ลำปาง	ต่ำกว่าปริญญาตรี		๔	๒	๓๐	๑๕	๕	
	ปริญญาตรีขึ้นไป		—	—	๒๒	๖	—	
ลำพูน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		๓	๑	๓๒	๑๒	๓	
	ปริญญาตรีขึ้นไป		๑	๑	๔	๓	—	
รวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๑๑	๑๔	๒๖๔	๑๐๔	๔๐	๔๓๓
		%	๒.๕๔	๓.๒๓	๖๐.๔๗	๒๔.๐๒	๔.๒๔	๑๐๐
	ปริญญาตรีขึ้นไป	จำนวน	๖	๑๐	๑๑๓	๒๘	๕	๑๖๒
		%	๓.๗๐	๖.๑๗	๖๔.๗๕	๑๗.๒๘	๓.๐๕	๑๐๐

จากตาราง ๒๕. แสดงว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีส่วนมาก (๔๔ %) และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ประมาณ ๕๐ % ใ้ทำงานนอกเหนือการสอนที่ตรงกับความรู้ความสามารถของคน อันแสดงให้เห็นว่า ในภาคศึกษานี้ ผู้บริหารได้พิจารณาถึงความรู้ความสามารถของครูเสียก่อน จึงมอบหมายงานพิเศษนอกเหนือการสอนให้ทำ

ตาราง ๒๖. ค่าเฉลี่ยเวลาที่ครูใช้เตรียมตัวเข้าห้องสอน, เวลาที่อยู่ที่โรงเรียนก่อนโรงเรียนเช้า และเวลาที่อยู่ที่โรงเรียนหลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ค่าเฉลี่ย		
	(๑) เตรียมเข้าห้องสอน	(๒) ก่อนโรงเรียนเช้า	(๓) โรงเรียนเลิกแล้ว
เชียงใหม่	๔.๐๘๘	๒.๕๐๔	๓.๓๑๖
เชียงราย	๔.๐๒๔	๓.๒๒๒	๓.๕๘๖
น่าน	๔.๑๔๑	๓.๑๖๗	๓.๔๕๘
แพร่	๔.๐๗๕	๓.๑๕๗	๓.๘๖๐
แม่ฮ่องสอน	๔.๑๗๕	๓.๓๗๕	๓.๒๒๕
ลำปาง	๔.๐๔๘	๒.๕๒๘	๓.๖๕๐
ลำพูน	๔.๑๒๓	๓.๑๕๔	๓.๓๒๓
ทั้งภาค	๔.๐๘๕	๓.๑๐๓	๓.๕๓๖

หมายเหตุ คำนวณจาก

- สมมุติ (๑)
- ๑ หมายความว่า ใช้เวลามากกว่า ๑๕ นาที
 - ๒ หมายความว่า ใช้เวลา ๑๑ - ๑๕ นาที
 - ๓ หมายความว่า ใช้เวลา ๖ - ๑๐ นาที
 - ๔ หมายความว่า ใช้เวลา ๑ - ๕ นาที
 - ๕ หมายความว่า เข้าห้องสอนทันที

- สคมภ์ (๒) และ (๓)
- ๑ หมายความว่า ตรงเวลาพอดี
 - ๒ หมายความว่า น้อยกว่า ๑๕ นาที
 - ๓ หมายความว่า ๑๕ - ๓๐ นาที
 - ๔ หมายความว่า ๓๑ - ๖๐ นาที
 - ๕ หมายความว่า มากกว่า ๖๐ นาที

จากตาราง ๒๖. แสดงว่า ในภาคศึกษา ๔ เมื่อถึงชั่วโมงสอน ครูใช้เวลาเตรียมตัวเข้าห้องสอน โดยเฉลี่ย ๑ - ๕ นาที ครูมาถึงโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเข้า โดยเฉลี่ย ๑๕ - ๓๐ นาที และครูอยู่ที่โรงเรียนหลังจากที่โรงเรียนเลิกแล้ว โดยเฉลี่ยประมาณ ๓๑ - ๖๐ นาที

จากตารางนี้ อาจกล่าวได้ว่า เมื่อถึงชั่วโมงสอน ครูส่วนมากไม่เข้าห้องสอนช้าเกินกว่า ๕ นาที และครูจะอยู่ที่โรงเรียนก่อนโรงเรียนเข้าและหลังเลิกแล้วช่วงละไม่น้อยกว่า ๑๕ นาที ในแต่ละวัน

ตาราง ๒๗. จำนวนวันลาของครู ในภาคต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำแนกตามเพศ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและเพศ	ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน
เชียงใหม่ ชาย	๒๓	๒๓	๔	๒	-
หญิง	๑๔	๓๑	๘	-	-
เชียงราย ชาย	๓๓	๒๔	๑	-	-
หญิง	๑๘	๑๘	๓	-	๒
น่าน ชาย	๒๒	๑๔	๓	-	-
หญิง	๘	๑๖	๔	๒	๓
แพร่ ชาย	๓๐	๒๘	-	๑	-
หญิง	๓๒	๒๗	๑	-	๒

ตาราง ๒๗. (ต่อ)

จังหวัดและเพศ			ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน	
แมฮ่องสอน ชาย			๑๓	๕	๑	—	—	
	หญิง		๗	๑๐	๓	—	๑	
ลำปาง ชาย			๒๔	๗	๓	—	—	
	หญิง		๒๑	๒๕	๓	—	๑	
ลำพูน ชาย			๑๔	๑๖	๓	—	—	
	หญิง		๑๒	๑๘	๑	๑	—	
รวม	ชาย	จำนวน	๑๖๓	๑๑๗	๑๕	๓	—	๒๙๘
		%	๕๔.๗๐	๓๘.๒๒	๕.๐๓	๑.๐๑	—	๑๐๐
	หญิง	จำนวน	๑๑๗	๑๔๕	๒๓	๓	๕	๒๙๗
		%	๓๘.๓๘	๔๘.๘๒	๗.๗๔	๑.๐๑	๓.๐๓	๑๐๐

จากตาราง ๒๗. แสดงว่า ครูชายส่วนมาก (๕๕ %) ไม่มีวันลา ที่ลา ๑ - ๕ วัน มีประมาณ ๓๘ % ลามากกว่า ๑๕ วันไม่มีเลย ส่วนครูหญิง ประมาณครึ่งหนึ่งมีวันลา ๑ - ๕ วัน ที่ไม่มีวันลามีประมาณ ๓๘ % และมีประมาณ ๓ % ที่ลามากกว่า ๑๕ วัน

เมื่อพิจารณาการแจกแจงความถี่ของวันลาของครูชายและครูหญิงแล้ว จะพบว่า การแจกแจงจะมีความเบ้ไปทางบวก ฐานนิยมของวันลาของครูชายก็ต่ำกว่าครูหญิง ตลอดทั้ง การกระจายของวันลาของครูหญิงก็มากกว่าของครูชาย ฉะนั้น โดยส่วนรวมแล้ว ก็อาจสรุปได้ว่า ครูชายมีวันลำน้อยกว่าครูหญิง

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน จึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลา ของครูชาย, ครูหญิง, ครูใหญ่ชาย และครูใหญ่หญิง ไว้ดังภาพประกอบ ๑๑.

ตาราง ๖๘. จำนวนวันลาของครู ในภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำแนกตามวุฒิ
เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและวุฒิ	ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน	
เชียงใหม่ ค่ากว่าปริญญาตรี	๓๓	๔๐	๕	๑	—	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๓	๑๔	๓	๑	—	
เชียงราย ค่ากว่าปริญญาตรี	๓๖	๓๔	๒	—	๒	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๕	๘	๒	—	—	
น่าน ค่ากว่าปริญญาตรี	๒๔	๒๓	๕	๒	๒	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๖	๗	๒	—	๑	
แพร่ ค่ากว่าปริญญาตรี	๔๓	๓๕	๑	๑	๑	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๔	๒๐	—	—	๑	
แม่ฮ่องสอน ค่ากว่าปริญญาตรี	๑๖	๑๒	๔	—	—	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๔	๓	—	—	๑	
ลำปาง ค่ากว่าปริญญาตรี	๓๓	๑๘	๕	—	—	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๒	๑๔	๑	—	๑	
ลำพูน ค่ากว่าปริญญาตรี	๒๐	๒๗	๓	๑	—	
ปริญญาตรีขึ้นไป	๖	๗	๑	—	—	
รวม ค่ากว่าปริญญาตรี จำนวน	๒๐๕	๑๘๕	๒๔	๕	๕	๔๓๓
%	๔๗.๓๔	๔๓.๖๕	๖.๗๐	๑.๑๕	๑.๑๕	๑๐๐
ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน	๗๕	๗๓	๕	๑	๔	๑๖๒
%	๔๖.๓๐	๔๕.๓๖	๕.๕๖	๐.๖๒	๒.๔๗	๑๐๐

จากตาราง ๖๔. แสดงว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีเกือบครึ่ง (๔๗ %) ไม่มีวันลา เช่นเดียวกับครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปประมาณ ๔๖ % ซึ่งไม่มีวันลาเหมือนกัน ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ครูมีวุฒิปริญญาหรือไม่มี ก็มีการแจกแจงความถี่ของวันลาค่อนข้างๆกัน หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า วุฒิไม่สัมพันธ์กับวันลาของครูแต่ประการใด

เพื่อให้เห็นชัดเจน จึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลาของครู และครูใหญ่ ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ดังภาพประกอบ ๑๒.

ตาราง ๖๕. จำนวนวันลาของครู ในภาคต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำแนกตามอายุ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและอายุ	ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน
เชียงใหม่ ไม่เกิน ๔๐ ปี	๓๔	๔๒	๑๐	๒	—
๔๑ ปีขึ้นไป	๓	๑๒	๒	—	—
เชียงราย ไม่เกิน ๔๐ ปี	๕๐	๓๘	๔	—	๑
๔๑ ปีขึ้นไป	๑	๔	—	—	๑
น่าน ไม่เกิน ๔๐ ปี	๓๐	๒๕	๖	๒	๑
๔๑ ปีขึ้นไป	—	๕	๑	—	๒
แพร่ ไม่เกิน ๔๐ ปี	๕๕	๔๔	๑	๑	๒
๔๑ ปีขึ้นไป	๓	๖	—	—	—
แม่ฮ่องสอน ไม่เกิน ๔๐ ปี	๒๐	๑๑	๓	—	๑
๔๑ ปีขึ้นไป	—	๔	๑	—	—
ลำปาง ไม่เกิน ๔๐ ปี	๔๓	๒๗	๖	—	๑
๔๑ ปีขึ้นไป	๒	๕	—	—	—

ตาราง ๒๕. (ต่อ)

จังหวัดและอายุ	ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน	
ลำพูน ไม่เกิน ๔๐ ปี	๒๒	๓๐	๒	๑	—	
๔๑ ปีขึ้นไป	๔	๔	๒	—	—	
รวม ไม่เกิน ๔๐ ปี จำนวน	๒๕๕	๒๒๒	๓๒	๒	๒	๕๑๑
%	๕๕.๓๓	๔๖.๒๕	๖.๖๐	๑.๑๔	๑.๑๔	๑๐๐
๔๑ ปีขึ้นไป จำนวน	๒๑	๔๐	๒	—	๓	๖๖
%	๓๐.๐๐	๕๙.๑๔	๓.๐๓	—	๔.๕๕	๑๐๐

จากตาราง ๒๕. แสดงว่า ครูที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี ประมาณครึ่งหนึ่งไม่มีวันลา และประมาณ ๔๖ % ลา ๑ - ๕ วัน ส่วนครูที่อายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ (๕๙ %) มีวันลา ๑ - ๕ วัน ที่ไม่ได้ลามี ๓๐ %

จากข้อมูลชุดนี้ ก็พอจะสรุปได้ว่า ครูที่มีอายุตั้งแต่ ๔๐ ปีลงมา มีโอกาสที่จะไม่มีวันลา ประมาณ ๕๐ % ส่วนครูที่มีอายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป มีโอกาสที่จะไม่มีวันลาประมาณ ๓๐ % นั่นก็คือ ครูอายุมากมีโอกาสจะต้องลาราชการมากกว่าครูอายุน้อย นั่นเอง

เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน จึงได้แสดงแผนภาพจำนวนวันลาของครู และครูใหญ่ ที่อายุไม่เกิน ๔๐ ปี กับที่อายุสูงกว่า ไว้คงภาพประกอบ ๑๓.

ตาราง ๗๐. จำนวนวันลาของครู ในภาคต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำแนกตามอายุราชการ
เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและอายุราชการ			ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน	
เชียงใหม่	ไม่เกิน ๕ ปี		๒๒	๑๖	๔	—	—	
	๖ ปีขึ้นไป		๒๔	๓๘	๘	๒	—	
เชียงราย	ไม่เกิน ๕ ปี		๔๑	๒๖	๑	—	๑	
	๖ ปีขึ้นไป		๑๐	๑๖	๓	—	๑	
น่าน	ไม่เกิน ๕ ปี		๒๗	๑๓	๓	๑	๑	
	๖ ปีขึ้นไป		๓	๑๗	๔	๑	๒	
แพร่	ไม่เกิน ๕ ปี		๓๔	๒๗	๑	—	๑	
	๖ ปีขึ้นไป		๒๘	๒๘	—	๑	๑	
แม่ฮ่องสอน	ไม่เกิน ๕ ปี		๖	๕	๑	—	๑	
	๖ ปีขึ้นไป		๑๔	๑๐	๓	—	—	
ลำปาง	ไม่เกิน ๕ ปี		๒๕	๒๑	๓	—	๑	
	๖ ปีขึ้นไป		๑๖	๑๑	๓	—	—	
ลำพูน	ไม่เกิน ๕ ปี		๑๓	๗	๑	๑	—	
	๖ ปีขึ้นไป		๑๓	๒๗	๓	—	—	
รวม	ไม่เกิน ๕ ปี	จำนวน	๑๗๒	๑๑๕	๑๔	๒	๕	๓๐๘
		%	๕๕.๘๔	๓๗.๓๔	๔.๕๕	๐.๖๕	๑.๖๒	๑๐๐
	๖ ปีขึ้นไป	จำนวน	๑๐๘	๑๔๗	๒๔	๔	๔	๒๘๗
		%	๓๗.๖๓	๕๑.๒๒	๘.๓๖	๑.๓๙	๑.๓๙	๑๐๐

จากตาราง ๓๐. แสดงว่า ครูใหม่อายุราชการไม่เกิน ๕ ปี ส่วนมาก (๕๖ %) ไม่มีวันลา และที่ลา ๑ - ๕ วันมีประมาณ ๓๗ % ส่วนครูที่อายุราชการตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไปนั้น ประมาณ ๓๔ % ไม่มีวันลา แต่ที่ลา ๑ - ๕ วัน มีถึง ๕๑ %

จากการพิจารณาการแจกแจงความถี่ของอายุราชการกับวันลา พอจะอนุมานได้ว่า อายุราชการจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการลาราชการ

เพื่อให้เห็นเด่นชัด จึงได้แสดงเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลาของครูใหม่, ครูเก่า, ครูใหญ่ใหม่ และครูใหญ่เก่า ไว้ดังภาพประกอบ ๑๔.

ตาราง ๓๑. จำนวนวันลาของครู ในภาคต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำแนกตามเงินเดือน เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและเงินเดือน	ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน
เชียงใหม่ ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๓๒	๒๓	๘	๑	—
๑๔๐๐-๒๗๕๐ บาท	๑๓	๓๐	๔	๑	—
๒๘๐๐ บาทขึ้นไป	๑	๑	—	—	—
เชียงราย ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๔๕	๒๔	๒	—	๑
๑๔๐๐-๒๗๕๐ บาท	๖	๑๓	๒	—	๑
๒๘๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—
น่าน ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๒๘	๒๑	๕	๒	—
๑๔๐๐-๒๗๕๐ บาท	๒	๔	๒	—	๓
๒๘๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—
แพร่ ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๔๐	๓๕	๑	๑	—
๑๔๐๐-๒๗๕๐ บาท	๒๒	๑๘	—	—	๒
๒๘๐๐ บาทขึ้นไป	—	๒	—	—	—

ตาราง ๗๑. (ต่อ)

จังหวัดและเงินเคียน	ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน	
แม่ฮ่องสอน ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๑๔	๔	๒	—	—	
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	๖	๖	๒	—	๑	
๒๓๕๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	
ลำปาง ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๓๓	๒๓	๕	—	๑	
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	๑๒	๓	๑	—	—	
๒๓๕๐ บาทขึ้นไป	—	๒	—	—	—	
ลำพูน ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๑๖	๒๑	๑	๑	—	
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	๑๐	๑๓	๓	—	—	
๒๓๕๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	
รวม ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท จำนวน	๒๐๘	๑๖๑	๒๔	๕	๒	๔๐๐
%	๕๒.๐๐	๔๐.๒๕	๖.๐๐	๑.๒๕	๐.๕๐	๑๐๐
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท จำนวน	๓๑	๔๖	๑๔	๑	๓	๑๔๕
%	๓๓.๕๓	๕๐.๓๔	๓.๔๑	๐.๕๓	๓.๓๐	๑๐๐
๒๓๕๐ บาทขึ้นไป จำนวน	๑	๕	—	—	—	๖
%	๑๖.๖๓	๘.๓๓	—	—	—	๑๐๐

จากตาราง ๗๑. แสดงว่า ครูที่มีเงินเคียนน้อยไม่เกิน ๑๓๐๐ บาทส่วนมาก (๕๒ %) ไม่มีวันลา ที่ลา ๑ - ๕ วัน มีประมาณ ๔๐ % ของครูเงินเคียนระดับนี้ ส่วนครูเงินเคียนระดับปานกลาง คือ ๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาทนั้น มากกว่าครึ่ง (๕๑ %) ลา ๑ - ๕ วัน ที่ไม่ได้ลา มีเพียง ๓๔ % และครูที่ได้รับเงินเคียนสูงตั้งแต่ ๒๓๕๐ บาทขึ้นไปส่วนใหญ่ (๘๓ %) ลา ๑ - ๕ วัน

จากตาราง ๑๑. มีตัวเลขในเรื่องวันลา กับเงินเดือนที่น่าสนใจคือเปอร์เซ็นต์ในของไม่มีวันลา ปรากฏว่า ครูที่มีเงินเดือนน้อย โอกาสที่จะไม่ลาราชการมีถึง ๕๒ % และเมื่อเงินเดือนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โอกาสที่จะไม่ลาราชการของครูก็ลดลง จนถึง ๑๗ % เมื่อเงินเดือนถึง ๒๕๐๐ บาทขึ้นไป ฉะนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า เงินเดือนของครูในภาคศึกษานี้ แปรตามกับจำนวนวันลา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ สหสัมพันธ์ของวันลา กับเงินเดือนน่าจะเป็นบวกมากกว่าที่จะเป็นลบ

เพื่อแสดงให้เห็นชัด จึงได้เขียนเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลาของครู และครูใหญ่ จำแนกตามอัตราเงินเดือนไว้ ดังภาพประกอบ ๑๕.

ตาราง ๑๒. จำนวนวันลาของครูใหญ่ ในภาคต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำแนกตามเพศ, วุฒิ, อายุ, จำนวนปีที่เป็นครูใหญ่ และเงินเดือน

ตัวแปร			ไม่มีวันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน	รวม
เพศ	ชาย	จำนวน	๒๔	๖	๑	—	๗	๓๘
		%	๗๕.๐๐	๑๘.๗๕	๓.๑๓	—	๓.๑๓	๑๐๐
	หญิง	จำนวน	๓	๖	—	—	—	๙
		%	๓๓.๓๓	๖๖.๖๗	—	—	—	๑๐๐
วุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๑๔	๘	๑	—	—	๒๓
		%	๖๐.๘๗	๓๔.๗๘	๔.๓๕	—	—	๑๐๐
	ปริญญาตรีขึ้นไป	จำนวน	๑๓	๔	—	—	๑	๑๘
		%	๗๒.๒๒	๒๒.๒๒	—	—	๕.๕๖	๑๐๐

ตาราง ๗๒. (ต่อ)

ตัวแปร			ไม่มี วันลา	๑-๕ วัน	๖-๑๐ วัน	๑๑-๑๕ วัน	มากกว่า ๑๕ วัน	
อายุ	ไม่เกิน ๔๐ ปี	จำนวน	๑๗	๕	๑	—	๑	๒๔
		%	๖๐.๗๑	๓๒.๑๔	๓.๕๗	—	๓.๕๗	๑๐๐
	๔๑ ปีขึ้นไป	จำนวน	๑๐	๓	—	—	—	๑๓
		%	๓๖.๕๒	๒๓.๐๘	—	—	—	๑๐๐
	จำนวนปีที่ เป็นครูใหญ่	จำนวน	๑๕	๕	๑	—	๑	๒๒
		%	๕๓.๖๕	๓๕.๖๒	๓.๘๕	—	๓.๘๕	๑๐๐
เงินเดือน	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	จำนวน	๑๒	๓	—	—	—	๑๕
		%	๘๐.๐๐	๒๐.๐๐	—	—	—	๑๐๐
	๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท	จำนวน	๓	๒	๑	—	๑	๗
		%	๔๒.๘๖	๒๘.๕๗	๑๔.๒๙	—	๑๔.๒๙	๑๐๐
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	จำนวน	๑๗	๘	—	—	—	๒๕
		%	๖๔.๐๐	๓๒.๐๐	—	—	—	๑๐๐
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	จำนวน	๗	๒	—	—	—	๙
		%	๓๗.๗๘	๒๒.๒๒	—	—	—	๑๐๐

จากตาราง ๗๒. แสดงว่า ครูใหญ่ชายประมาณ ๓ ใน ๔ ไม่มีวันลา และที่ลา ๑ - ๕ วัน มีเพียง ๑๕ % ส่วนครูใหญ่หญิง ส่วนมาก (๖๗ %) มีวันลา ๑ - ๕ วัน นอกนั้น ไม่ได้ลา

ครูใหญ่ที่ยังไม่ได้ปริญญาครี ส่วนมาก (๖๑ %) ไม่มีวันลา เช่นเดียวกับครูใหญ่ที่มีวุฒิปริญญาครีขึ้นไป ซึ่งส่วนมาก (๗๒ %) ไม่มีวันลาเหมือนกัน

ครูใหญ่ที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี ส่วนมาก (๖๑ %) ไม่มีวันลา และครูใหญ่ที่อายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป ประมาณ ๓๗ % ก็ไม่ได้ลาเช่นกัน

ครูใหญ่ที่เป็นครูใหญ่มาไม่เกิน ๕ ปี ประมาณ ๔๔ % ไม่มีวันลา แต่ครูใหญ่ที่รับหน้าที่ครูใหญ่มาตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไปนั้น มีถึง ๔๐ % ที่ไม่ได้ลา

ครูใหญ่ที่ได้รับเงินเดือนน้อย ไม่มีวันลา ประมาณ ๔๓ % ที่มีเงินเดือนปานกลาง ๖๔ % และมีเงินเดือนสูง ประมาณ ๓๔ % ก็ไม่ได้ลา เช่นเดียวกัน

ในเรื่องวันลาของครูใหญ่นี้ พอจะประมวลได้ดังนี้คือ

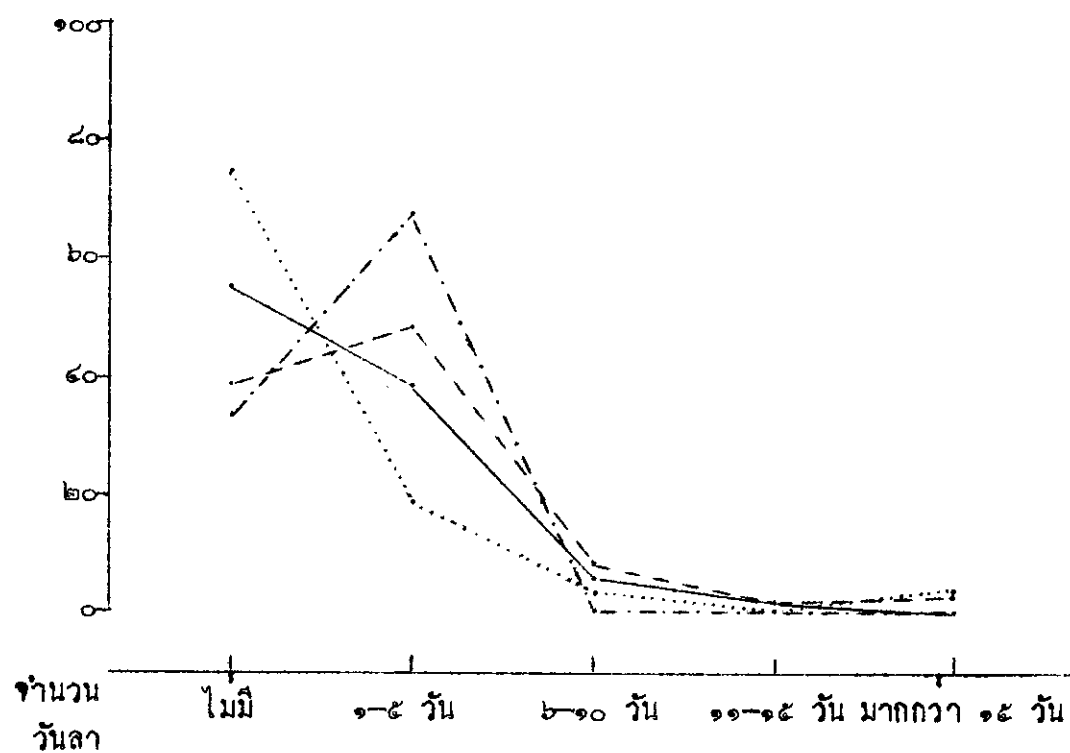
๑. โอกาสที่จะลาราชการของครูใหญ่ชายมีน้อยกว่าของครูใหญ่หญิง
๒. ครูใหญ่ที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีโอกาสที่จะลาชการน้อยกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
๓. ครูใหญ่ที่อายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป มีโอกาสจะลำน้อยกว่าครูใหญ่ที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี

๔. ครูใหญ่ที่มีอายุราชการในตำแหน่งครูใหญ่ตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป ลาราชการน้อยกว่าครูใหญ่ที่มีอายุราชการในตำแหน่งครูใหญ่ต่ำกว่า ๖ ปี

๕. ครูใหญ่เงินเดือนมาก ลาราชการน้อยกว่าครูใหญ่เงินเดือนน้อย

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นชัดเจน จึงได้เขียนเส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลาของครูใหญ่และครู จำแนกตามตัวแปรต่างๆ ไว้ดังภาพประกอบ ๑๑ - ๑๕.

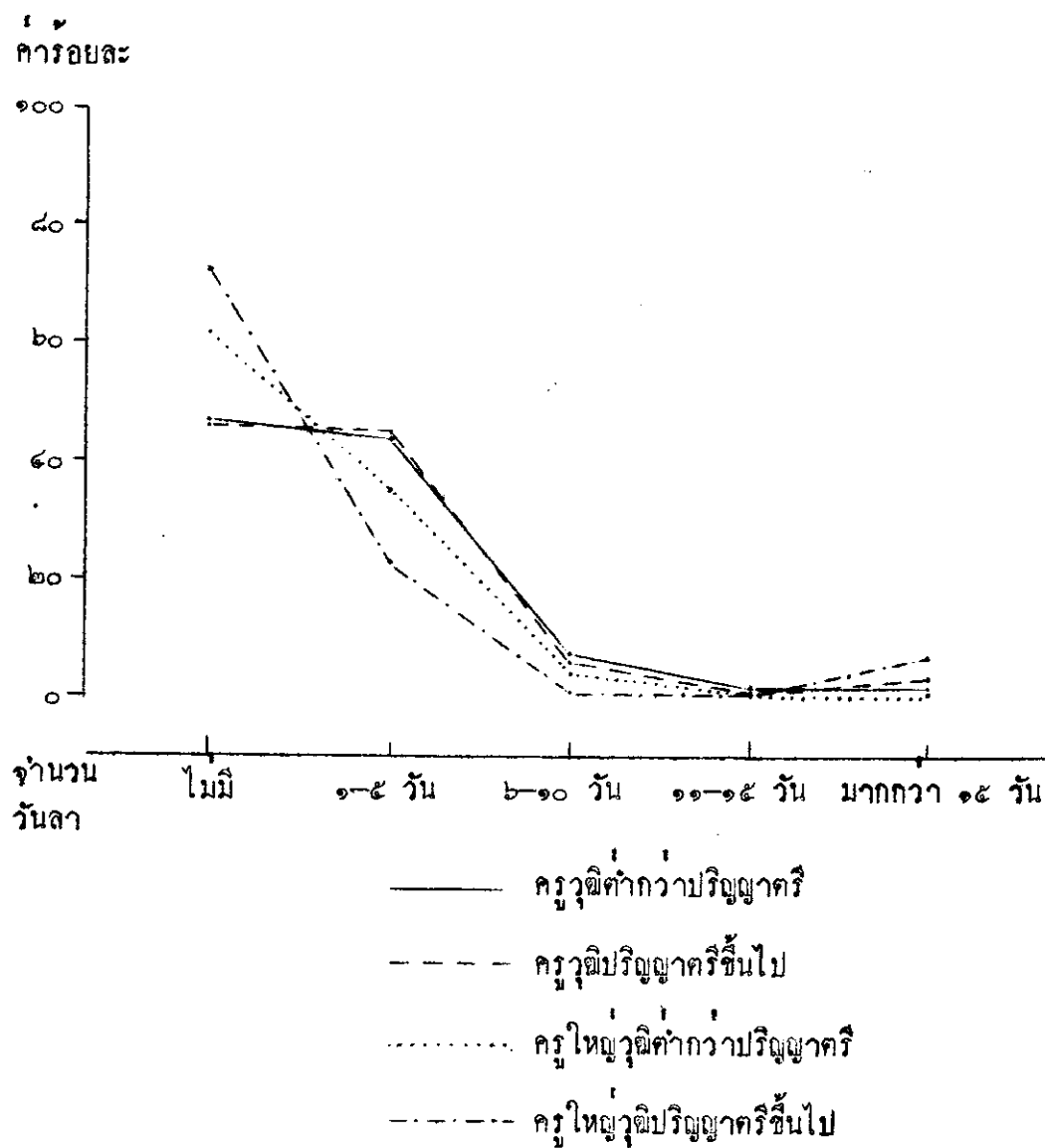
๕.๖
การยดะ

— ครูชาย
 --- ครูหญิง
 ครูใหญ่ชาย
 - - - - ครูใหญ่หญิง

ที่มา ตาราง ๒๓. และ ๓๒.

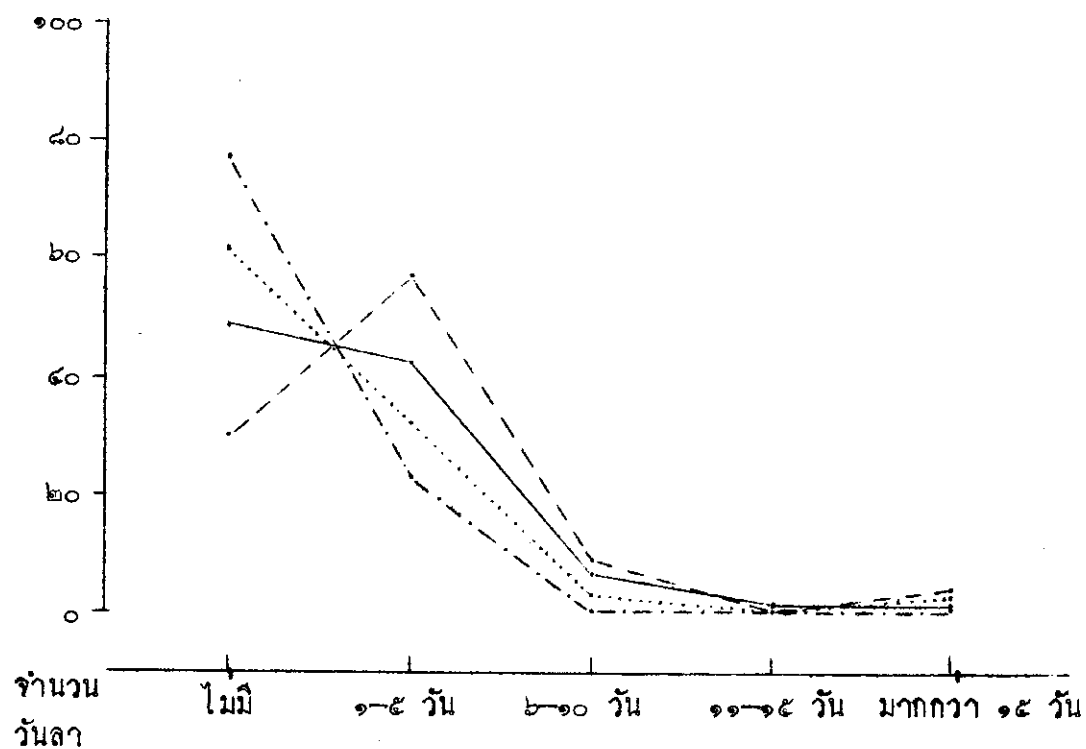
ภาพประกอบ ๑๑. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลา ในภาคต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของครูชาย, ครูหญิง, ครูใหญ่ชาย และครูใหญ่หญิง

ที่มา ตาราง ๖๔. และ ๗๒.

ภาพประกอบ ๑๒. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลา ในภาคต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของครูและครูใหญ่ ที่มีผู้คิดต่ำกว่าปริญญาตรี และมีผู้จบปริญญาตรีขึ้นไป

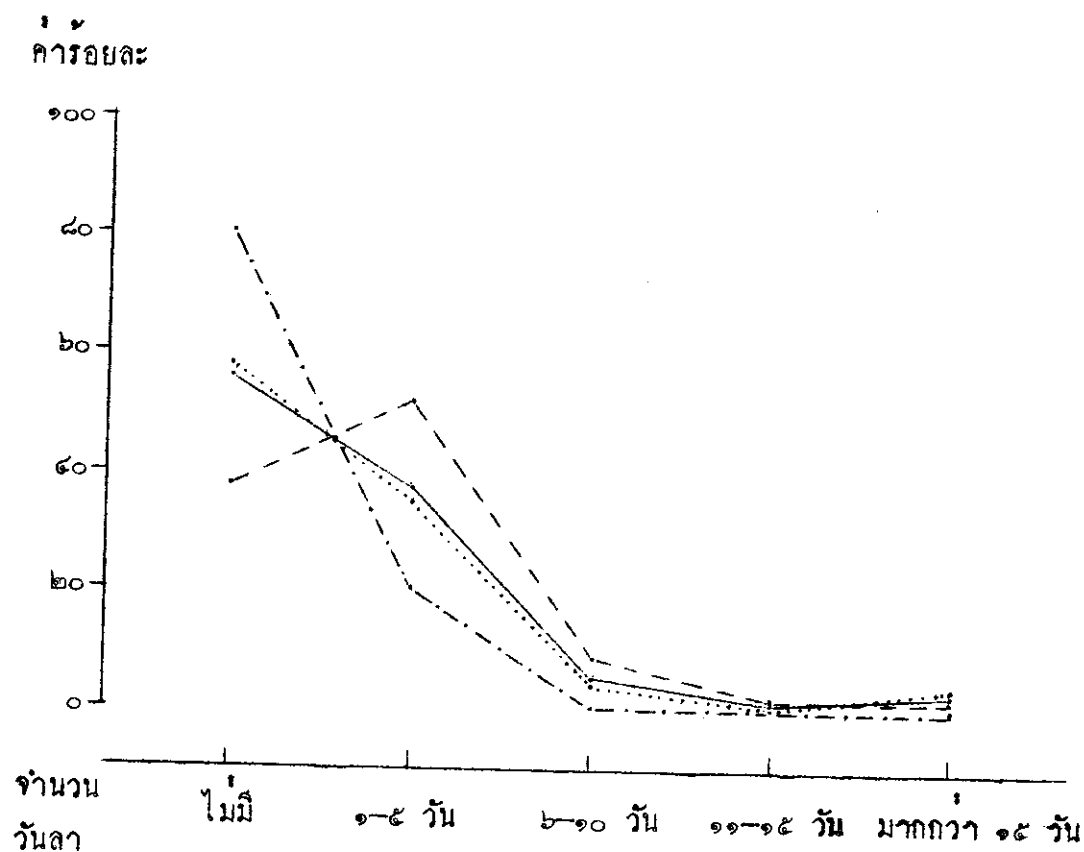
๑๖
การย่อยละ

- ครูอายุไม่เกิน ๔๐ ปี
 --- ครูอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป
 ครูใหญ่อายุไม่เกิน ๔๐ ปี
 - . - . - ครูใหญ่อายุ ๔๑ ปีขึ้นไป

ที่มา ตาราง ๒๔. และ ๓๒.

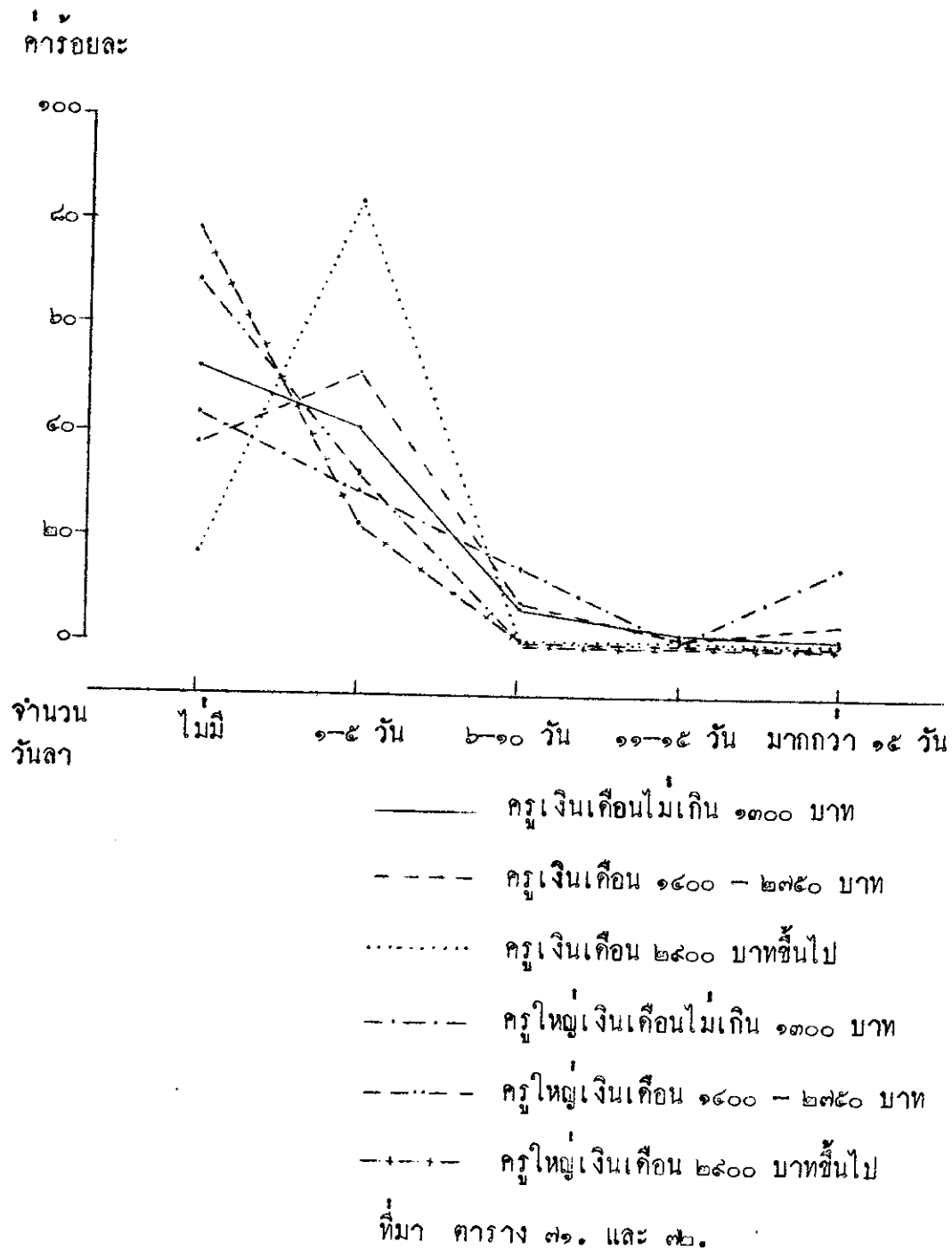
ภาพประกอบ ๑๓. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลา ในภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของครู และครูใหญ่ ที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี และที่อายุ ๔๑ ปีขึ้นไป

- ครูที่มีอายุราชการไม่เกิน ๕ ปี
- - - ครูที่มีอายุราชการ ๖ ปีขึ้นไป
- ครูใหญ่ที่รับหน้าที่ครูใหญ่มาไม่เกิน ๕ ปี
- . - . - ครูใหญ่ที่รับหน้าที่ครูใหญ่มาตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป

ที่มา ตาราง ๗๐. และ ๗๒.

ภาพประกอบ ๑๔. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลา ในภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของครูที่มีอายุราชการไม่เกิน ๕ ปี, ครูที่มีอายุราชการ ๖ ปีขึ้นไป, ครูใหญ่ที่รับหน้าที่ครูใหญ่มาไม่เกิน ๕ ปี และครูใหญ่ที่รับหน้าที่ครูใหญ่มาตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป

ภาพประกอบ ๑๕. เส้นภาพเปรียบเทียบจำนวนวันลา ในภาคต้นปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของครู และครูใหญ่ ที่มีเงินเดือนน้อย เงินเดือนปานกลาง และเงินเดือนสูง

ตาราง ๓๓. จำนวนครูที่เข้าสอนแทนครูที่ไม่มา จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่เคย	น้อยครั้ง	บ่อยครั้ง	
เชียงใหม่	๑๒	๗๖	๒๖	
เชียงราย	๑๖	๖๗	๑๖	
น่าน	๑	๓๔	๓๗	
แพร่	๕	๖๗	๔๔	
แม่ฮ่องสอน	๒	๒๑	๑๗	
ลำปาง	๑๔	๕๑	๑๔	
ลำพูน	๖	๔๖	๑๓	
รวม	จำนวน	๖๑	๓๖๒	๑๗๒
	%	๑๐.๒๕	๖๐.๘๔	๒๘.๙๑
				๑๐๐

จากตาราง ๓๓. แสดงว่า ครูส่วนมาก (๕๐ %) เคยสอนแทนครูที่ไม่มา ส่วนครูที่ไม่เคยสอนแทนเลยนั้นมีน้อยเพียง ๑๐ % เท่านั้น

ตาราง ๓๔. จำนวนครูที่สังเกตเห็นการปล่อยให้ชั้นว่างโดยไม่มีครูเข้าสอน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เชียงใหม่	๒	๗	๒๔	๗๕	๖
เชียงราย	๑	๓	๑๒	๖๖	๑๗
น่าน	—	—	๖	๓๕	๓๑
แพร่	—	—	๗	๔๗	๖๗

ตาราง ๗๔. (ต่อ)

จังหวัด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
แม่ฮ่องสอน	—	๒	๒	๒๓	๑๕	
ลำปาง	—	๑	๑๓	๕๔	๑๒	
ลำพูน	—	—	๖	๔๑	๑๔	
รวม: จำนวน	๓	๑๑	๓๐	๓๔๕	๑๖๖	๕๕๕
%	๐.๕๐	๑.๘๕	๑๑.๓๖	๕๓.๕๔	๒๙.๕๐	๑๐๐

จากตาราง ๗๔. แสดงว่า ครูส่วนใหญ่ (๔๖ %) สังเกตเห็นว่าชั้นที่ว่างไม่มีครูเข้าสอนมีน้อยและน้อยที่สุด ในแง่นี้ ก็น่าสังเกตว่า ความรับผิดชอบของครูในภาคศึกษานี้มีมาก กล่าวคือ ประมาณ ๔๖ % ของครูทั้งหมดเห็นว่า การปล่อยชั้นที่ว่างโดยไม่มีครูสอนนั้นมันน้อย

ตาราง ๗๕. จำนวนครั้งที่คณะกรรมการประชุมปรึกษางานกันในโรงเรียน

	ไม่มีประชุม	ภาคละครั้ง	ภาคละสองครั้ง	เดือนละครั้ง	มากกว่าเดือนละครั้ง	รวม
จำนวน	—	๑	๒	๒๓	๑๐	๔๑
%	—	๒.๔๔	๔.๘๘	๖๕.๘๕	๒๔.๓๔	๑๐๐

จากตาราง ๗๕. แสดงว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ (๖๖ %) คณะกรรมการประชุมปรึกษางานกันเดือนละครั้ง รองลงไป (๒๔ %) มีการประชุมมากกว่าเดือนละครั้ง ที่ไม่มีการประชุมเลยนั้นไม่มี จึงให้เห็นว่า ในภาคศึกษานี้ คณะกรรมการประชุมปรึกษาเพื่อวางแผนทำงานร่วมกันอยู่เสมอ

ตาราง ๗๖. ระดับความพอใจของครูเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนเมื่อเทียบกับที่อื่นๆ
จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	พอใจ น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เชียงใหม่	๑๔	๑๘	๖๒	๑๓	๓	
เชียงราย	๒	๑๒	๖๑	๒๓	๑	
น่าน	๓	๑๒	๔๑	๑๒	๔	
แพร่	—	๑๔	๕๕	๓๔	๕	
แม่ฮ่องสอน	๑	๑	๓๐	๘	—	
ลำปาง	๕	๑๖	๕๐	๑๑	๒	
ลำพูน	๒	๘	๓๓	๒๑	๑	
รวม	๒๗	๘๖	๓๓๖	๑๒๖	๒๐	๕๕๕
จำนวน						
%	๔.๕๔	๑๕.๔๕	๕๖.๔๗	๒๑.๑๘	๓.๓๖	๑๐๐

จากตาราง ๗๖. แสดงว่า ครูส่วนมาก (๘๑ %) พอใจในระดับมาตรฐานการเรียนรู้
ของนักเรียน เมื่อเทียบกับที่อื่นๆ

ตาราง ๗๗. ระดับความพอใจของครูใหญ่เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนเมื่อเทียบกับที่อื่นๆ

	พอใจ น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวน	๑	๖	๒๖	๘	—	๔๑
%	๒.๔๔	๑๔.๖๓	๖๓.๔๑	๑๙.๕๑	—	๑๐๐

จากตาราง ๓๗. แสดงว่า ครูใหญ่ส่วนมาก (๘๓ %) พอใจในระดับมาตรฐานการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับที่อื่นๆ

ข้อมูลนี้ เป็นการยืนยันผลจากตาราง ๓๖. ว่าทั้งครูและครูใหญ่ในภาคศึกษา ๔ มีความเห็นสอดคล้องต้องกันเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนของตน

ตาราง ๓๘. การใช้เวลาวางที่โรงเรียนของครู จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	เตรียมการสอน	ตรวจงานนักเรียน	อ่านหนังสือ	พบปะกับเพื่อนครู	พักผ่อน	ทำงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย	
เชียงใหม่	๖๘	๕๐	๗๐	๕๒	๓๘	๑๕	
เชียงราย	๔๑	๘๖	๖๘	๕๕	๒๘	๑๓	
น่าน	๓๘	๖๒	๕๐	๓๖	๒๕	๗	
แพร่	๕๔	๑๐๑	๖๑	๕๒	๓๓	๑๘	
แม่ฮ่องสอน	๒๓	๓๓	๓๐	๒๕	๕	๔	
ลำปาง	๓๘	๖๘	๔๘	๔๐	๓๒	๗	
ลำพูน	๓๖	๕๔	๓๗	๒๕	๑๘	๑๐	
รวม จำนวน	๓๐๑	๔๔๔	๓๖๖	๒๘๕	๑๘๕	๗๕	๑๓๐๖ *
%	๑๓.๖๔	๒๘.๘๖	๒๑.๔๕	๑๖.๗๑	๑๐.๘๔	๔.๔๐	๑๐๐

* คอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

จากตาราง ๓๘. แสดงว่า การใช้เวลาวางที่โรงเรียนของครูนั้น ใช้ตรวจงานนักเรียนมากที่สุด (๒๘ %) รองลงไป คือ อ่านหนังสือ เตรียมการสอน พบปะกับเพื่อนครู พักผ่อน และทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตามลำดับ

๓. ผลการวิเคราะห์สวัสดิการและขวัญของครู

จากการศึกษาข้อคำตอบในแบบสอบถามของครูและครูใหญ่ ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๗๕. จำนวนครูที่อยู่อาศัยและไม่ได้อยู่อาศัยบ้านพักครู, ความสะดวกสบายของผู้ที่อยู่อาศัยบ้านพักครู และความจำเป็นที่จะต้องเช่าอยู่อาศัยของผู้ที่ไม่ได้อยู่ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	อยู่อาศัย บ้านพักครู	ไม่อยู่อาศัย บ้านพักครู		ความสะดวกสบาย ของผู้อยู่อาศัย			ความจำเป็นจะต้องเช่า อยู่ของผู้ที่ไม่ได้อยู่อาศัย		
				สะดวก	ไม่สะดวก		จำเป็น	ไม่จำเป็น	
เชียงใหม่	๑๖	๕๘		๑๑	๕		๕๑	๔๗	
เชียงราย	๒๘	๓๑		๑๕	๔		๔๓	๒๘	
น่าน	๑๘	๕๔		๑๘	—		๑๕	๓๕	
แพร่	๑๖	๑๐๕		๑๓	๓		๓๒	๗๓	
แม่ฮ่องสอน	๖	๓๔		๕	๑		๑๖	๑๘	
ลำปาง	๑๔	๗๐		๑๑	๓		๓๔	๓๖	
ลำพูน	๘	๕๗		๗	๑		๒๓	๓๔	
รวม จำนวน	๑๐๖	๔๘๘	๕๙๔	๘๔	๒๒	๑๐๖	๒๑๘	๒๗๑	๔๘๘
%	๑๗.๘๒	๘๒.๑๘	๑๐๐	๗๙.๒๕	๒๐.๗๕	๑๐๐	๔๔.๕๘	๕๕.๔๒	๑๐๐

จากตาราง ๗๕. แสดงว่าครูส่วนมาก (๘๒ %) ไม่ได้อยู่อาศัยบ้านพักครู สำหรับครูที่อยู่อาศัยบ้านพักครูนั้น ประมาณ ๗๙ % เห็นว่า บ้านพักครูที่ตนอยู่มีความสะดวกสบายดี มีประมาณ ๑ ใน ๕ ของผู้ที่พักอยู่บ้านพักครูที่ไม่ได้รับความสะดวกสบายในการอยู่บ้านพักครู ส่วนครูที่ไม่ได้อยู่บ้านพักครูนั้น ประมาณ ๕๕ % มีความจำเป็นที่จะต้องเช่าอยู่อาศัยในบ้านพักครูอย่างยิ่ง

ตาราง ๔๐. จำนวนครูที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสะดวกเรื่องอาหารกลางวันและน้ำดื่ม
ที่ครูได้รับ จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เชียงใหม่	๓	๒๓	๒๒	๒๑	๕	
เชียงราย	๖	๑๓	๒๒	๑๕	๓	
น่าน	๒	๗	๔๐	๒๐	๓	
แพร่	๒	๖	๗๒	๓๑	๑๐	
แม่ฮ่องสอน	๓	๒	๒๕	๑๐	—	
ลำปาง	๓	๔	๓๔	๒๗	๑๑	
ลำพูน	๑	๔	๓๐	๒๖	๔	
รวม จำนวน	๒๐	๖๔	๓๒๕	๑๕๐	๓๖	๕๕๕
%	๓.๓๖	๑๐.๗๖	๕๘.๖๒	๒๕.๒๑	๖.๐๕	๑๐๐

จากตาราง ๔๐. แสดงว่า ครูส่วนมาก (๕๖ %) ได้รับความสะดวกเรื่องอาหารกลางวันและน้ำดื่ม ซึ่งให้เห็นว่า ครูในภาคศึกษานี้ ได้รับความสะดวกในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก

ตาราง ๔๑. ความพอเพียงของอุปกรณ์และหนังสือประกอบการสอนที่โรงเรียนจัดให้ ในทัศนะ
ของครู จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เชียงใหม่	๔	๑๖	๒๐	๓๐	๔	
เชียงราย	๑๓	๒๖	๔๕	๖	๕	
น่าน	—	๔	๒๔	๓๐	๔	

ตาราง ๔๑. (ต่อ)

จังหวัด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
แพร่	๑	๑๘	๖๕	๓๑	๖	
แม่ฮ่องสอน	—	๑	๒๓	๑๓	๓	
ลำปาง	๖	๒๗	๒๗	๒๐	๔	
ลำพูน	๔	๑๑	๓๒	๑๖	๒	
รวม	๒๘	๑๐๘	๒๘๐	๑๔๖	๓๓	๕๔๕
จำนวน						
%	๕.๗๑	๑๘.๑๕	๕๑.๐๖	๒๖.๕๔	๕.๕๕	๑๐๐

จากตาราง ๔๑. แสดงว่า ครูส่วนมาก (๗๗ %) เห็นว่า โรงเรียนจัดอุปกรณ์และหนังสือประกอบการสอนไว้ให้พอเพียง แต่ประมาณ ๑ ใน ๔ ของครูทั้งหมดยังเห็นว่าโรงเรียนจัดไว้ให้น้อย

ตาราง ๔๒. ค่าเฉลี่ยการส่งเสริมขวัญและกำลังใจที่ครูได้รับ จำแนกตามเพศ, วุฒิ และอายุราชการ

การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ	ค่าเฉลี่ย					
	เพศ		วุฒิ		อายุราชการ	
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี ขึ้นไป	ไม่เกิน ๕ ปี	๖ ปีขึ้นไป
ความเสมอภาคและความยุติธรรม การยกย่องให้เกียรติและส่งเสริม- กำลังใจ	๓.๖๗๔	๓.๔๐๓	๓.๕๖๖	๓.๔๓๕	๓.๖๔๔	๓.๔๒๕
	๓.๓๔๕	๓.๑๕๒	๓.๓๐๐	๓.๒๘๔	๓.๓๗๓	๓.๒๐๔

ตาราง ๘๒. (ต่อ)

การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ	ค่าเฉลี่ย					
	เพศ		วุฒิ		อายุราชการ	
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี ขึ้นไป	ไม่เกิน ๕ ปี	๖ ปีขึ้นไป
การรับฟังความคิดเห็นจากครูของครูใหญ่	๓.๕๕๗	๓.๓๗๔	๓.๕๒๔	๓.๓๗๐	๓.๖๐๗	๓.๓๕๕
การส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๓.๓๓๖	๓.๑๔๔	๓.๒๗๓	๓.๑๕๔	๓.๓๑๕	๓.๑๖๐
การส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาหาความรู้ และเลื่อนวิทยฐานะ	๓.๒๑๑	๓.๑๑๔	๓.๑๗๖	๓.๑๓๔	๓.๒๒๗	๓.๐๕๔
ความสะดวกสบายของที่ทำงาน	๓.๓๑๕	๓.๑๓๑	๓.๒๖๓	๓.๑๑๗	๓.๐๐๐	๓.๒๓๓

- หมายเหตุ คำนำหน้า
- ๑ หมายความว่า ได้รับน้อยที่สุด
 - ๒ หมายความว่า ได้รับน้อย
 - ๓ หมายความว่า ได้รับปานกลาง
 - ๔ หมายความว่า ได้รับมาก
 - ๕ หมายความว่า ได้รับมากที่สุด

จากตาราง ๘๒. แสดงว่า ครูในภาคศึกษา ๔ ได้รับการส่งเสริมขวัญและกำลังใจ
ดังต่อไปนี้

ความเสมอภาคและความยุติธรรม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นว่า
ครูชายก็ดี ครูหญิงก็ดี ครูต่างวุฒิกันก็ดี ครูใหม่หรือครูเก่าก็ดี มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันนัก จึงอาจ
กล่าวได้ว่า ครูในภาคศึกษานี้ต่างก็ได้รับความเสมอภาคและความยุติธรรมในระดับปานกลาง
ทั้งหมด

การยกย่องให้เกียรติและส่งเสริมกำลังใจ ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิ, ครูใหม่
และครูเก่า ต่างได้รับการยกย่องให้เกียรติและส่งเสริมกำลังใจในระดับปานกลางทั้งหมด

การรับฟังความคิดเห็นจากครูของครูใหญ่ เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยโดยส่วนรวมแล้ว จะเห็นว่า ครูแต่ละกลุ่ม ไม่ว่าจะแยกตัวแปรเป็น เพศ วุฒิ หรืออายุราชการ มีค่าเฉลี่ยในเรื่องนี้ไม่ต่างกันนัก จึงอาจกล่าวได้ว่า ครูในภาคศึกษานี้เห็นว่าครูใหญ่รับฟังความคิดเห็นจากครูในระดับปานกลาง

การส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน, ครูเก่า และครูใหม่ ต่างได้รับการส่งเสริมในด้านนี้ในระดับปานกลาง

การส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาหาความรู้และเลื่อนวิทยฐานะ ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน, ครูเก่าและครูใหม่ ได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาหาความรู้และเลื่อนวิทยฐานะในระดับปานกลางทั้งหมด

ความสะดวกสบายของที่ทำงาน ครูชาย, ครูหญิง, ครูต่างวุฒิกัน, ครูใหม่ และครูเก่า ต่างได้รับความสะดวกสบายในที่ทำงานในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า ครูในภาคศึกษา ๔ ได้รับการส่งเสริมขวัญและกำลังใจ ในเรื่องต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ในระดับปานกลางทั้งหมด เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม จะเห็นว่าตัวแปรในเรื่องเพศ, วุฒิ และอายุราชการ ไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างในด้าน การส่งเสริมขวัญและกำลังใจแก่ประชากรใด

ตาราง ๔๓. ระดับความสนใจให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในการทำงานของครู ในทัศนะของครูใหญ่

	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
จำนวน	—	๑	๒๕	๑๔	๑	๔๑
%	—	๒.๔๔	๖๐.๕๑	๓๔.๑๕	๒.๔๔	๑๐๐

จากตาราง ๔๓. แสดงว่า ครูใหญ่ส่วนมาก (๕๕ %) เห็นว่าครูในโรงเรียนสนใจให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในการทำงานดี

ตาราง ๔๔. ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน ความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจของครู
จำแนกตามเพศ เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
เชียงใหม่	๓.๑๐๓	๐.๖๔๓	๓.๒๙๓	๐.๕๒๑
เชียงราย	๓.๕๖๕	๐.๙๐๖	๓.๒๖๘	๐.๕๕๑
น่าน	๓.๘๒๑	๐.๖๓๓	๓.๕๒๔	๐.๖๘๕
แพร่	๓.๖๑๐	๐.๙๕๔	๓.๔๑๕	๐.๓๓๘
แม่ฮ่องสอน	๓.๘๕๒	๐.๔๓๔	๔.๒๘๖	๐.๖๑๔
ลำปาง	๓.๓๒๔	๑.๑๕๕	๓.๓๖๐	๐.๙๒๕
ลำพูน	๓.๙๒๓	๐.๖๕๒	๓.๓๓๕	๐.๔๓๕
ทั้งภาค	๓.๕๓๐	๐.๙๘๘	๓.๕๒๑	๐.๕๓๖

- หมายเหตุ ค่าน้ำหนักของ $\bar{X}$
- ๑ หมายความว่า น้อยที่สุด
 - ๒ หมายความว่า น้อย
 - ๓ หมายความว่า ปานกลาง
 - ๔ หมายความว่า มาก
 - ๕ หมายความว่า มากที่สุด

จากตาราง ๔๔. แสดงว่า ครูชายมีความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจมาก และเมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวนแล้ว จะเห็นว่ามีค่าน้อย แสดงว่าครูชายมีความรู้สึกในค่านี้นี้ใกล้เคียงกัน ครูหญิงมีความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวนก็มีค่าน้อย นั่นคือ ความรู้สึกของครูหญิงในค่านี้นี้ใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วจะเห็นว่า ความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจนั้น อยู่ในระดับปานกลางทั้งหญิงและชาย

ตาราง ๔๕. ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวน ความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจของครู
จำแนกตามวุฒิ เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
เชียงใหม่	๓.๒๔๑	๐.๕๐๒	๓.๐๙๗	๐.๖๖๔
เชียงราย	๓.๔๑๘	๐.๕๗๖	๓.๕๒๐	๐.๙๒๗
น่าน	๓.๗๕๐	๐.๗๗๓	๓.๑๘๘	๐.๗๖๓
แพร่	๓.๕๔๓	๐.๕๗๖	๓.๔๕๐	๐.๖๑๓
แม่ฮ่องสอน	๔.๑๕๖	๐.๕๘๘	๓.๗๕๐	๐.๕๐๐
ลำปาง	๓.๓๘๓	๑.๑๕๒	๓.๒๕๐	๐.๔๑๗
ลำพูน	๓.๖๐๘	๐.๕๖๓	๓.๓๕๗	๐.๕๕๕
ทั้งภาค	๓.๕๒๔	๐.๗๐๘	๓.๓๔๐	๐.๖๔๒

หมายเหตุ คำนวณของ $\bar{X}$ เช่นเดียวกับตาราง ๔๔.

จากตาราง ๔๕. แสดงว่า ในภาคศึกษา ๔ ครูวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจค่อนข้างมาก และมีค่าความแปรปรวนน้อย แสดงว่าครูวุฒิระดับนี้มีความรู้สึกในค่านี้อีกใกล้เคียงกัน ส่วนครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปมีความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าความแปรปรวนน้อย เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจของครูต่างวุฒิกัน ก็ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๔๖. ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวน ความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจของครู
จำแนกตามอายุ เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่เกิน ๔๐ ปี		๔๑ ปี ขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
เชียงใหม่	๓.๒๒๖	๐.๕๐๓	๓.๐๙๕	๐.๖๙๐
เชียงราย	๓.๔๑๙	๐.๖๕๙	๓.๘๓๓	๐.๕๖๓
น่าน	๓.๖๓๒	๐.๖๐๕	๓.๓๗๕	๑.๖๙๖
แพร่	๓.๔๓๒	๐.๙๔๓	๓.๘๔๖	๐.๖๔๑
แม่ฮ่องสอน	๔.๐๕๗	๐.๖๔๔	๔.๒๐๐	๐.๒๐๐
ลำปาง	๓.๒๘๖	๐.๙๑๗	๔.๐๐๐	๐.๑๖๓
ลำพูน	๓.๔๙๑	๐.๕๘๘	๓.๙๐๐	๐.๓๒๒
ทั้งภาค	๓.๔๕๗	๐.๗๔๙	๓.๖๑๔	๐.๗๔๘

หมายเหตุ: คำนวณหาค่าของ $\bar{X}$ เช่นเดียวกับตาราง ๔๔.

จากตาราง ๔๖. แสดงว่า ในภาคนี้ ครูที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี มีความรู้สึก
ปลอดภัยและอบอุ่นใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาถึงค่าความแปรปรวน จะเห็นได้ว่า
มีค่าน้อย แสดงว่าครูวัยนี้มีความรู้สึกในค่านี้นี้ใกล้เคียงกัน ส่วนครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป
มีความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจค่อนข้างมาก และค่าความแปรปรวนน้อยเช่นเดียวกับครูที่อายุ
ไม่เกิน ๔๐ ปี

ทั้งนี้ หากพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นได้ว่า ความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจ
ของครูต่างวัยกันนี้ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๔๗. ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน ความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจของครู
จำแนกตามอายุราชการ เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่เกิน ๕ ปี		๖ ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
เชียงใหม่	๓.๒๘๖	๐.๔๕๓	๓.๑๕๓	๐.๕๘๒
เชียงราย	๓.๔๒๐	๐.๗๗๗	๓.๕๐๐	๐.๓๙๗
น่าน	๓.๗๓๓	๐.๗๐๐	๓.๔๘๑	๐.๗๒๑
แพร่	๓.๕๕๖	๐.๖๐๖	๓.๖๖๖	๐.๕๖๙
แม่ฮ่องสอน	๓.๖๙๒	๐.๕๖๔	๔.๒๕๙	๐.๓๕๓
ลำปาง	๓.๑๖๗	๐.๘๕๘	๓.๖๖๗	๐.๘๕๑
ลำพูน	๓.๓๑๘	๐.๗๐๓	๓.๖๗๔	๐.๕๖๓
ทั้งภาค	๓.๔๓๕	๐.๗๐๙	๓.๕๑๙	๐.๖๔๒

หมายเหตุ: คำนวณจากของ $\bar{X}$ เช่นเดียวกับตาราง ๔๔.

จากตาราง ๔๗. แสดงว่า ในภาคนี้ ครูใหม่มีความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจในระดับปานกลาง แต่มีค่าความแปรปรวนน้อย หมายความว่า ครูใหม่มีความรู้สึกในด้านนี้ใกล้เคียงกัน ส่วนครูเก่า มีความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจค่อนข้างมาก มีค่าความแปรปรวนน้อยเช่นกัน แสดงถึงความรู้สึกที่ไม่ต่างกันนัก

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ความอบอุ่นใจและปลอดภัยของครูใหม่กับครูเก่าก็ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๔๔. ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน ความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจของครู
จำแนกตามเงินเดือน เป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท		๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท		๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
เชียงใหม่	๓.๒๓๔	๐.๔๖๘	๓.๑๖๗	๐.๖๕๒	๓.๐๐๐	๐.๐๐๐
เชียงราย	๓.๔๑๖	๐.๖๔๑	๓.๕๔๕	๐.๗๓๖	—	—
น่าน	๓.๖๗๕	๐.๖๕๘	๓.๕๐๐	๐.๙๓๓	—	—
แพร่	๓.๕๓๒	๐.๕๖๘	๓.๔๕๒	๐.๖๔๔	๔.๐๐๐	๐.๐๐๐
แม่ฮ่องสอน	๔.๐๐๐	๐.๒๙๒	๔.๒๐๐	๐.๓๘๖	—	—
ลำปาง	๓.๒๑๐	๐.๙๒๓	๓.๗๕๐	๐.๗๒๔	๓.๕๐๐	๐.๕๐๐
ลำพูน	๓.๔๖๒	๐.๖๒๓	๓.๖๙๒	๐.๔๖๒	—	—
ทั้งภาค	๓.๔๕๕	๐.๖๕๗	๓.๕๑๙	๐.๗๐๓	๓.๕๐๐	๐.๓๐๐

หมายเหตุ: คำนวณจากของ $\bar{X}$ เช่นเดียวกับตาราง ๔๔.

จากตาราง ๔๔. แสดงว่า ในภาคศึกษา ๔ นี้ ครูที่มีเงินเดือนน้อยมีความรู้สึก
ปลอดภัยและอบอุ่นใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวน จะเห็นว่า
มีค่าน้อย แสดงว่าครูเงินเดือนน้อยมีความรู้สึกด้านนี้ใกล้เคียงกัน ครูที่มีเงินเดือนระดับ
ปานกลาง มีความรู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจค่อนข้างมาก มีค่าความแปรปรวนน้อย นั่นคือ
ครูเงินเดือนระดับนี้รู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจไม่แตกต่างกันนัก ส่วนครูที่มีเงินเดือนสูง
รู้สึกปลอดภัยและอบอุ่นใจค่อนข้างมาก ทั้งนี้ ครูเงินเดือนสูงนี้มีความรู้สึกในเรื่องนี้ใกล้เคียง
กันมาก เพราะค่าความแปรปรวนน้อย

อย่างไรก็ดี โดยเฉลี่ยแล้ว ครูที่มีเงินเดือนต่างกันคงมีความอบอุ่นใจไม่แตกต่างกัน
อย่างเห็นเด่นชัด

ตาราง ๔๔. ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวน ความร่วมมือกันทำงาน และเจตคติต่ออาชีพครู
ของครู ในทัศนะของครูโรงเรียนเดียวกัน จำแนกเป็นรายจังหวัด

จังหวัด	ความร่วมมือกันทำงาน		เจตคติต่ออาชีพครู	
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
เชียงใหม่	๓.๑๕๘	๐.๔๓๐	๓.๒๙๘	๐.๔๕๘
เชียงราย	๓.๔๒๔	๐.๖๓๕	๓.๕๔๕	๐.๖๓๘
น่าน	๓.๖๖๓	๐.๓๓๒	๓.๗๓๘	๐.๖๕๔
แพร่	๓.๖๖๘	๐.๕๕๖	๓.๕๘๓	๐.๕๔๔
แม่ฮ่องสอน	๓.๘๕๐	๐.๕๑๐	๓.๘๒๕	๐.๓๒๘
ลำปาง	๓.๕๑๒	๐.๓๕๘	๓.๔๘๘	๐.๕๔๒
ลำพูน	๓.๔๐๐	๐.๔๘๔	๓.๔๖๒	๐.๔๔๐
ทั้งภาค	๓.๔๘๓	๐.๖๓๔	๓.๕๔๓	๐.๕๖๒

- หมายเหตุ: คำนวณค่าของ $\bar{X}$
๑. หมายความว่า น้อยที่สุด
 ๒. หมายความว่า น้อย
 ๓. หมายความว่า ปานกลาง
 ๔. หมายความว่า มาก
 ๕. หมายความว่า มากที่สุด

จากตาราง ๔๔. แสดงว่า ในภาคศึกษานี้ ครูมีความเห็นว่าครูในโรงเรียนเดียวกัน
ร่วมมือกันทำงานที่ค่อนข้างต่ำทั้งนี้มีความเห็นใกล้เคียงกัน เพราะค่าความแปรปรวนมีค่าน้อย
ส่วนเรื่องเจตคติต่ออาชีพครู ครูเห็นว่าครูโรงเรียนเดียวกันมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู
โดยมีความเห็นไม่ต่างกัน เพราะความแปรปรวนมีค่าน้อย เช่นเดียวกัน

สรุปได้ว่า ครูในภาคศึกษา ๔ ร่วมมือกันทำงานและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู

ตาราง ๕๐. ค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน ความร่วมมือกันทำงาน และเจตคติต่ออาชีพครู ของครู ในทัศนะของครูใหญ่

รายการ	$\bar{X}$	S^2
ความร่วมมือกันทำงาน	๓.๕๒๗	๐.๔๒๐
เจตคติต่ออาชีพครู	๓.๖๘๓	๐.๔๒๒

หมายเหตุ: คำนวณจากของ $\bar{X}$ เช่นเดียวกับตาราง ๔๕.

จากตาราง ๕๐. แสดงว่า ครูใหญ่มีความเห็นว่า ครูร่วมมือกันทำงานดีมาก และเมื่อพิจารณาความแปรปรวน จะเห็นว่ามีความน้อย แสดงว่าครูใหญ่มีความเห็นใกล้เคียงกัน ส่วนเรื่องเจตคติ ครูใหญ่เห็นว่า ครูมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู โดยมีความเห็นไม่ต่างกันนัก เพราะมีค่าความแปรปรวนน้อย

จากตารางนี้ เป็นการยืนยันสอดคล้องกับตาราง ๔๕. ว่า ครูในภาคศึกษา ๔ ร่วมมือกันทำงานดี และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู

ตาราง ๕๑. จำนวนครูที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย จำแนกตามเพศ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและเพศ		ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย
เชียงใหม่	ชาย	๒๗	๒๔
	หญิง	๒๕	๓๓
เชียงราย	ชาย	๒๕	๓๓
	หญิง	๒๑	๒๐
น่าน	ชาย	๑๘	๒๑
	หญิง	๑๔	๑๔

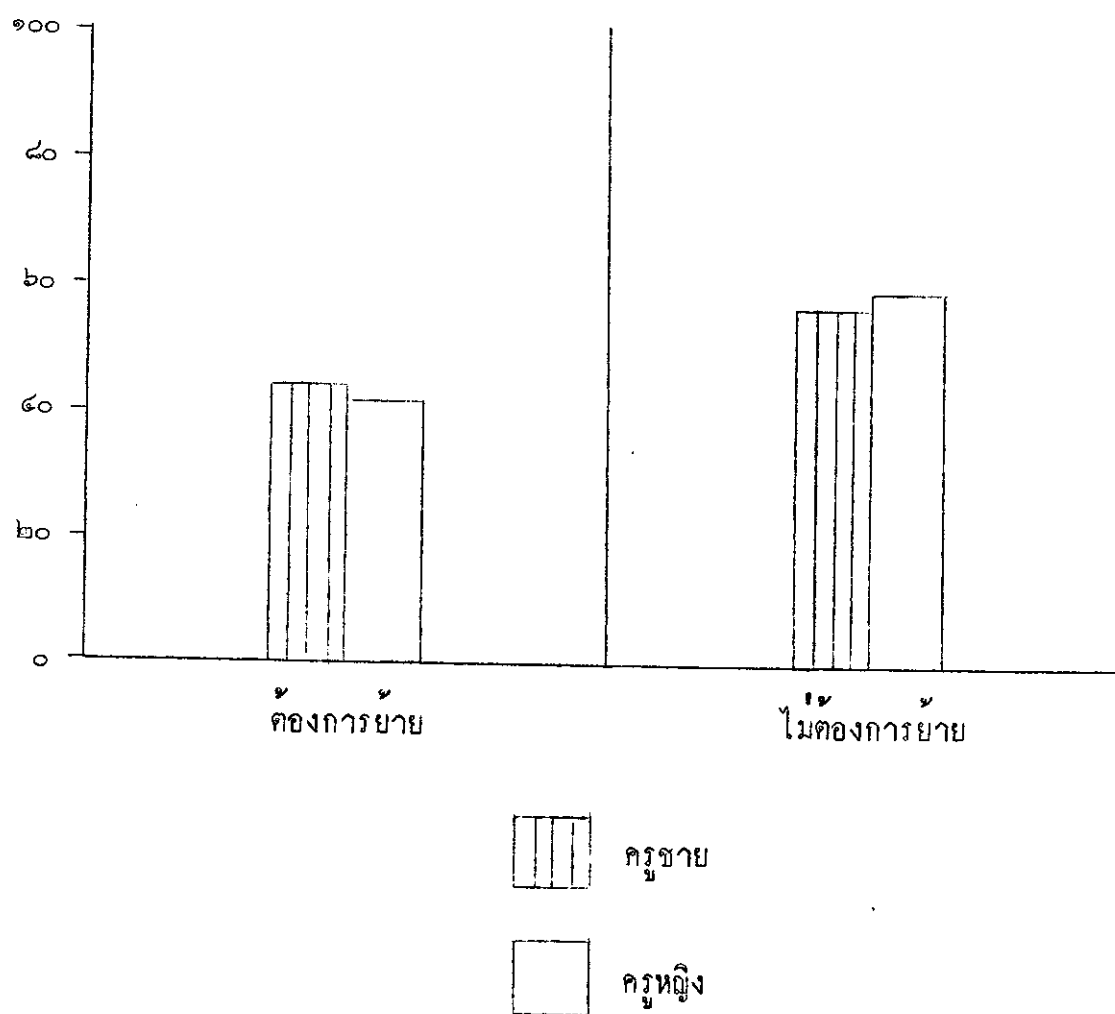
ตาราง ๕๑. (ต่อ)

จังหวัดและเพศ			ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย	
แพร่	ชาย		๑๘	๔๑	
	หญิง		๑๕	๔๗	
แม่ฮ่องสอน	ชาย		๕	๑๐	
	หญิง		๑๓	๘	
ลำปาง	ชาย		๒๔	๑๐	
	หญิง		๒๐	๓๐	
ลำพูน	ชาย		๑๐	๒๓	
	หญิง		๑๔	๑๘	
รวม	ชาย	จำนวน	๑๓๑	๑๖๗	๒๙๘
		%	๔๓.๕๖	๕๖.๐๔	๑๐๐.
	หญิง	จำนวน	๑๒๒	๑๗๕	๒๙๗
		%	๔๑.๐๘	๕๘.๙๒	๑๐๐

จากตาราง ๕๑. จะเห็นว่า ครูชายประมาณ ๔๔ % และครูหญิงประมาณ ๔๑ % มีความประสงค์จะย้ายจากที่ทำงานในปัจจุบัน

เพื่อให้เห็นชัดเจน จึงได้แสดงกราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูชายและครูหญิงที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย ไว้ในภาพประกอบ ๑๖.

การยถะ

ที่มา ตาราง ๔๑.

ภาพประกอบ ๑๖. กราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูชายและครูหญิง ที่ต้องการย้าย และไม่ต้องการย้าย

ตาราง ๕๒. เหตุผลที่ครูต้องการย้าย จำแนกตามเพศ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและเพศ			ต้องการ กลับภูมิลำเนา	ทัศนคติ ไม่ตรงกับ ผู้บริหาร	รู้สึกไม่ ปลอดภัย	งานหนัก	ติดตาม ครอบครัว	ต้องการ โอกาส ศึกษาต่อ	ต้องการ เปลี่ยน สถานที่	
เชียงใหม่	ชาย		๑๒	๔	๔	—	๑	๒	๔	
	หญิง		๑๒	๑	๓	๑	๒	๓	๓	
เชียงราย	ชาย		๑๘	—	๒	๒	—	๒	๑	
	หญิง		๘	—	๖	—	๑	—	๖	
น่าน	ชาย		๑๒	—	—	—	—	๔	๒	
	หญิง		๘	๑	๓	—	—	—	๒	
แพร่	ชาย		๑๐	๒	๑	๑	๑	๒	๑	
	หญิง		๔	๑	๓	๒	๓	๑	๑	
แม่ฮ่องสอน	ชาย		๖	—	—	—	—	๑	๒	
	หญิง		๔	—	๑	๑	๑	๔	๑	
ลำปาง	ชาย		๑๑	๒	๒	๑	—	๔	๔	
	หญิง		๑๐	๓	๒	—	๑	๑	๓	
ลำพูน	ชาย		๓	๑	—	—	—	๒	—	
	หญิง		๕	๑	๑	—	๔	๒	๑	
รวม	ชาย	จำนวน	๗๖	๔	๔	๔	๒	๑๗	๑๔	๑๓๑
		%	๕๘.๐๒	๖.๘๗	๖.๘๗	๓.๐๕	๑.๕๓	๑๒.๔๘	๑๐.๖๘	๑๐๐
	หญิง	จำนวน	๕๑	๗	๑๔	๔	๑๒	๑๒	๑๗	๑๒๒
		%	๔๑.๘๐	๕.๗๔	๑๕.๕๗	๓.๒๘	๙.๘๔	๙.๘๔	๑๓.๕๓	๑๐๐

จากตาราง ๔๑. และ ๔๒. แสดงว่า ครูชายส่วนมาก (๕๖ %) ไม่ต้องการย้าย สำหรับครูชายที่ต้องการย้ายนั้น ต้องการย้ายกลับภูมิลำเนามากที่สุด (๕๔ %) รองลงไป คือ ต้องการโอกาสศึกษาต่อ (๑๓ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๑๑ %) หักกะไม่ตรงกับผู้บริหาร (๗ %) รู้สึกไม่ปลอดภัย (๗ %) นอกนั้นเป็นเหตุผลอื่นๆ

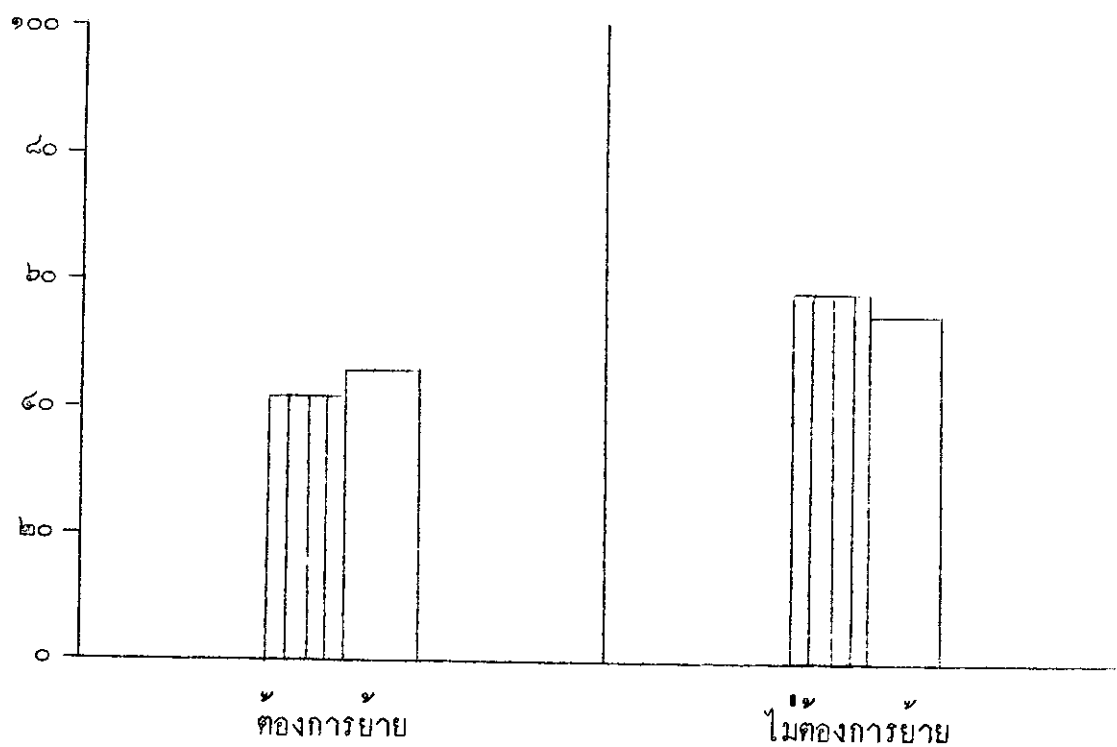
ครูหญิงไม่ต้องการโยกย้ายเป็นส่วนมาก (๕๕ %) สำหรับผู้ที่ต้องการจะย้ายนั้น ต้องการกลับภูมิลำเนามากที่สุด (๕๒ %) รองลงไปคือ รู้สึกไม่ปลอดภัย (๑๖ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๑๔ %) คึกตามครอบครัว (๑๐ %) ต้องการโอกาสศึกษาต่อ (๑๐ %) และอื่นๆ

จากข้อมูลนี้ จะเห็นได้ว่า ครูที่ต้องการย้ายนั้นไม่ว่าเพศใด ส่วนมากประสงค์จะกลับภูมิลำเนา และครูชายต้องการจะย้ายจากโรงเรียนที่ทำงานอยู่มากกว่าครูหญิง

ตาราง ๔๓. จำนวนครูที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย จำแนกตามวุฒิ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและวุฒิ		ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย
เชียงใหม่	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓๘	๔๕
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๔	๑๗
เชียงราย	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓๒	๔๒
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๔	๑๑
น่าน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๓	๓๓
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๕	๗
แพร่	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๐	๖๑
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๓	๒๗
แม่ฮ่องสอน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๗	๑๕
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๕	๓
ลำปาง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓๓	๒๓
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๑	๑๗

๑๖
การร้อยละ

ครูที่มีวุฒิดีกว่าปริญญานิ

ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป

ที่มา ตาราง ๕๓.

ภาพประกอบ ๑๗. กราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูที่มีวุฒิดีกว่าปริญญานิ และครูวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป
ที่ต้องการจ่ายและไม่ต้องการจ่าย

ตาราง ๕๔. เหตุผลที่ครูต้องการย้าย จำแนกตามวุฒิ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและวุฒิ	ต้องการ กลับภูมิลำเนา	ทัศนคติ ไม่ตรงกับ ผู้บริหาร	รู้สึกไม่ ปลอดภัย	งานหนัก	ติดตาม ครอบครัว	ต้องการ โอกาส ศึกษาต่อ	ต้องการ เปลี่ยน สถานที่	
เชียงใหม่	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๐	๓	๔	—	๓	๓	๕
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๔	๒	๖	๑	—	๒	๒
เชียงราย	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๐	—	๕	๒	๑	๒	๒
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๖	—	๓	—	—	—	๕
น่าน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๖	๑	๒	—	—	๔	—
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๔	—	๑	—	—	—	๔
แพร่	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๕	๑	๓	๑	๔	๑	๑
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๕	๒	๑	๒	—	๒	๑
แม่ฮ่องสอน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓	—	—	๑	๑	๖	๒
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๓	—	๑	—	—	—	๑
ลำปาง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๕	๓	๓	๑	๑	๑	๕
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๒	๒	๑	—	—	๔	๒
ลำพูน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๕	๒	—	—	๓	๒	๑
	ปริญญาตรีขึ้นไป	๓	—	๑	—	๑	๒	—
รวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน	๑๐๐	๑๐	๑๗	๕	๑๓	๑๕	๑๖
	%	๕๕.๕๖	๕.๕๖	๙.๔๔	๒.๗๘	๗.๒๒	๑๐.๕๖	๘.๘๘
	ปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน	๒๗	๖	๑๑	๓	๑	๑๕	๗
	%	๓๖.๔๔	๘.๒๒	๑๕.๐๗	๔.๑๑	๑.๓๓	๑๓.๔๔	๙.๑๑

จากตาราง ๕๓. และ ๕๔. แสดงว่า ครูวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีส่วนมาก (๕๔ %) ไม่ต้องการย้าย สำหรับครูวุฒิที่ต้องการย้ายนั้น ส่วนใหญ่ (๕๖ %) ต้องการกลับภูมิลำเนา รองลงไป คือ ต้องการโอกาสไปศึกษาต่อ (๑๑ %) รู้สึกไม่ปลอดภัย (๔ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๔ %) ติดตามครอบครัว (๓ %) นอกนั้นเป็นเหตุผลอื่นๆ

ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนมาก (๕๕ %) ไม่ประสงค์จะย้าย สำหรับครูวุฒิระดับนี้ที่ต้องการย้ายนั้น เป็นเพราะเหตุผลต่อไปนี้ คือ ต้องการกลับภูมิลำเนา (๓๗ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๒๑ %) รู้สึกไม่ปลอดภัย (๑๕ %) ต้องการเรียนต่อ (๑๔ %) ทัดนะไม่ตรงกับผู้บริหาร (๔ %) และเหตุผลอื่นๆ

จากข้อมูลตาราง ๕๓. และ ๕๔. นี้ อาจกล่าวได้ว่า ครูวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปและวุฒิต่ำกว่า มากกว่าครึ่ง ไม่ต้องการจะย้าย ในจำนวนนี้มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีมากกว่า สำหรับผู้ที่ต้องการจะย้ายนั้น เป็นเพราะต้องการกลับภูมิลำเนาเป็นส่วนใหญ่

ตาราง ๕๕. จำนวนครูที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย จำแนกตามอายุ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและอายุ		ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย
เชียงใหม่	ไม่เกิน ๔๐ ปี	๔๓	๕๐
	๔๑ ปีขึ้นไป	๕	๑๒
เชียงราย	ไม่เกิน ๔๐ ปี	๔๔	๔๕
	๔๑ ปีขึ้นไป	๒	๔
น่าน	ไม่เกิน ๔๐ ปี	๓๑	๓๓
	๔๑ ปีขึ้นไป	๑	๗
แพร่	ไม่เกิน ๔๐ ปี	๓๓	๗๕
	๔๑ ปีขึ้นไป	—	๑๓
แม่ฮ่องสอน	ไม่เกิน ๔๐ ปี	๒๑	๑๔
	๔๑ ปีขึ้นไป	๑	๔

ตาราง ๕๕. (ต่อ)

จังหวัดและอายุ			ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย	
ลำปาง	ไม่เกิน ๔๐ ปี		๔๒	๓๕	
	๔๑ ปีขึ้นไป		๒	๕	
ลำพูน	ไม่เกิน ๔๐ ปี		๒๓	๓๒	
	๔๑ ปีขึ้นไป		๑	๔	
รวม	ไม่เกิน ๔๐ ปี	จำนวน	๒๓๗	๒๘๘	๕๒๕
		%	๔๕.๑๔	๕๔.๘๖	๑๐๐
	๔๑ ปีขึ้นไป	จำนวน	๑๖	๕๔	๗๐
		%	๒๒.๘๖	๗๗.๑๔	๑๐๐

จากตาราง ๕๕. แสดงให้เห็นว่า ครูอายุไม่เกิน ๔๐ ปีที่ต้องการย้ายมีประมาณ ๔๕ % ส่วนครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ต้องการย้ายเพียง ๒๓ % เท่านั้น

เพื่อแสดงให้เห็นชัด จึงได้เขียนกราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูที่ต้องการย้าย และไม่ต้องการย้าย จำแนกตามอายุไว้ดังภาพประกอบ ๑๘.

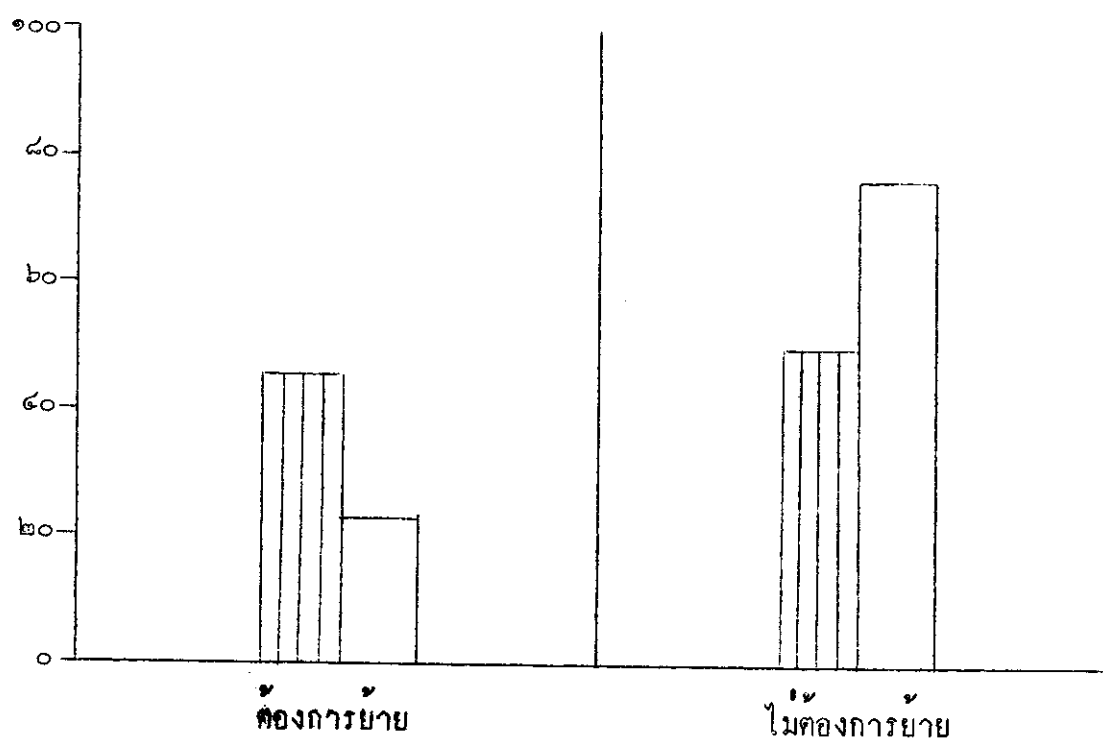
ตาราง ๕๓. (ต่อ)

จังหวัดและวุฒิ			ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย	
ลำพูน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		๑๗	๓๔	
	ปริญญาตรีขึ้นไป		๗	๗	
รวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๑๘๐	๒๕๓	๔๓๓
		%	๔๑.๕๗	๕๘.๔๓	๑๐๐
	ปริญญาตรีขึ้นไป	จำนวน	๗๓	๘๕	๑๖๒
		%	๔๕.๐๖	๕๔.๙๔	๑๐๐

จากตาราง ๕๓. แสดงว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ประมาณ ๔๒ % และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ประมาณ ๕๘ % ต้องการจะโยกย้ายจากที่ทำงานของตนในปัจจุบัน

เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน จึงได้เขียนกราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย แยกตามวุฒิ ดังภาพประกอบ ๑๗.

การร้อยละ

ครูที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี

ครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป

ที่มา ตาราง ๔๕.

ภาพประกอบ ๑๔. กราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูที่มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี และครูที่มีอายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย

ตาราง ๘๖. เหตุผลที่ครูต้องการย้าย จำแนกตามอายุ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและอายุ	ต้องการ กลับภูมิลำเนา	ทัศนคติ ไม่ตรงกับ ผู้บริหาร	รู้สึกไม่ ปลอดภัย	งานหนัก	ติดตาม ครอบครัว	ต้องการ โอกาส ศึกษาต่อ	ต้องการ เปลี่ยน สถานที่	
เชียงใหม่ ไม่เกิน ๔๐ ปี	๒๑	๕	๓	๑	๒	๕	๖	
๔๑ ปีขึ้นไป	๓	-	๔	-	๑	-	๑	
เชียงราย ไม่เกิน ๔๐ ปี	๒๕	-	๘	๒	๑	๒	๖	
๔๑ ปีขึ้นไป	๑	-	-	-	-	-	๑	
น่าน ไม่เกิน ๔๐ ปี	๒๐	-	๓	-	-	๔	๔	
๔๑ ปีขึ้นไป	-	๑	-	-	-	-	-	
แพร่ ไม่เกิน ๔๐ ปี	๑๔	๓	๔	๓	๔	๓	๒	
๔๑ ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	
แม่ฮ่องสอน ไม่เกิน ๔๐ ปี	๑๐	-	๑	-	๑	๖	๓	
๔๑ ปีขึ้นไป	-	-	-	๑	-	-	-	
ลำปาง ไม่เกิน ๔๐ ปี	๒๐	๕	๔	๑	-	๕	๖	
๔๑ ปีขึ้นไป	๑	-	-	-	๑	-	-	
ลำพูน ไม่เกิน ๔๐ ปี	๑๒	๑	๑	-	๔	๔	๑	
๔๑ ปีขึ้นไป	-	๑	-	-	-	-	-	
รวม ไม่เกิน ๔๐ ปี จำนวน	๑๒๒	๑๔	๒๔	๗	๑๒	๒๘	๒๘	๒๓๗
%	๕๑.๔๘	๕.๘๑	๑๐.๑๓	๒.๙๕	๕.๐๖	๑๒.๒๔	๑๒.๒๔	๑๐๐
๔๑ ปีขึ้นไป จำนวน	๕	๒	๔	๑	๒	-	๒	๑๖
%	๓๑.๒๕	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๖.๒๕	๑๒.๕๐	-	๑๒.๕๐	๑๐๐

จากตาราง ๕๕. และ ๕๖. แสดงว่า ครูที่อายุไม่เกิน ๔๐ ปี ส่วนมาก (๕๕ %) ไม่ต้องการย้ายจากโรงเรียนปัจจุบัน สำหรับครูวัยนี้ที่ต้องการย้ายนั้นเป็นด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ ต้องการกลับภูมิลำเนา (๕๑ %) ต้องการศึกษาคือ (๑๒ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๑๒ %) รู้สึกไม่ปลอดภัย (๑๐ %) และเหตุผลอื่นๆ

ครูอายุ ๔๑ ปีขึ้นไปไม่ต้องการย้ายเป็นส่วนใหญ่ (๗๗ %) ผู้ที่ต้องการย้ายนั้น ประมาณ ๓๑ % ต้องการกลับภูมิลำเนา ๒๕ % รู้สึกไม่ปลอดภัย นอกนั้นเป็นเหตุผลอื่นๆ เช่น ทักษะไม่ตรงกับผู้บริหาร ติดตามครอบครัว ต้องการเปลี่ยนสถานที่ เป็นต้น

ผลจากตาราง ๕๕. และ ๕๖. นี้ อาจสรุปได้ว่า ครูในภาคศึกษานี้ ที่ต้องการจะย้ายนั้น ไม่ว่าวัยใดก็ตามต้องการย้ายกลับภูมิลำเนาเป็นส่วนมาก และเมื่อครูอายุมากขึ้นความประสงค์จะโยกย้ายก็น้อยกว่าครูอายุน้อย

ตาราง ๕๗. จำนวนครูที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย จำแนกตามอายุราชการ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและอายุราชการ		ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย
เชียงใหม่	ไม่เกิน ๕ ปี	๒๑	๒๑
	๖ ปีขึ้นไป	๓๑	๔๑
เชียงราย	ไม่เกิน ๕ ปี	๓๐	๓๔
	๖ ปีขึ้นไป	๑๖	๑๔
น่าน	ไม่เกิน ๕ ปี	๒๐	๒๕
	๖ ปีขึ้นไป	๑๒	๑๕
แพร่	ไม่เกิน ๕ ปี	๑๔	๔๔
	๖ ปีขึ้นไป	๑๔	๔๔
แม่ฮ่องสอน	ไม่เกิน ๕ ปี	๑๐	๓
	๖ ปีขึ้นไป	๑๒	๑๕

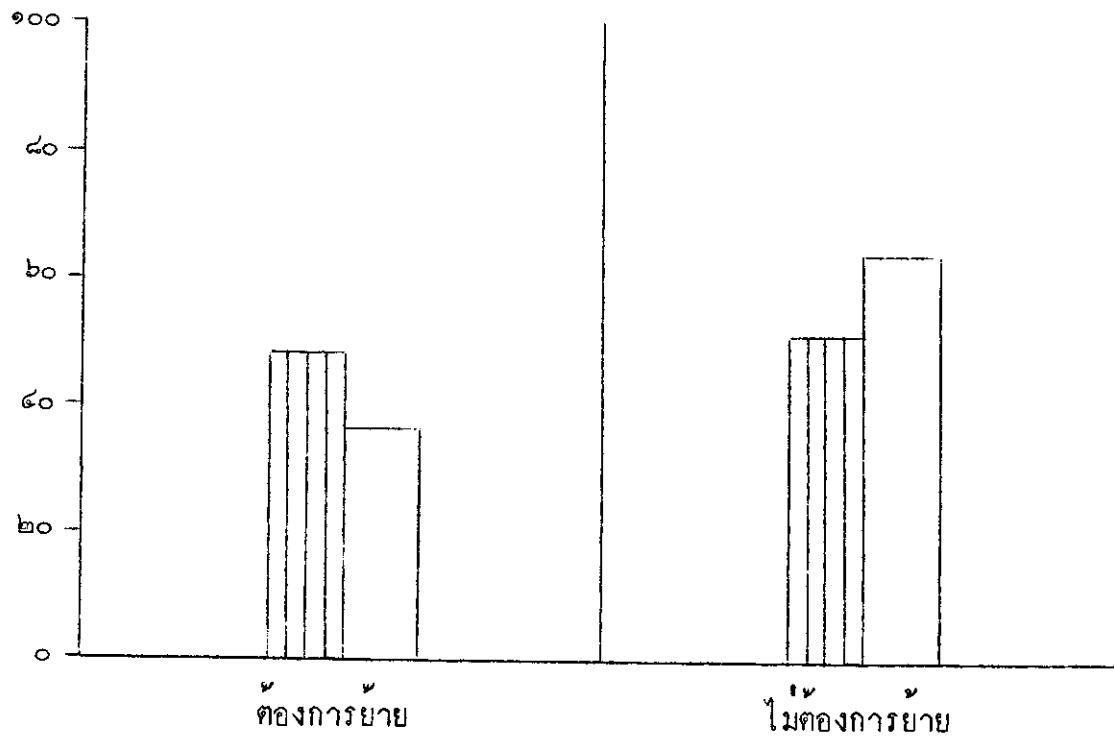
ตาราง ๔๗. (ต่อ)

จังหวัดและอายุราชการ			ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย	
ลำปาง	ไม่เกิน ๕ ปี		๓๕	๑๕	
	๖ ปีขึ้นไป		๕	๒๑	
ลำพูน	ไม่เกิน ๕ ปี		๑๔	๘	
	๖ ปีขึ้นไป		๑๐	๓๓	
รวม	ไม่เกิน ๕ ปี	จำนวน	๑๔๕	๑๕๕	๓๐๘
		%	๔๘.๓๘	๕๑.๖๒	๑๐๐
	๖ ปีขึ้นไป	จำนวน	๑๐๔	๑๘๓	๒๘๗
		%	๓๖.๒๔	๖๓.๗๖	๑๐๐

จากตาราง ๔๗. แสดงว่า ครูที่อายุราชการไม่เกิน ๕ ปีหรือครูใหม่นั้น ต้องการจะโยกย้ายจากที่ทำงานปัจจุบันประมาณ ๔๘ % ส่วนครูเก่าอายุราชการตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป ที่ต้องการย้ายมีประมาณ ๓๖ %

เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้แสดงกราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูใหม่ และครูเก่าที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย ไว้ดังภาพประกอบ ๑๕.

๑๖
การยถะ

ครูที่มีอายุราชการไม่เกิน ๕ ปี

ครูที่มีอายุราชการ ๖ ปีขึ้นไป

ที่มา

ตาราง ๔๗.

ภาพประกอบ ๑๔. กราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูที่มีอายุราชการไม่เกิน ๕ ปี และครูที่มีอายุราชการ ๖ ปีขึ้นไป ที่ต้องการยถะและไม่ต้องการยถะ

ตาราง ๔๔. เหตุผลที่ครูต้องการย้าย จำแนกตามอายุราชการ เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและอายุราชการ	ต้องการ กลับภูมิลำเนา	ทักษะไม่ ตรงกับ ผู้บริหาร	รู้สึกไม่ ปลอดภัย	งานหนัก	ติดตาม ครอบครัว	ต้องการ โอกาส ศึกษาต่อ	ต้องการ เปลี่ยน สถานที่	
เชียงใหม่ ไม่เกิน ๕ ปี	๕	๔	—	๑	๑	๔	๒	
๖ ปีขึ้นไป	๑๕	๑	๓	—	๒	๑	๕	
เชียงราย ไม่เกิน ๕ ปี	๒๐	—	๔	—	—	๑	๕	
๖ ปีขึ้นไป	๖	—	๔	๒	๑	๑	๒	
น่าน ไม่เกิน ๕ ปี	๑๕	—	๑	—	—	๒	๒	
๖ ปีขึ้นไป	๕	๑	๒	—	—	๒	๒	
แพร่ ไม่เกิน ๕ ปี	๑๑	๑	๓	๑	๒	๑	—	
๖ ปีขึ้นไป	๓	๒	๑	๒	๒	๒	๒	
แม่ฮ่องสอน ไม่เกิน ๕ ปี	๗	—	๑	—	—	๒	—	
๖ ปีขึ้นไป	๓	—	—	๑	๑	๔	๓	
ลำปาง ไม่เกิน ๕ ปี	๑๗	๔	๓	—	—	๔	๗	
๖ ปีขึ้นไป	๔	๑	๑	๑	๑	๑	—	
ลำพูน ไม่เกิน ๕ ปี	๘	๑	๑	—	๒	๒	—	
๖ ปีขึ้นไป	๔	๑	—	—	๒	๒	๑	
รวม ไม่เกิน ๕ ปี จำนวน	๘๗	๑๐	๑๓	๒	๕	๑๖	๑๖	๑๔๙
%	๕๘.๓๕	๖.๗๑	๘.๗๒	๑.๓๔	๓.๓๖	๑๐.๗๔	๑๐.๗๔	๑๐๐
๖ ปีขึ้นไป จำนวน	๔๐	๖	๑๕	๖	๔	๑๓	๑๕	๑๐๘
%	๓๘.๔๖	๕.๗๗	๑๔.๔๒	๕.๗๗	๘.๖๕	๑๒.๕๐	๑๔.๔๒	๑๐๐

จากการวาง ๕๓. และ ๕๔. แสดงว่า ครูใหม่อายุราชการไม่เกิน ๕ ปี ส่วนมาก (๕๒ %) ไม่ต้องการย้าย สำหรับเหตุผลของผู้ที่ต้องการย้ายนั้น มีดังนี้ ต้องการย้ายกลับภูมิลำเนา (๕๔ %) ต้องการโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อ (๑๑ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๑๑ %) รู้สึกไม่ปลอดภัย (๕ %) และเหตุผลอื่นๆอีก

ครูเก่า ประมาณ ๖๔ % ไม่ต้องการจะย้าย สำหรับผู้ที่ต้องการย้ายนั้น เป็นเพราะต้องการกลับภูมิลำเนา (๓๔ %) รู้สึกไม่ปลอดภัย (๑๔ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๑๔ %) ต้องการศึกษาต่อ (๑๓ %) ติดตามครอบครัว (๕ %) นอกนั้นต้องการย้ายเพราะเหตุอื่นๆ

จากข้อมูลเหล่านี้ อาจกล่าวได้ว่า เมื่อครูทำงานไปนานๆปี ความต้องการที่จะย้ายก็มีน้อยลงกว่าครูที่ทำงานใหม่ๆ ครูที่ต้องการย้ายนั้น ส่วนใหญ่ประสงค์จะกลับภูมิลำเนาเดิม

ตาราง ๕๕. จำนวนครูที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้าย จำแนกตามเงินเดือน เป็นรายจังหวัด

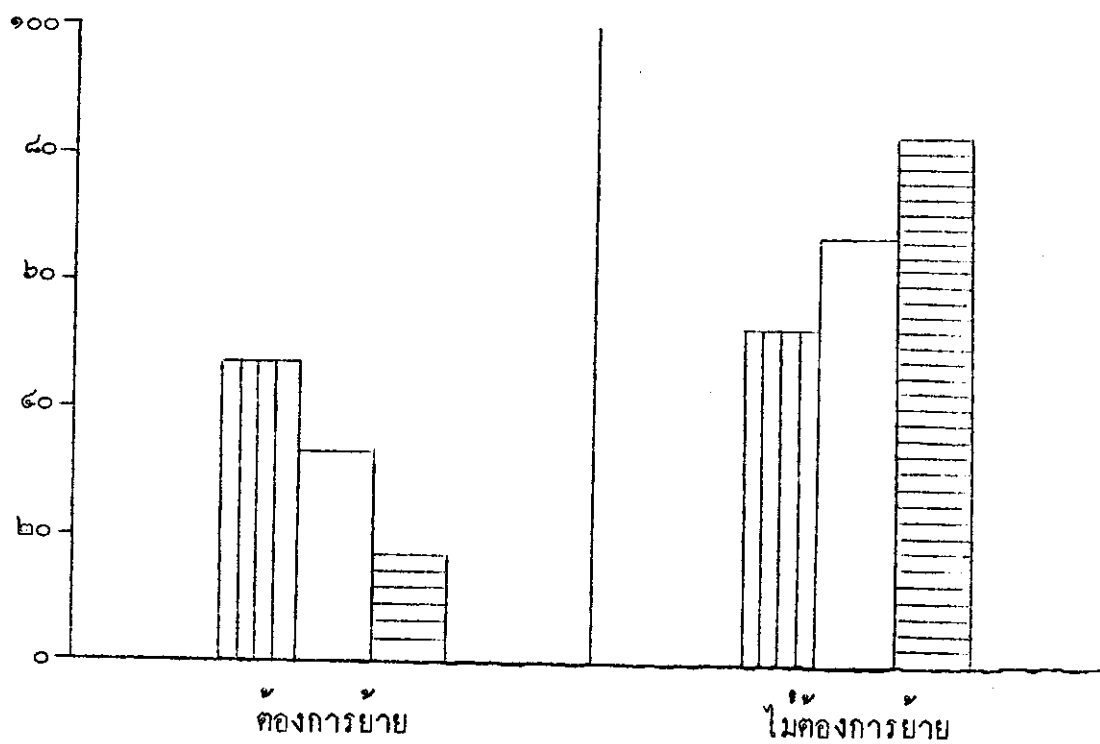
จังหวัดและเงินเดือน		ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย
เชียงใหม่	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๓๓	๓๑
	๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท	๑๘	๓๐
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	๑	๑
เชียงราย	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๓๕	๔๒
	๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท	๑๑	๑๑
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	-	-
น่าน	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๒๘	๒๘
	๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท	๔	๑๒
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	-	-
แพร่	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๒๒	๕๕
	๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท	๑๑	๓๑
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	-	๒

ตาราง ๔๔. (ต่อ)

จังหวัดและเงินเดือน			ต้องการย้าย	ไม่ต้องการย้าย	
แม่ฮ่องสอน	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท		๑๕	๑๐	
	๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท		๗	๘	
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป		-	-	
ลำปาง	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท		๓๘	๒๔	
	๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท		๖	๑๔	
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป		-	๒	
ลำพูน	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท		๑๘	๒๑	
	๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท		๖	๒๐	
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป		-	-	
รวม	ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	จำนวน	๑๘๕	๒๑๑	๔๐๐
		%	๔๗.๒๕	๕๒.๗๕	๑๐๐
	๑๔๐๐ - ๒๓๕๐ บาท	จำนวน	๒๓	๑๒๖	๑๘๕
		%	๓๓.๓๓	๖๖.๖๗	๑๐๐
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	จำนวน	๑	๕	๖
		%	๑๖.๖๗	๘๓.๓๓	๑๐๐

จากตาราง ๔๔. แสดงว่า ครูเงินเดือนน้อยที่ต้องการย้ายมีประมาณ ๔๗ %
 ครูเงินเดือนปานกลางต้องการย้าย ประมาณ ๓๓ % ครูเงินเดือนสูงต้องการย้ายเพียงคนเดียว
 เพื่อให้เห็นเด่นชัด จึงได้แสดงกราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครูที่ต้องการย้ายและ
 ไม่ต้องการย้าย จำแนกตามเงินเดือน ไว้ดังภาพประกอบ ๒๐.

๑๖
การยถะ

ครุเงินเกื้อนไม่เก็น ๑๓๐๐ บาท

ครุเงินเกื้อน ๑๔๐๐ - ๒๗๕๐ บาท

ครุเงินเกื้อน ๒๘๐๐ บาทขึ้นไป

ที่มา ตาราง ๔๔.

ภาพประกอบ ๒๐. กราฟแท่งเปรียบเทียบจำนวนครุที่ได้รับเงินเกื้อนน้อย, เงินเกื้อนปานกลาง และเงินเกื้อนสูง ที่ต้องการยถะและไม่ต้องการยถะ

ตาราง ๑๐๐. เหตุผลที่ครูต้องการย้าย จำแนกตามเงินเดือน เป็นรายจังหวัด

จังหวัดและเงินเดือน		ต้องการ กลับภูมิลำเนา	ทัศนคติ ไม่ตรงกับ ผู้บริหาร	รู้สึกไม่ ปลอดภัย	งานหนัก	ติดตาม ครอบครัว	ต้องการ โอกาส ศึกษาต่อ	ต้องการ เปลี่ยน สถานที่
เชียงใหม่	ไม่เกิน๑๓๐๐บาท	๑๘	๓	๑	๑	๒	๔	๔
	๑๔๐๐-๒๓๕๐บาท	๖	๒	๕	—	๑	๑	๓
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	๑	—	—	—	—
เชียงราย	ไม่เกิน๑๓๐๐บาท	๒๑	—	๕	๒	๑	๑	๕
	๑๔๐๐-๒๓๕๐บาท	๕	—	๓	—	—	๑	๒
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	—
น่าน	ไม่เกิน๑๓๐๐บาท	๑๕	—	๒	—	—	๔	๓
	๑๔๐๐-๒๓๕๐บาท	๑	๑	๑	—	—	—	๑
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	—
แพร่	ไม่เกิน๑๓๐๐บาท	๑๐	๑	๔	๑	๓	๒	๑
	๑๔๐๐-๒๓๕๐บาท	๔	๒	—	๒	๑	๑	๑
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	—
แม่ฮ่องสอน	ไม่เกิน๑๓๐๐บาท	๕	—	—	—	๑	๔	๑
	๑๔๐๐-๒๓๕๐บาท	๑	—	๑	๑	—	๒	๒
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	—
ลำปาง	ไม่เกิน๑๓๐๐บาท	๑๕	๔	๔	—	—	๔	๓
	๑๔๐๐-๒๓๕๐บาท	๒	๑	—	๑	๑	๑	—
	๒๔๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	—

ตาราง ๑๐๐. (ต่อ)

จังหวัดและเงินเดือน	ต้องการ กลับภูมิลำเนา	หัดชนะไม่ ตรงกับ ผู้บริหาร	รู้สึกไม่ ปลอดภัย	งานหนัก	ติดตาม ครอบครัว	ต้องการ โอกาส ศึกษาต่อ	ต้องการ เปลี่ยน สถานที่	
ลำพูน ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท	๑๑	๑	๑	—	๓	๒	—	
๑๔๐๐-๒๗๕๐ บาท	๑	๑	—	—	๑	๒	๑	
๒๘๐๐ บาทขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	—	
รวม ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท จำนวน	๑๐๗	๕	๑๗	๔	๑๐	๒๑	๒๑	๑๘๕
%	๕๖.๖๑	๔.๗๖	๘.๘๘	๒.๑๒	๕.๒๘	๑๑.๑๑	๑๑.๑๑	๑๐๐
๑๔๐๐-๒๗๕๐ บาท จำนวน	๒๐	๗	๑๐	๔	๔	๘	๑๐	๖๓
%	๓๑.๗๕	๑๑.๑๑	๑๕.๘๗	๖.๓๕	๖.๓๕	๑๒.๗๐	๑๕.๘๗	๑๐๐
๒๘๐๐ บาทขึ้นไป จำนวน	—	—	๑	—	—	—	—	๑
%	—	—	๑๐๐.๐๐	—	—	—	—	๑๐๐

จากตาราง ๕๕. และ ๑๐๐. แสดงว่า ครูเงินเดือนน้อย ส่วนมาก (๕๓ %) ไม่ต้องการย้าย สำหรับผู้ที่ต้องการย้ายนั้น ส่วนใหญ่ (๕๗ %) ต้องการกลับภูมิลำเนา รองลงไป คือ ต้องการศึกษาต่อ (๑๑ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๑๑ %) รู้สึกไม่ปลอดภัย (๕ %) และอื่นๆ

ครูที่มีเงินเดือนปานกลางนั้นไม่ต้องการย้ายถึง ๖๗ % ส่วนผู้ที่ประสงค์จะย้ายนั้น ต้องการกลับภูมิลำเนา มากที่สุด (๓๒ %) รองลงไปคือ รู้สึกไม่ปลอดภัย (๑๖ %) ต้องการเปลี่ยนสถานที่ (๑๖ %) ต้องการศึกษาต่อ (๑๓ %) หัดชนะไม่ตรงกับผู้บริหาร (๑๑ %) และเหตุผลอื่นๆ

ครูเงินเดือนสูงนั้น ต้องการย้ายเพียงคนเดียว ทั้งนี้ต้องการย้ายเพราะรู้สึกไม่ปลอดภัย

จากข้อมูลตาราง ๔๔.-๑๐๐. นี้ พอจะสรุปได้ว่า ครูต้องการย้ายเพราะจะกลับภูมิลำเนา เป็นส่วนใหญ่ และถ้าครูเงินเดือนมากขึ้น ความต้องการโยกย้ายก็น้อยลงกว่าครูที่มีเงินเดือนน้อยๆ

ตาราง ๑๐๑. จำนวนครูใหญ่ที่ต้องการย้าย, ไม่ต้องการย้าย และต้องการเป็นครูน้อย
จำแนกตามเพศ, วุฒิ, อายุ, จำนวนปีที่ เป็นครูใหญ่ และเงินเดือน

ตัวแปร			ต้องการ ย้าย	ไม่ต้องการ ย้าย	อื่นๆ	ต้องการ เป็นครูน้อย	รวม
เพศ	ชาย	จำนวน	๗	๑๐	๑๓	๒	๓๒
		%	๒๑.๘๘	๓๑.๒๕	๔๐.๖๓	๖.๒๕	๑๐๐
	หญิง	จำนวน	๒	๖	๑	—	๙
		%	๒๒.๒๒	๖๖.๖๗	๑๑.๑๑	—	๑๐๐
วุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๖	๘	๕	—	๒๓
		%	๒๖.๐๘	๓๔.๗๘	๓๔.๑๓	—	๑๐๐
	ปริญญาตรีขึ้นไป	จำนวน	๓	๘	๕	๒	๑๘
		%	๑๖.๖๗	๔๔.๔๔	๒๗.๗๘	๑๑.๑๑	๑๐๐
อายุ	ไม่เกิน ๔๐ ปี	จำนวน	๘	๘	๑๐	๒	๒๘
		%	๒๘.๕๗	๒๘.๕๗	๓๕.๗๑	๗.๑๔	๑๐๐
	๔๑ ปีขึ้นไป	จำนวน	๑	๘	๔	—	๑๓
		%	๗.๖๙	๖๑.๕๔	๓๐.๗๗	—	๑๐๐
จำนวนปีที่ เป็นครูใหญ่	ไม่เกิน ๕ ปี	จำนวน	๗	๗	๑๐	๒	๒๖
		%	๒๖.๙๒	๒๖.๙๒	๓๘.๔๖	๗.๖๙	๑๐๐
	๖ ปีขึ้นไป	จำนวน	๒	๘	๔	—	๑๔
		%	๑๓.๓๓	๖๐.๐๐	๒๖.๖๗	—	๑๐๐

ตาราง ๑๐๑. (ต่อ)

ตัวแปร	ต้องการ ยาย	ไม่ต้องการ ยาย	เฉยๆ	ต้องการ เป็นครุฑน้อย	รวม
เงินเดือน ไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท จำนวน	๒	๒	๓	—	๗
%	๒๘.๕๗	๒๘.๕๗	๔๒.๘๖	—	๑๐๐
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท จำนวน	๓	๘	๘	๒	๒๕
%	๒๘.๐๐	๓๒.๐๐	๓๒.๐๐	๘.๐๐	๑๐๐
๒๔๐๐ บาทขึ้นไป จำนวน	—	๖	๓	—	๙
%	—	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	—	๑๐๐

จากตาราง ๑๐๑. แสดงว่า ครุฑน้อยชายที่ต้องการยายมีเพียง ๒๒ % ใกล้เคียงกับครุฑใหญ่หญิง แต่มีครุฑน้อยชายเท่านั้นที่ประสงค์จะเป็นครุฑน้อย ประมาณ ๖ %

ครุฑน้อยที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีต้องการยายประมาณ ๒๖ % ส่วนที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปมีเพียง ๑๗ % เท่านั้นที่ประสงค์จะยาย แต่ครุฑน้อยที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปนี้ต้องการเป็นครุฑน้อยด้วย

ครุฑน้อยที่อายุไม่เกิน ๔๐ ปี ที่ต้องการยายมี ๒๔ % ต้องการเป็นครุฑน้อย ๗ % ที่อายุ ๔๑ ปีขึ้นไปต้องการยายเพียงคนเดียว

ครุฑน้อยที่รับหน้าที่ครุฑน้อยมาไม่เกิน ๕ ปีต้องการยาย ประมาณ ๒๖ % ต้องการเป็นครุฑน้อย ๘ % ส่วนครุฑน้อยที่เป็นครุฑน้อยมานาน ต้องการยายเพียง ๑๓ % เท่านั้น

ครุฑน้อยเงินเดือนน้อยไม่เกิน ๑๓๐๐ บาทต้องการยายประมาณ ๒๔ % ที่มีเงินเดือนปานกลาง ต้องการยาย ๒๔ % และอยากเป็นครุฑน้อย ๘ % ส่วนครุฑน้อยที่ได้รับเงินเดือนสูงตั้งแต่ ๒๔๐๐ บาทขึ้นไป ที่ต้องการจะโยกย้ายนั้นไม่มีเลย

ตาราง ๑๐๒. เหตุผลที่ครูใหญ่ต้องการย้าย จำแนกตามเพศ, วุฒิ, อายุ, จำนวนปีที่เป็น-
ครูใหญ่ และเงินเดือน

ตัวแปร			ต้องการ กลับภูมิลำเนา	ทักษะไม่ ตรงกับ ผู้บริหาร	สวัสดิการ ไม่ดี	รู้สึกไม่ ปลอดภัย	งานหนัก	ติดตาม ครอบครัว	ต้องการ เปลี่ยน สถานที่	รวม
เพศ ชาย	จำนวน	๓	—	๑	๑	—	๑	๑	๗	
	%	๔๒.๘๖	—	๑๔.๒๘	๑๔.๒๘	—	๑๔.๒๘	๑๔.๒๘	๑๐๐	
หญิง	จำนวน	๑	—	—	—	—	๑	—	๒	
	%	๕๐.๐๐	—	—	—	—	๕๐.๐๐	—	๑๐๐	
วุฒิ ทำต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	๓	—	๑	๑	—	—	๑	๖	
	%	๕๐.๐๐	—	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	—	—	๑๖.๖๗	๑๐๐	
ปริญญาตรีขึ้นไป	จำนวน	๑	—	—	—	—	๒	—	๓	
	%	๓๓.๓๓	—	—	—	—	๖๖.๖๗	—	๑๐๐	
อายุ - ไม่เกิน ๔๐ ปี	จำนวน	๓	—	๑	๑	—	๒	๑	๘	
	%	๓๗.๕๐	—	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	—	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๑๐๐	
๔๑ ปีขึ้นไป	จำนวน	๑	—	—	—	—	—	—	๑	
	%	๑๐๐.๐๐	—	—	—	—	—	—	๑๐๐	
จำนวน-ไม่เกิน ๕ ปี	จำนวน	๓	—	๑	๑	—	๑	๑	๗	
	%	๔๒.๘๖	—	๑๔.๒๘	๑๔.๒๘	—	๑๔.๒๘	๑๔.๒๘	๑๐๐	
ปีที่เป็น- ครูใหญ่ ๖ ปีขึ้นไป	จำนวน	๑	—	—	—	—	๑	—	๒	
	%	๕๐.๐๐	—	—	—	—	๕๐.๐๐	—	๑๐๐	

ตาราง ๑๐๒. (ต่อ)

ตัวแปร	ต้องการ กลับภูมิ สำเนา	ทักษะไม่ ตรงกับ ผู้บริหาร	สวัสดิการ ไม่ ดี	รู้สึกไม่ ปลอดภัย	งานหนัก	ติดตาม ครอบครัว	ต้องการ เปลี่ยน สถานที่	รวม
เงิน ไม่เกิน ๑๐๐๐ บาท จำนวน	๑	—	๑	—	—	—	—	๒
เดือน %	๕๐.๐๐	—	๕๐.๐๐	—	—	—	—	๑๐๐
๑๔๐๐-๒๓๕๐ บาท จำนวน	๓	—	—	๑	—	๒	๑	๗
%	๔๒.๘๖	—	—	๑๔.๒๘	—	๒๘.๕๗	๑๔.๒๘	๑๐๐
๒๔๐๐ บาทขึ้นไป จำนวน	—	—	—	—	—	—	—	—
%	—	—	—	—	—	—	—	—

จากตาราง ๑๐๑. และ ๑๐๒. แสดงว่า ครูใหญ่ชายเป็นส่วนมาก (๔๑ %) รู้สึกเฉยๆ ต่อการย้าย ที่ไม่ต้องการย้าย ๓๑ % ผู้ที่ต้องการย้ายนั้น ต้องการกลับภูมิสำเนามากที่สุด (๔๓ %) นอกนั้นเป็นเหตุผลอื่นๆ คือ สวัสดิการไม่ดี รู้สึกไม่ปลอดภัย ติดตามครอบครัว และต้องการเปลี่ยนสถานที่ ส่วนครูใหญ่หญิงนั้นไม่ต้องการย้ายเป็นส่วนมาก (๖๗ %) ผู้ที่ต้องการย้ายนั้นต้องการย้ายกลับภูมิสำเนา และติดตามครอบครัว มีจำนวนเท่ากัน

ครูใหญ่ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ประมาณ ๓๕ % รู้สึกเฉยๆต่อการที่จะย้าย และไม่ต้องการย้ายประมาณ ๓๕ % สำหรับผู้ที่ต้องการย้ายนั้น ประมาณครึ่งหนึ่ง ต้องการกลับภูมิสำเนา นอกนั้นเป็นเพราะสวัสดิการไม่ดี รู้สึกไม่ปลอดภัย และต้องการเปลี่ยนสถานที่ ครูใหญ่ที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนมาก (๔๔ %) ไม่ต้องการย้าย รู้สึกเฉยๆ ประมาณ ๒๔ % ผู้ที่ต้องการย้ายนั้นส่วนมากต้องการย้ายติดตามครอบครัว รองลงไปที่ต้องการกลับภูมิสำเนา

ครูใหญ่ที่อายุไม่เกิน ๔๐ ปี รู้สึกเฉยๆต่อการที่จะย้าย เป็นส่วนมาก (๓๖ %) ที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้ายนั้นมีจำนวนเท่ากัน คือประมาณ ๒๔ % ผู้ที่ต้องการย้ายส่วนมากต้องการกลับภูมิสำเนา รองลงไปที่ ต้องการติดตามครอบครัว นอกนั้นเป็นเพราะสวัสดิการไม่ดี รู้สึก

ไม่ปลอดภัย และต้องการเปลี่ยนสถานที่ ครูใหญ่ที่อายุ ๔๑ ปีขึ้นไปส่วนมาก (๖๒ %) ไม่ต้องการย้าย และ ๓๑ % รู้สึกเฉยๆจะย้ายหรือไม่ก็ได้ ที่ต้องการย้ายนั้นมีคนเดียว ซึ่งต้องการกลับภูมิลำเนา

ครูใหญ่ที่รับหน้าที่ครูใหญ่มาไม่เกิน ๕ ปี ประมาณ ๓๔ % รู้สึกเฉยๆต่อการย้าย ที่ต้องการย้ายและไม่ต้องการย้ายนั้นมีเท่ากันคือประมาณ ๒๗ % ผู้ที่ต้องการย้ายนั้น ประมาณ ๔๓ % ประสงค์จะกลับภูมิลำเนา นอกนั้นต้องการย้ายเพราะ สวัสดิการไม่ดี รู้สึกไม่ปลอดภัย ติดตามครอบครัว และต้องการเปลี่ยนสถานที่ ส่วนครูใหญ่ที่เป็นครูใหญ่มาตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป ประมาณ ๓ ใน ๕ ไม่ต้องการย้าย และรู้สึกเฉยๆประมาณ ๒๗ % นอกนั้นต้องการย้าย ซึ่งต้องการกลับภูมิลำเนา และติดตามครอบครัว เป็นจำนวนเท่ากัน

ครูใหญ่ที่ได้รับเงินเดือนไม่เกิน ๑๓๐๐ บาท รู้สึกเฉยๆจะย้ายหรือไม่ก็ได้มีประมาณ ๔๓ % นอกนั้นต้องการย้ายและไม่ต้องการย้ายเป็นจำนวนเท่ากัน ผู้ที่ต้องการย้ายนั้นต้องการกลับภูมิลำเนา และเห็นเพราะสวัสดิการไม่ดีจำนวนเท่ากัน ครูใหญ่ที่เงินเดือนปานกลาง ไม่ต้องการย้าย และรู้สึกเฉยๆ จำนวนเท่ากัน (๓๒ %) ต้องการย้าย ๒๔ % ในจำนวนนี้ ต้องการย้ายกลับภูมิลำเนามากที่สุด (๔๓ %) รองลงไป (๒๕ %) ต้องการติดตามครอบครัว นอกนั้นเป็นเพราะรู้สึกไม่ปลอดภัย และต้องการเปลี่ยนสถานที่ ครูใหญ่ที่เงินเดือนสูงตั้งแต่ ๒๕๐๐ บาทขึ้นไป ที่ประสงค์จะย้ายไม่มีเลย ไม่ต้องการย้ายประมาณ ๖๗ % และรู้สึกเฉยๆจะย้ายหรือไม่ก็ได้ อีกประมาณ ๓๓ %

จากข้อมูลในตาราง ๑๐๑. และ ๑๐๒. นี้ พอจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า ครูใหญ่ส่วนมากไม่ประสงค์จะย้าย หรือรู้สึกเฉยๆจะย้ายหรือไม่ย้ายก็ได้ ผู้ที่ต้องการย้ายนั้น เมื่อแยกตามตัวแปรแล้วจะเห็นได้ว่า ครูใหญ่ชายและครูใหญ่หญิงมีเปอร์เซ็นต์ใกล้เคียงกัน ครูใหญ่ผู้คิดว่าปริญญาศรีต้องการย้ายมากกว่าครูใหญ่ที่มีวุฒิปริญญาศรีขึ้นไป ครูใหญ่ที่อายุไม่เกิน ๔๐ ปีต้องการย้ายมากกว่า ครูใหญ่ที่อายุ ๔๑ ปีขึ้นไป ครูใหญ่ที่เป็นครูใหญ่มาไม่เกิน ๕ ปีต้องการย้ายมากกว่า ครูใหญ่ที่เป็นครูใหญ่มานานกว่า ครูใหญ่เงินเดือนน้อยต้องการย้ายมากกว่าครูใหญ่ที่เงินเดือนสูงกว่า สำหรับครูใหญ่ที่ประสงค์จะย้ายนี้ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ส่วนมากต้องการกลับภูมิลำเนาเดิม

อนึ่ง ยังมีครูใหญ่บางคนต้องการเป็นครูน้อยด้วย